

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

31 oktober 1996

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)

A.	Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
	Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	147
	Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	148
	Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	175
	Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	180
	Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	182
	Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	207
	Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	218
	Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	225
	Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	234
B.	Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
	Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	236
	Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	239
	Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	241
	Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	242
	Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	244

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	247
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	248
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	249

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER	250
----------------	-----

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 12
van 1 oktober 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*NMBS-investeringsplan – Gevolgen vervoersbeleid
Limburg*

De Vlaamse regering heeft advies uitgebracht aan de federale regering in verband met de investeringsplannen van de NMBS. Daarin werd uitdrukkelijk gepleit voor de spoorontsluiting van Limburg.

In de pers verscheen een bericht waaruit bleek dat door de NMBS gedeeltelijk werd tegemoet gekomen aan de eisen vanuit Vlaanderen.

1. Heeft de Vlaamse regering reeds officieel bericht gekregen van het goedgekeurde investeringsplan ?
2. Heeft de Vlaamse regering bevestiging dat de lijn Brussel-Hasselt een hoofdas-reizigers werd ? Gaat het hier over de twee verbindingen Brussel-Hasselt, namelijk via Aarschot en via Landen ?
3. Werde de Vlaamse regering op de hoogte gebracht van de gevolgen voor exploitatie van en investeringen aan deze lijn ?
4. Ontving de Vlaamse regering bevestiging dat de verbinding Luik-Antwerpen (via Hasselt) opgevaardeerd wordt ?
5. Heeft het investeringsplan gevolgen voor het vervoersbeleid van de Vlaamse regering m.b.t. Limburg ? Zo ja, welke ?

N.B. : De laatste deelvraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Er moet wel rekening mee worden gehouden dat de Vlaamse regering geen bevoegdheid uitoefent over het federale overheidsbedrijf en dat zij alleen maar een advies heeft kunnen geven inzake het investeringsprogramma.

1. De federale minister van Verkeer en Infrastructuur heeft inderdaad aan de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening een definitief investeringsprogramma overgemaakt.
2. In dit investeringsprogramma worden de twee verbindingen Brussel-Hasselt (via Aarschot en via Landen) als hoofdas aangeduid. Er bestaat weliswaar nog onduidelijkheid over de vraag of de hoofdas via Aarschot als hoofdas "goederen", dan wel als hoofdas "reizigers" moet worden beschouwd. Evenmin heeft de NMBS reeds verduidelijkt welke gevolgen voor infrastructuur en aanbod dit onderscheid tussen reizigers- en goederenassen zou kunnen inhouden. Hierover moet de federale overheid nog verduidelijkingen geven tijdens de eerstvolgende Interministeriële Conferentie.
3. De federale overheid bevestigt dat de indeling van het spoornet in hoofd- en complementaire assen geen enkel gevolg zal hebben voor exploitatie en investeringen.
4. Over de opwaardering van de verbinding Antwerpen-Hasselt-Luik werd nog niet beslist. Dit investeringsprogramma betreft alleen maar de investeringen in rijdend materieel en infrastructuur. Inzake treinaanbod werkt de NMBS op dit ogenblik aan een gans nieuwe treindienst vanaf 1 juni 1998. Dit project verkeert nog in de studiefase en de NMBS heeft daarover nog niets concreets meegedeeld.
5. Op deze vraag zal worden geantwoord door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 6
van 25 september 1996
van mevrouw VERA DUA

Personeel wetenschappelijke instellingen – Doctoraatsvereiste

Op de vergadering van de Vlaamse regering van 30 mei 1996 werd een ontwerpbesluit goedgekeurd houdende statuut en organisatie van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen en de regeling van de rechtspositie van het personeel.

De Vlaamse regering stelt daarbij als uitdrukkelijke voorwaarde dat een doctoraat vereist is, niet alleen voor de benoeming als instellingshoofd, wat logisch is, maar ook voor alle andere wetenschappelijke functies.

Dit lijkt om verschillende redenen een zeer onlogische en onwerkbare regeling. Jonge wetenschappers hebben doorgaans niet de mogelijkheid om op eigen kracht een doctoraat te maken en het is juist in dergelijke wetenschappelijke instellingen dat de kans moet worden gegeven om dit te realiseren, wat in het verleden ook meestal het geval was.

Daarnaast zal het voor een aantal instellingen onmogelijk zijn om nog kandidaten te vinden bij aanwervingen : het aantal doctorandi is vrij beperkt en ze hebben doorgaans reeds een interessante betrekking. Daardoor dreigt een patsituatie te ontstaan waardoor ofwel openstaande betrekkingen niet zullen worden ingevuld, ofwel noodgedwongen moet worden gekozen voor ongeschikte kandidaten gezien deze strenge aanwervingsvoorwaarde.

1. Werd de doctoraatsvereiste voor alle wetenschappelijke functies bij Vlaamse onderzoeksinstellingen reeds definitief goedgekeurd ?
2. Op welke Vlaamse wetenschappelijke instellingen is dit besluit van toepassing en hoeveel wetenschappers werken er in deze instellingen ?

Hoeveel van deze wetenschappers beschikken momenteel over een doctoraat ?

3. Hoeveel personen die bij de laatste aanwervingen bij elk van deze wetenschappelijke instellingen gesolliciteerd hebben, beschikten over een doctoraat en hoeveel procent van het huidige wetenschappelijk personeel beschikte bij de aanwerving over een doctoraat ?
4. Is er terzake overleg gepleegd met het personeel en de instellingshoofden van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen en gaan zij akkoord met deze strenge voorwaarde ?
5. Gaat de minister akkoord met de hierboven geschetste probleemstelling en is hij zich bewust van de problemen die deze bijkomende voorwaarde in de toekomst zal veroorzaken ?

Antwoord

1. Het ontwerpbesluit van de Vlaamse regering houdende statuut en organisatie van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen en de regeling van de rechtspositie van het personeel – en derhalve de doctoraatsvereiste voor het wetenschappelijk personeel – werd nog niet definitief goedgekeurd.
2. Het ontwerpbesluit is van toepassing op :
  - het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen (KMSKA) ;
  - het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies (CBGS) ;
  - het Instituut voor Natuurbehoud (INB) ;
  - het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) ;
  - het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP).

Bij deze instellingen werken in totaal 103 wetenschappelijke personeelsleden.

De verdeling van deze wetenschappelijke personeelsleden over de verschillende Vlaamse wetenschappelijke instellingen vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in **tabel 1**, waarin tevens onderscheid wordt gemaakt tussen het wetenschappelijk personeel dat statutair wordt aangeworven, en het wetenschappelijk personeel dat contractueel in dienst werd genomen.

Tabel 1

Vlaamse wetenschappelijke instelling	Statutair personeel	Contractueel personeel	Totaal
KMSKA	13	5	18
CBGS	17	2	19
INB	12	16	28
IBW	9	12	21
IAP	5	12	17
Totaal	56	47	103

Van de in **tabel 1** vermelde wetenschappelijke personeelsleden beschikken er 22 over een doctoraat.

Het wetenschappelijk personeel met een doctoraat verhoudt zich ten aanzien van het wetenschappelijk personeel zonder doctoraat zoals weergegeven in **tabel 2**.

Tabel 2

Vlaamse wetenschappelijke instelling	Doctoraat		Geen doctoraat		Totaal
	statutair personeel	contractueel personeel	statutair personeel	contractueel personeel	
KMSK	2	–	11	5	18
CBGS	9	–	8	2	19
INB	7	2	5	14	28
IBW	–	–	9	12	21
IAP	1	–	4	12	17
Totaal	19	2	37	45	103

3. Bij de aanwervingen van wetenschappelijk personeel gedurende de laatste 5 jaar beschikten in totaal 38 van de 268 sollicitanten over een doctoraat (14 %). De verdeling van deze sollicitanten over de verschillende wetenschappelijk instellingen wordt weergegeven in **tabel 3**.

Tabel 3

Vlaamse wetenschappelijke instelling	Aantal sollicitanten	Doctoraat	Geen doctoraat
KMSKA	33	2	31
CBGS	56	11	45
INB	82	15	67
IBW	65	10	55
IAP	32	–	32
Totaal	268	38	230

Van het huidige wetenschappelijk personeel beschikten bij de aanwerving 16 van de 103 wetenschappelijke personeelsleden over een doctoraat (16 %). **Tabel 4** geeft terzake de verdeling weer per wetenschappelijke instelling.

Tabel 4

Vlaamse wetenschappelijke instelling	Statutair personeel		Contractueel personeel	
	doctoraat	geen doctoraat	doctoraat	geen doctoraat
KMSKA	–	13	–	5
CBGS	7	10	–	2
INB	6	6	2	14
IBW	–	9	–	12
IAP	1	4	–	12
Totaal	14	42	2	45

4. Bij de voorbereiding van het ontwerpstatuut werd tijdens de periode 1994-1996 met de instellingshoofden van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen geregeld overleg gepleegd over de tekst van het ontwerp.

Ook met het personeel van deze instellingen werd overleg gepleegd via de representatieve vakorganisaties in Sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest.

Dit overleg werd afgesloten met de protocollen van akkoord van 20 mei 1996 en 14 juni 1996.

5. Zoals reeds werd gesteld, heeft de Vlaamse regering op heden alleen haar principiële goedkeuring verleend aan het ontwerpstatuut van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen.

De uiteindelijke beslissing over het al dan niet verbinden van een doctoraatsvereiste aan de betrekkingen van het wetenschappelijk personeel, wordt pas genomen bij de definitieve goedkeuring van voormeld personeelsstatuut.

Bij deze goedkeuring wordt opnieuw de nodige aandacht besteed aan deze aangelegenheid.

**Vraag nr. 7
van 25 september 1996
van mevrouw SONJA BECQ**

Pesten op school – Beleid

Volgens krantenberichten wordt op de lagere school één op vier kinderen gepest en in het middelbaar onderwijs één op zeven. Vijfenzeventig procent van de kinderen die gebruik maken van de Kindertelefoon melden dat zij geregeld worden gepest.

1. Is er sprake van een toename van pesterijen tussen kinderen op school? Bestaan daarover cijfergegevens?
2. Werden er terzake in de onderwijssector programma's uitgewerkt, gestimuleerd en/of ondersteund of wordt dat voor de toekomst overwogen?
3. Worden de scholen en de ouders betrokken bij het tot-stand-komen van maatregelen?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

1. Er bestaan geen cijfergegevens die het mogelijk maken een uitspraak te doen over toename of afname van pesterijen tussen kinderen op school. Bovendien zijn de "resultaten" van dergelijk prevalentie-onderzoek sterk bepaald door de definitie van "pesten" en ook onderhevig aan de tijdsgeest. Het is dan ook twijfelachtig of er zuiver evolutief onderzoek mogelijk is.

Een grootschalig onderzoek onder leiding van prof. dr. P. Van Oost (Universiteit Gent) in 1994 bij 10.000 jongeren tussen 10 en 16 jaar geeft aan dat in Vlaanderen één kind op vier betrokken wordt bij pesten of gepest wordt. De prevalentie ligt iets hoger in het basisonderwijs dan in het secundair onderwijs.

2. Fundamenteel is dat er preventief wordt gewerkt ten aanzien van pestgedrag, door bijvoorbeeld jongeren weerbaarheid en relationele vaardigheden bij te brengen. De door de Vlaamse overheid vastgelegde vakoverschrijdende eindtermen "sociale vaardigheden", voor zowel het basisonderwijs als de eerste graad van het secundair onderwijs, zijn daartoe een belangrijke aanzet. Ze besteden expliciet aandacht aan aspecten zoals wederzijds respect, communicatie en dialoog, rechten en plichten. Deze eindtermen moeten in de toekomst expliciet worden opgenomen door elke school.

Alhoewel de vastgelegde vakoverschrijdende eindtermen "sociale vaardigheden" en "opvoeden tot burgerzin" niet expliciet handelen over pesten op school, kunnen zij eventueel een aanzet zijn tot het bespreken van deze problematiek.

In sociale vaardigheden bijvoorbeeld :

- de leerlingen kunnen respect en waardering voor anderen opbrengen : de eigenheid van medeleerlingen accepteren en waarderen ;
- de leerlingen kunnen uit aangeboden informatie, leef- en omgangsgewoonten binnen gezinnen en culturen weergeven en hun eigen gedrag daartegenover verwoorden en bespreekbaar stellen.

In opvoeden tot burgerzin bijvoorbeeld :

- de leerlingen kunnen op een verdraagzame manier omgaan met verschillen in sekse, huidskleur en etniciteit.

Voor het aanpakken en/of bespreekbaar maken van pestgedrag is er heel wat ondersteunend materiaal en achtergrondinformatie op de "markt". Het is vaak ontwikkeld vanuit de hulpverlening of welzijnssector en al of niet in samenwerking met scholen. Ook uit het bovenvermelde onderzoek aan de Universiteit Gent is een concreet actieprogramma opgezet in samenwerking met basisscholen, secundaire scholen en PMS-centra. Informatie, lesmateriaal, audiovisueel materiaal, nascholingsinitiatieven, actieprogramma's, ... worden regelmatig gemeld via het tijdschrift Klasse. In "Dynamo 2" zijn verschillende projecten m.b.t. pesten op school opgenomen. De scholen kunnen inschrijven voor deze projecten of zelf projecten voorstellen die door het departement Onderwijs kunnen worden gefinancierd.

Zo bijvoorbeeld :

- in Dynamo 2, 3de editie schooljaar 1995-1996, project 105. De VZW De Overkant uit Wuustwezel bood aan alle scholen een programma (5.000 fr./dag) over treiteren en pesten op school aan ;
- project nr. 108 van de VZW Perspectief – Kortenaken bood een uitvoerig programma "pesten" aan (24.000 fr./dag) ;
- de VZW BDG-Jeugd en Vrede – 1050 Brussel bood een tentoonstelling aan van 12 panelen in verband met "pesten bij jongeren" (5.000 fr./5 dagen).

3. Er zijn op dit ogenblik geen "centrale maatregelen" en er worden er ook geen gepland voor de toekomst.

Op andere niveaus kunnen er uiteraard wel maatregelen worden genomen. De betrokkenheid van scholen en ouders, maar ook van andere belanghebbenden is variabel.

Scholen kunnen zelf "maatregelen" nemen ten aanzien van pesten. Heel wat actieprogramma's voorzien immers in een soort "gedragscode" die de scholen uitwerken in overleg met leerlingen, ouders, ... Wat de begeleiding betreft van individuele leerlingen, slachtoffers of pesters, is de opdracht en de draagkracht van het schoolteam beperkt tot eerstelijnszorg en moet voor professionele hulp worden doorverwezen.

Afhankelijk van de lokale traditie en het aanbod kan er een samenwerkingsverband worden uitgewerkt tussen scholen, ouders, PMS, hulpverlening, welzijn. Dit is dan veelal in de context

van de ruimere thematiek van leerlingenbegeleiding en niet alleen uit oogpunt van "maatregelen" ten aanzien van "pesten".

Vraag nr. 9
van 26 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Taalin-
spectie*

Naar aanleiding van een interpellatie over het onderwijs van het Nederlands in de Franstalige scholen van de Vlaamse faciliteitengemeenten rond Brussel, verklaarde de minister zich bereid om de taalinspectie bij zich te roepen en hen te vragen strikter toezicht te houden op de naleving van de taalwetten.

Heeft deze ontmoeting reeds plaatsgevonden ?

Werden er concrete afspraken gemaakt ?

Antwoord

Per 1 augustus 1996 ging de hoofdtaalinspecteur met pensioen. Hij was de laatste Vlaamse taalinspecteur in dienst. De wet van 30 juli 1963 houdende de taalregeling in het onderwijs bepaalt in artikel 18 dat de inspecteurs van beide taalrollen alle taalverklaringen moeten viseren.

Bovenvermelde houdt in dat in het ganse land de taalinspectie niet kan werken. De bevoegde diensten werden hiervan verwittigd.

Ook mijn collega's die terzake bevoegd zijn, werden door mij op de hoogte gebracht. Mijn Franstalige collega van Wetenschapsbeleid heb ik de laatste maal op 14 oktober jongstleden per brief verzocht deze situatie dringend te regulariseren.

Zonder te willen vooruitlopen op het nieuwe koninklijk besluit terzake, kan ik nu reeds stellen dat het in de bedoeling ligt om de taalinspectie effectiever te maken.

Vraag nr. 12
van 26 september 1996
van mevrouw NELLY MAES

*Europese richtlijn ouderschapsverlof – Voorberei-
ding uitvoering*

Het akkoord over het ouderschapsverlof dat de sociale partners op 14 december 1995 sloten, werd op 3 juni 1996 door de Europese ministerraad in een Europese richtlijn gegoten (richtlijn 96/34/EG).

De nieuwe richtlijn verplicht de lidstaten deze overeenkomst te vertalen in de nationale wetgeving, en dat uiterlijk tegen 3 juni 1998.

Op welke wijze bereidt de Vlaamse regering de uitvoering van deze richtlijn voor ?

Antwoord

De Europese richtlijn inzake ouderschapsverlof waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, bevat voor de Vlaamse regering de verplichting om aan haar personeelsleden twee verlofregelingen toe te staan.

1. Ouderschapsverlof

Voorwaarden van de richtlijn

- het is een recht ;
- het geldt zowel voor mannen als vrouwen ;
- zowel voor statutairen als contractuelen ;
- bij geboorte of adoptie van een kind ;
- om hen in staat te stellen voor hun kind te zorgen :
- de minimumduur bedraagt drie maanden ;
- de maximumduur loopt tot een door de lidstaat vast te stellen leeftijd van het kind die niet meer dan acht jaar moet bedragen ;
- na afloop van het ouderschapsverlof heeft het personeelslid het recht terug te keren in zijn oude functie of, indien dit niet mogelijk is, een gelijkwaardige of vergelijkbare functie die in overeenstemming is met zijn arbeids-overeenkomst of statuut ;

- met behoud van verworven rechten.

Regeling in het Vlaams Personeelsstatuut (VPS)

- Geboorte

Het personeelslid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (zowel statutair als contractueel) kan ouderschapsverlof aanvragen bij de geboorte van een kind (art. XI 21 en XIV 35 VPS). Dit verlof is echter een gunst en geen recht ; het bedraagt maximum drie maanden en het personeelslid behoudt alle rechten (administratieve toestand dienstactiviteit).

De statutaire personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hebben sedert 1 januari 1995 echter ook de mogelijkheid (recht) om gedurende twaalf weken loopbaanonderbreking te nemen naar aanleiding van de geboorte van hun kind (art. XI 43, §1 VPS). Dit verlof voor loopbaanonderbreking beantwoordt aan de voornoemde voorwaarden van de richtlijn.

De contractuele personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap daarentegen kunnen een verlof voor loopbaanonderbreking van drie maanden aanvragen (gunst), maar hebben hier geen recht op (art. XIV 36 VPS). Om te voldoen aan de richtlijn zal men dus voor de contractuele personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ofwel van de loopbaanonderbreking of van het ouderschapsverlof een recht moeten maken.

- Adoptie

Het personeelslid (zowel statutair als contractueel) heeft recht op opvangverlof wanneer een kind beneden de tien jaar in zijn gezin wordt opgenomen met het oog op adoptie of pleegvoogdij, gedurende maximum zes weken voor een kind jonger dan drie jaar en maximum vier weken voor een kind ouder dan drie jaar. Deze termijnen worden verdubbeld indien het opgenomen kind mindervalide is en aan de voorwaarden voldoet om kinderbijslag te genieten (art. XI 18 en XIV 34 VPS).

Overeenkomstig de richtlijn dient de termijn van het opvangverlof echter minimum drie maanden te bedragen.

- Conclusie

Het Vlaams Personeelsstatuut beantwoordt aan de richtlijn voor verlof na een geboorte wat de statutairen betreft, en vraagt een aanpassing wat het recht voor contractuelen betreft. Voor adoptie van een kind moeten de termijnen van het opvangverlof in het VPS worden aangepast aan die van de richtlijn.

2. Arbeidsverzuim door overmacht

Voorwaarden van de richtlijn

De richtlijn verplicht de lidstaten tot het nemen van de nodige maatregelen om de werknemers toe te staan hun werk overeenkomstig de wetgeving, de collectieve overeenkomsten en/of de nationale gebruiken te verzuimen door overmacht in verband met onvoorzienbare gezinsomstandigheden in gevallen van ziekte of ongeval waar de onmiddellijke aanwezigheid van de werknemer is vereist.

Regeling in het Vlaams Personeelsstatuut

Artikel XI 9, §2 VPS bepaalt dat de jaarlijkse 35 werkdagen vakantie worden genomen naar keuze van de ambtenaar doch met inachtneming van de behoeften van de dienst.

In afwijking hiervan hebben de personeelsleden het recht om binnen het aantal van 35 werkdagen, 4 dagen vakantieverlof te nemen zonder dat het dienstbelang daar tegenover kan worden gesteld en mits voorlegging van een medisch attest dat de dwingende afwezigheid van de ambtenaar staft.

Hieruit volgt dat het Vlaams Personeelsstatuut op dit vlak reeds aan de richtlijn voldoet.

Vraag nr. 15 van 2 oktober 1996 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Vlaams Personeelsstatuut – Verlof voor opdracht van algemeen belang

Het Vlaams Personeelsstatuut (besluit van de regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel) bepaalt dat de ambtenaar verlof krijgt voor de uitoefening van een opdracht waarvan het alge-

meen belang wordt erkend. Dergelijke opdracht kan onder meer door een binnenlands of een buitenlandse openbaar bestuur worden aangeboden.

1. Wat verstaat de minister onder "openbaar bestuur" ?
2. Zijn een federale openbare instelling (parastatale) en een gewestelijke instelling (pararegionale) bevoegd om een opdracht aan te bieden en zo ja, welk orgaan moet dit dan, juridisch gezien, doen ?
3. Artikel XI 69 van het Vlaams Personeelsstatuut bepaalt het begrip "opdracht". Gaat het in artikel XI 71 om een ander soort opdracht, die dan niet gedefinieerd is ? Zijn er criteria die in de bestuurspraktijk worden gehanteerd ?

Antwoord

1. Met "openbaar bestuur" wordt in artikel XI 69 van het Vlaams Personeelsstatuut (VPS) bedoeld een openbare dienst, dit is een organisme dat door de regeerders is opgericht om in een collectieve behoefte te voorzien en dat onder hun controle staat.

Het begrip "openbaar bestuur" in artikel XI 69 VPS wordt dus ruimer gezien dan het begrip "administratieve overheid" zoals bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Ook de rechtsvorm is van geen belang bij de vaststelling of een organisme een openbare dienst is of niet. Sommige openbare diensten hebben namelijk de vorm van een privaatrechtelijke rechtspersoon.

2. De federale en gewestelijke openbare instellingen vallen onder bovenvermelde definitie en kunnen dus worden beschouwd als zijnde een openbare dienst in de betekenis van artikel XI 69 VPS.

Welk orgaan bevoegd is om een opdracht aan te bieden, wordt niet bepaald in het VPS, maar dient te worden afgeleid uit de statuten van de betrokken instelling.

Het karakter van het algemeen belang wordt evenwel erkend door de functioneel bevoegde Vlaamse minister onder wie de ambtenaar die het verlof wenst te verkrijgen, ressorteert (artikel XI 70 VPS).

3. Artikel XI 71 VPS heeft betrekking op dezelfde soort opdracht als gedefinieerd in artikel XI 69 VPS, en bepaalt enkel dat de opdracht zowel door de overheid als door de ambtenaar kan worden aanvaard.

Met andere woorden : het orgaan van een openbare instelling dat bevoegd is om een opdracht aan te bieden, kan dit doen zowel aan een Vlaamse minister – die een ambtenaar met de uitvoering ervan zal belasten – als aan een ambtenaar zelf.

Vraag nr. 16 van 2 oktober 1996 van de heer JOS DE MEYER

Schoolgebouwen – Financiële middelen

Op vrijdag 30 augustus 1996 schrijft een Vlaamse krant in haar hoofdartikel : "Alarm : Vlaamse scholen in belabberde staat. Indien we onze scholieren een dak boven hun hoofd willen gunnen, zal minister van Onderwijs Van den Bossche onmiddellijk 12 miljard uit zijn mouw moeten schudden."

De voorzitter van ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) : "De komende tien jaar heeft het gemeenschapsonderwijs alleen al 2 miljard per jaar nodig."

De algemeen directeur van het Onderwijssecretariaat van Steden en Gemeenten : "Voor het basis- en secundair onderwijs hebben wij voor 2 miljard goedgekeurde projecten op stapel staan. Per jaar krijgen wij 500 miljoen. Met andere woorden : momenteel zitten wij met een wachtlijst van vier jaar." "In het katholieke net is het probleem nog groter. Daar is een tekort van 8 miljard."

Het tekort aan financiële middelen voor schoolgebouwen in het algemeen is bekend.

Zijn de geciteerde cijfers correct ?

1. Welke financiële middelen konden de verschillende netten de laatste vijf jaar aanwenden voor schoolgebouwen van het basis- en secundair onderwijs ? Hoeveel middelen krijgen ze de komende jaren ?
2. Welke maatregelen heeft de minister uitgewerkt om het probleem op te lossen, gezien het gevaarlijke cumulatieve effect ? Immers :

"Gebouwen die niet worden onderhouden verkommeren, verkommerde gebouwen moeten worden hersteld, gebouwen die niet worden hersteld, zakken in elkaar."

decreet betreffende het Onderwijs VI en meer bepaald in artikel 166 en artikel 167. De nieuwe regeling voorziet in een indexatie van de vastleggingsmachtigingen.

Antwoord

1. Middelen

Decretale basis

De financiële middelen voor schoolgebouwen (vastleggingsmachtigingen) werden in artikel 18 § 1 van het decreet betreffende het Onderwijs II vastgelegd voor de jaren 1991 tot en met 1995. De vastleggingsmachtiging van de ARGO werd voor deze jaren aangevuld met de bedragen vermeld in artikel 25.

De ingeschreven vastleggingsmachtigingen voor zowel ARGO als DIGO (Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs) hadden betrekking op het basis-, het secundair en het hoger onderwijs. Voor de betrokken jaren werd geen opsplitsing gemaakt in de drie niveaus. Dit gebeurde evenmin door de ARGO en de DIGO zelf.

Voor de begrotingsjaren 1996 tot en met 2000 werd een nieuwe regeling opgenomen in het

Aangezien de opgenomen formule tot een reële desindexatie leidde, werd een wijziging van de indexatieformule opgenomen in het ontwerpdecreet tot begeleiding van de begroting 1997.

Door de inwerkingtreding van het decreet betreffende de hogescholen in 1996, werd bovendien een opsplitsing gemaakt tussen enerzijds het basis- en het secundair onderwijs en anderzijds het hoger onderwijs. Deze opsplitsing werd decretaal geregeld in het decreet betreffende het Onderwijs VII, namelijk in artikel 149. Wat de IVAH betreft (Investeringsdienst voor de Vlaamse Autonome Hogescholen) werd deze afsplitsing reeds in 1995 doorgevoerd, aangezien de startdatum van de IVHA 1 september 1995 bedraagt.

Vastleggingsmachtigingen voor de jaren 1992 tot en met 1999

De twee tabellen geven een overzicht van de vaststellingsmachtigingen zoals ze jaarlijks in de begrotingsdecreten werden opgenomen.

Vastleggingsmachtigingen 1992 – 1995 (Onderwijsdecreet II)

	1992	1993	1994	1995
ARGO	1.081,9	993,9	1.001,9	936,6
DIGO – OGO (1)	594,6	564,9	594,6	588,7
DIGO – VGO (2)	2.461,1	2.338,7	2.461,1	2.460,4
IVAH	0,0	0,0	0,0	31,9

(1) Officieel gesubsidieerd onderwijs

(2) Vrij gesubsidieerd onderwijs

Vastleggingsmachtigingen 1996 – 1999 (Onderwijsdecreet VI en VII)

	1996	1997 (1)	1998 (2)	1999 (2)
ARGO	821,0	835,7	854,9	874,6
DIGO – OGO	550,2	560,1	573,0	586,2
DIGO – VGO	2.312,6	2.354,2	2.408,3	2.463,7
IVAH	118,6	120,7	123,5	126,3
DIGO – OGO – HOBU	33,5	34,1	34,9	35,7
DIGO – VGO – HOBU	209,4	213,2	218,1	223,1

(1) Ontwerpbegroting 1997

Met betrekking tot de vastleggingsmachtigingen voor het hoger onderwijs wordt in de ontwerpbegroting 1997, naast de indexatie, een bijkomende verhoging van 800,0 miljoen voor de uitbouw van de hogeschoolcampussen voorgesteld. Dit betekent dat volgende vastleggingsmachtigingen voor 1997 gepland zijn :

IVAH	383,2 mln.
DIGO – OGO – HOBU	108,1 mln.
DIGO – VGO – HOBU	676,7 mln.

(2) Prefiguraties 1998 en 1999 waarbij de machtigingen volgens de decretale formule worden geïndexeerd.**2. Maatregelen**

De Vlaamse regering heeft in de ontwerpbegroting 1997 het initiatief genomen om in het kader van een meerjarenperspectief een extra impuls van 800,0 miljoen in te schrijven voor scholenbouw.

In een eerste fase zijn deze middelen, conform het regeerakkoord, bestemd voor het hoger onderwijs.

**Vraag nr. 17
van 2 oktober 1996
van mevrouw NELLY MAES**

HOBU-decreet kunstonderwijs – Loonschaal docent artistieke vakken

Sinds het nieuwe HOBU-decreet van kracht is (hoger onderwijs buiten de universiteit), worden alle ambten geconcordeerd, hetzij naar docent, hetzij naar assistent. Voor het ambt van docent artistieke vakken is er nu nog één salarisschaal (die lager ligt voor de nieuwe aangeworvenen).

Iemand die met succes geslaagd is voor een door de stad ingericht examen voor leraar artistieke vakken, niet over de nodige diploma's beschikt, maar van de minister van Onderwijs een afwijking kreeg wegens zijn "artistieke faam", komt door het nieuwe HOBU-decreet in de problemen. Het is namelijk zo dat de leraar-docent artistieke vakken niet volgens de code 318 wordt betaald, maar wel volgens de code 316.

1. Is er een oplossing voor deze situatie in het vooruitzicht ?

2. Waarom is er niet van uitgegaan dat "artistieke faam" het ontbreken van het basisdiploma compenseert, waardoor betrokkenen zouden betaald worden volgens code 318 ?
3. Hoe verantwoordt de minister de verschillende betaling voor mensen die dezelfde job uitoefenen ?

Antwoord

De leraars artistieke vakken aan een instelling voor hoger kunstonderwijs die op grond van artikel 318 van het hogeschooldecreet van 13 juli 1994 overgangmaatregelen genieten en die worden belast met artistiek gebonden onderwijsactiviteiten in een basisopleiding van twee cycli, werden op 1 januari 1996 geconcordeerd naar het ambt van assistent of docent, en dit volgens de regels bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 houdende concordantie van de ambten van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel in de hogescholen.

In het organieke stelsel worden aan de ambten van assistent of docent belast met artistiek gebonden onderwijsactiviteiten in een basisopleiding van twee cycli bijzondere salarisschalen toegekend, namelijk de salarisschalen 508 (assistent) en 512 (docent).

Het toekennen van deze bijzondere salarisschalen, die lager liggen dan de gangbare salarisschalen voor de ambten van assistent en docent, wordt verantwoord door het feit dat deze personeelsleden hun leeropdracht onbepaald mogen cumuleren met zuiver artistieke beroepsactiviteiten (met uitzondering van elke vorm van onderwijsactiviteiten).

Opdat de aldus naar het ambt van assistent of docent geconcordeerde personeelsleden geen wedeverlies zouden lijden, bepaalt artikel 323 § 2 van het hogeschooldecreet dat ze hun vroegere salarisschaal mogen behouden indien die hoger ligt. Zo behouden de personeelsleden die voor hun vorige ambt op grond van de vroegere reglementering recht hadden op de salarisschaal 316 of 318, bij overgangmaatregel hun oude salarisschaal omdat die hoger ligt dan de salarisschaal 508 of 512.

Personeelsleden die de overgangmaatregelen niet kunnen inroepen of nieuwe personeelsleden belast met artistiek gebonden onderwijsactiviteiten, krijgen voor het ambt van assistent of docent de organieke bijzondere salarisschaal 508 (assistent) of 512 (docent).

Vraag nr. 18 van 2 oktober 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Telefoongidsvermelding scholen randgemeenten – Taalgebruik

Ik vestig de aandacht van de minister op het taalgebruik van de onderwijsinstellingen uit de zes faciliteitengemeenten in de vier verschillende telefoongidsen (= 6 boekdelen) van de telefoonzone Brussel, en dan in het bijzonder van het basisonderwijs (Nederlandstalige én "Franstalige uitzonderingsscholen" opgericht bij toepassing van de wet op het taalgebruik in onderwijszaken van 30 juli 1963).

In de twee witte gidsen 96/97 (die van Promedia en Belgacom) vermelden sommige gemeenten zowel hun Nederlandstalig als Franstalig onderwijs tweetalig, andere doen het eentalig volgens de voertaal van de school.

In de twee handels- en beroepengidsen (Gouden Gids van Promedia en zalmkleurige bladzijden van Belgacom), worden deze scholen meestal eentalig Nederlands of Frans vermeld, naargelang de voertaal van de school.

Volgens artikel 1 paragraaf 1, 4° van de taalwet in bestuurszaken zijn de bepalingen van deze wet van toepassing op de administratieve handelingen van de schooloverheden.

Bovendien verwijst een advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) van 16 november 1992 (nr. 24126, aangaande het taalgebruik van Brusselse gemeentescholen) naar artikel 22 van voornoemde wet. Daarbij gaat de VCR ervan uit dat instellingen die instaan voor één taalgroep, alleen de taal van het overeenstemmende gebied gebruiken.

Dit advies heeft trouwens betrekking op scholen georganiseerd door tweetalige gemeentebesturen, terwijl die van de zes faciliteitengemeenten scholen uit het Nederlandse taalgebied zijn, georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Ik ga er dan ook vanuit dat alle vermeldingen van scholen uit de zes faciliteitengemeenten uitsluitend in het Nederlands moeten gebeuren, desnoods met toevoeging van "Nederlandstalig" of "Franstalig", naargelang de voertaal van de school.

Zijn de bovenbedoelde vermeldingen dan in overeenstemming met de taalwetgeving ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Gecoördineerd antwoord

De vraag wordt toegespitst op de juridische verantwoordelijkheid van de randgemeenten ten aanzien van de vermelding van hun onderwijsinstellingen in de telefoongidsen. De vraag is in hoeverre de gemeenten de taalwetgeving naleven zo een gemeenteschool in de telefoongids wordt opgenomen onder een Franstalige benaming en adressering.

Vooreerst wijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop dat hij een inbreuk, begaan door de gemeentelijke overheid, lijkt aan te klagen op de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Gelet op het feit dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger in casu wellicht gemeentescholen aanduidt als de gemeentelijke plaatselijke diensten waarop voornoemde gecoördineerde wetten van toepassing zijn, kan deze affiniteit mij toelaten een standpunt inzake de toepasselijkheid van voornoemde gecoördineerde wetten naar voren te brengen.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger meent dat alle vermeldingen van Nederlandstalige of Franstalige gemeentescholen uit de Rand in de telefoongidsen in het Nederlands dienen te geschieden "desnoods met toevoeging van de onderwijstaal van de school."

De problematiek wordt beheerst door de artikels 23 tot 31 van voornoemde wetten, die specifiek handelen over het gebruik van de talen in de plaatselijke diensten in de randgemeenten.

Principieel zou het artikel 24, lid 1, toepassing kunnen vinden. Dit artikel luidt als volgt :

"De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten stellen de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans."

Dienvolgens zou kunnen worden besloten dat de vermelding van de scholen in de telefoongidsen principieel in beide talen dient te geschieden, met als nuttig toe te voegen element de onderwijstaal.

De toepasselijkheid van deze bepaling en het besluit kunnen worden afgeleid uit de volgende adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT).

Vooreerst dient gesteld dat een school een plaatselijke dienst is en onder de gecoördineerde wetten valt wat haar administratieve handelingen betreft (zie advies 3.722 van 7 maart 1974 ; advies 4.861 van 19 juni 1980 ; advies 4.859 van 5 juni 1980).

Daarna dient de vraag te worden gesteld in hoeverre de vermelding in een telefoongids, in casu het doorgeven van deze benaming aan de uitgever van de telefoongids, dient te worden beschouwd als een bestuurlijke handeling. Naar mijn oordeel staat ook dit buiten kijf.

De volgende vraag is te weten in hoeverre de vermelding in een telefoongids dient te worden beschouwd als een uiting van "het stellen van berichten en mededelingen voor het publiek".

De VCT adviseerde dat benamingsborden aangebracht aan het schoolgebouw in Brussel-Hoofdstad (nr. 3.722 van 7 maart 1974), een informatieblad m.b.t. de activiteit van de school door de post bedeed in alle huizen van de gemeente Voeren (nr. 4.861 van 19 juni 1980), een signalisatiebord houdende de vermelding van de school in Voeren (nr. 4.859 van 5 juni 1980) en de door de gemeente Anderlecht uitgebrachte reclame voor het gemeentelijk onderwijs in een advertentieblad (klacht nr. 24.126), alle uitingen waren van berichten en mededelingen voor het publiek.

Het komt mij voor dat de mededeling in een telefoongids evenzeer een uiting is van een bericht of mededeling aan het publiek.

Hoe stelde de VCT zich op inzake voormelde casussen ?

De VCT oordeelde inzake het Voerense informatieblad dat, daar de school zich enkel richtte op één taalgroep, met name de Nederlandse, het blad eentalig Nederlands mocht zijn, temeer daar tweetaligheid verwarring zou scheppen nopens de aard van het verstrekte onderwijs.

Inzake de Brusselse borden en de Anderlechtse reclamecampagne meende de VCT dat artikel 22 van de gecoördineerde wetten (= instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, zijn onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied) kon worden toegepast om eentalige vermeldingen toe te

staan. Artikel 22 is enkel van toepassing op de 19 gemeenten.

Inzake het Voerense signalisatiebord ten slotte oordeelde de VCT dat, daar dit bord zich niet uitsluitend richt op één taalgroep, het wettelijke principe vervat in artikel 24, namelijk de tweetaligheid, de bovenhand dient te hebben.

Naar het mij voorkomt kan de vermelding in de witte telefoongidsen niet onmiddellijk worden gecatalogeerd als zich exclusief richtend naar één taalgroep. Dienvolgens lijkt het mij dat de principiële tweetaligheid zoals vervat in artikel 24 hier de bovenhand dient te hebben. Ongetwijfeld lijkt de toevoeging van de onderwijstaal hier een erg nuttige vermelding.

Anders ligt het daarentegen bij de handels- en beroepentelefoongidsen. Zo het hier gaat om een betalende vermelding met het oog op het voeren van reclame en zich dus richtend op een bepaalde taalgroep, is het aannemelijk dat de boodschap in de onderwijstaal wordt vermeld zonder dat een tweetaligheid wordt vereist.

Vraag nr. 19
van 2 oktober 1996
van mevrouw NELLY MAES

Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Pedagogische inspectie

Het Franstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten rond Brussel wordt bekostigd door Vlaanderen. Een akkoord tussen Vlaamse en Franstalige autoriteiten in 1970 en 1973 voorzag in pedagogische inspectie door de Franstalige Gemeenschap. Daardoor is het onderwijs de facto ingeschakeld in het Franstalig onderwijs en weinig of niet gericht op de integratie van de leerlingen in de Vlaamse gemeenschap.

Kan deze inspectieopdracht niet worden toevertrouwd aan de pedagogische diensten van de Vlaamse Gemeenschap?

Welke afspraken bestaan er tussen de huidige inspectie en de subsidiërende overheid?

Antwoord

De overeenkomsten die in het verleden werden gesloten tussen de toenmalige federale ministers van Onderwijs zijn een bestaand gegeven. Er werd

onder andere vastgelegd dat de pedagogisch-didactische bevoegdheid bij de inspectie van de taalrol van de school ligt en de controle op het materiële-organisatorische bij de inspectie van het departement van het grondgebied waar de school gelegen is.

De afspraken wijzigen dient het voorwerp uit te maken van een samenwerkingsakkoord Vlaanderen-Wallonië. De Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten worden thans niet doorgelicht door de inspectie georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap. Wel controleert de inspectie de materiële toestand van de scholen en verifieert de verificatie het aantal leerlingen.

Er zijn geen pedagogische diensten van de Vlaamse Gemeenschap. Sedert het decreet van 17 juli 1991 is er een splitsing in inspectie, georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap, en de pedagogische begeleidingsdiensten van de verschillende onderwijsnetten.

Zoals ik in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid op 19 september jongstleden heb meegedeeld, heb ik er bij mijn Franstalige collega op 15 september 1996 schriftelijk op aangedrongen om over de pedagogische inspectie en de eindtermen en ontwikkelingsdoelen in de Franstalige basisscholen overleg te plegen. Dit in het kader van de actualisering van de in juni 1970 en in mei 1973 afgesloten protocollen. Tijdens dit overleg zal ik ook de kwestie van de kwaliteit van de lessen Nederlands te berde brengen. Daarvoor moeten sluitende garanties worden gegeven door mijn Franstalige collega.

Vraag nr. 20
van 2 oktober 1996
van mevrouw NELLY MAES

Volwassenenonderwijs Nederlands – Faciliteitengemeenten

Het integreren van vreemden en anderstaligen in onze gemeenschap verloopt vooral door hun kennis van het Nederlands te bevorderen. Daartoe moeten ook lessen voor volwassenen worden georganiseerd.

Welke budgettaire inspanningen worden hiervoor verricht door de Vlaamse Gemeenschap in de verschillende faciliteitengemeenten?

Hoeveel cursussen Nederlands worden georganiseerd voor anderstalige volwassenen?

Hoeveel personen hebben aan de cursussen deelgenomen ?

Bestaan er wachtlijsten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Gecoördineerd antwoord

Een van de basisvoorwaarden om allochtone en anderstalige volwassenen in onze gemeenschap te integreren, is aan de betrokkenen de mogelijkheid bieden hun kennis van het Nederlands te bevorderen. Binnen de sector van het volwassenenonderwijs is in een specifieke opleiding Nederlands voor anderstaligen voorzien. Deze opleiding wordt zowel georganiseerd door het onderwijs voor sociale promotie als door de centra voor basiseducatie. Zowel een centrum voor basiseducatie als een instelling voor onderwijs voor sociale promotie heeft een werkgebied dat ruimer is dan de gemeente waar de instelling gevestigd is. Daarom is het weinig relevant enkel die instellingen te vermelden die gevestigd zijn in een van de faciliteitengemeenten. Alle instellingen die binnen hun potentieel werkgebied een faciliteitengemeente omvatten, worden vermeld.

In de hiervoor omschreven regio organiseert één instelling voor onderwijs voor sociale promotie cursussen Nederlands voor anderstaligen :

Gemeentelijke Leergangen voor Sociale Promotie,
Brusselsesteenweg 106
3080 Tervuren :
elementaire kennis   335 cursisten in 95-96
praktische kennis   116 cursisten in 95-96.

In het onderwijs voor sociale promotie worden enkel de personeelskosten door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd of gesubsidieerd. Het inschrijvingsgeld van de cursisten dient om de werking van de instelling te financieren. Bepaalde categorieën cursisten (volledig uitkeringsgerechtigde werklozen, gerechtigden op het bestaansminimum, mindervalide werkzoekenden) worden in deze opleiding vrijgesteld van het inschrijvingsgeld. Het inschrijvingsgeld van de reglementair vrijgestelde cursisten wordt door de Vlaamse Gemeenschap na afloop van het schooljaar aan de instelling betaald.

De programmatiestop voor het onderwijs voor sociale promotie verhindert weliswaar de oprich-

ting van nieuwe afdelingen, maar elke instelling kan haar aanbod wel aanpassen aan de nieuwe noden, in dit geval opleidingen Nederlands voor anderstaligen. Dit kan door de omvorming of vervanging van een bestaande afdeling. Hiervoor is echter niet in financiële stimuli voorzien.

In de hiervoor beschreven regio zijn twee centra voor basiseducatie actief : C. Be. Halle en C. Be. Midden-Brabant.

De kwantiteit van het aanbod wordt uitgedrukt in deelnemersuren. Eén deelnemersuur = 1 cursist volgt 1 uur les. In 1995 realiseerden deze twee centra voor basiseducatie volgend aantal deelnemersuren :

Centrum	Totaal aantal deelnemersuren	NT2	Decretaire deelnemersuren
Midden-Brabant	39.111,0	20.637	22.422,0
Halle	34.439,5	26.248	31.796,5

De administratie Permanente Vorming subsidieert de decretaire deelnemersuren. In het kalenderjaar 1995 ontvingen de twee centra volgende subsidies :

Halle	13.797.648 fr.
Midden-Brabant	13.745.994 fr.

Vraag nr. 21 van 3 oktober 1996 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Vlaamse gemeentescholen Anderlecht – Politieke neutraliteit

In de week van 27 tot 31 mei 1996 werden directies van de Vlaamse gemeentelijke scholen in Anderlecht verplicht een mededeling in de schoolagenda van de kinderen in te lassen met betrekking tot een "Feest in de tuin van Erasmus", een organisatie van de heer Jan Abbeles, schepen van Anderlecht en van het Promotiecomité Erasmushuis (louter particulier). Op deze wijze werd een – mijn inziens onaanvaardbare – morele druk uitgeoefend op de ouders van deze Vlaamse kinderen in het Nederlandstalig onderwijs in Anderlecht om op deze feestelijkheid aanwezig te zijn.

In zijn schrijven van 26 juli 1996 meldt de minister dat er geen rechtstreekse verwijzingen naar politieke partijen in de brief staan. Wel houdt het docu-

ment de vermelding in "Schepen Jan Abbeloos ..." Het betreft hier de verwijzing naar een SP-schepen.

Welke criteria worden er gehanteerd om het begrip "laakbare praktijken" te definiëren ?

Waarom wordt een verwijzing naar een schepen, als publiek mandataris, niet beschouwd als een verwijzing naar een politieke partij ? Betrokkene is verkozen op een lijst van diverse politieke partijen onder het nominaat "Schepen".

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger kreeg reeds eerder een schriftelijk antwoord op zijn vraag. Ik blijf erbij dat in de folder die hij toen bij zijn brief voegde geen verwijzingen naar politieke partijen staan. Ik lees in deze folder dat de heer schepen Jan Abbeloos uitnodigt voor een kinderfeest. Dit feest werd gerealiseerd met de steun van het gemeentebestuur van Anderlecht en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, onder het beschermheerschap van de heer R. Grijp, minister van het Brussels Gewest. Nergens in de bovenvermelde folder wordt op enigerlei wijze op iemand druk uitgeoefend om dit feest bij te wonen.

Ik neem aan dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger in eerste plaats volksvertegenwoordiger is en pas op de tweede plaats een vertegenwoordiger van een bepaalde politieke partij. Op dezelfde manier is de toevoeging "schepen" aan de naam van heer Jan Abbeloos een verwijzing naar zijn functie en geen verwijzing naar een politieke partij. Uit de inhoud van de folder is trouwens niet op te maken tot welke partij de heer Jan Abbeloos zou behoren.

De commissie Laakbare Praktijken, zoals bedoeld in art. 42 van de schoolpactwet, werkt volgens het koninklijk besluit van 14 september 1987 en onderzoekt inbreuken van onderwijsinstellingen op bovenvermelde wet. Deze commissie bestaat uit magistraten, emertus- of eremagistraten. Zij werkt onafhankelijk.

Vraag nr. 22

van 3 oktober 1996

van de heer JOS DE MEYER

Secundair onderwijs – Organieke en budgettaire omkadering

In mijn schriftelijke vraag nr. 125 van 4 april 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15*

april 1996, blz. 518 – red.) vroeg ik de minister onder andere : "Gezien de belangrijkheid van deze kloof tussen OFT's en BFT's, én de toename ervan, én de grote verschillen per net, vraag ik ook een analyse per net van de verschillende oorzaken zoals vervangingen bij ziektes, arbeidsherverdelende maatregelen, terbeschikkingstelling van personeelsleden die een wachtgeld ontvangen, enzovoort." (OFT's – BFT's : organieke full-time equivalenten – budgettaire full-time equivalenten).

De minister antwoordde : "M.b.t. meer gedetailleerde en recente gegevens over verschillen per net/niveau en analyse van de oorzaken kan ik medelen dat het onderwijsdepartement momenteel, in het kader van het Edison-project (elektronische data-uitwisseling tussen school en departement) en op basis van de elektronische personeelsdossiers van de participerende basis- en secundaire scholen, een geautomatiseerde berekening én analyse van de afwijking OFT-BFT uitwerkt. De eerste testresultaten worden verwacht einde mei '96. Zodra dit project 100 procent operationeel is én betrouwbare resultaten zal leveren, zal ik uiteraard niet nalaten deze beleidsrelevante informatie te bezorgen".

Daar de eerste resultaten verwacht werden einde mei '96, herhaal ik mijn vraag naar gedetailleerde en recente gegevens over verschillen per net/niveau en analyse van de oorzaken voor de afwijking OFT-BFT. Ik herinner de minister aan zijn belofte om mij de beleidsrelevante informatie te bezorgen.

Antwoord

De (evolutie van de) kloof tussen de organieke en de budgettaire omkadering (OFT's versus BFT's) is uiteraard een belangrijk beleidsrelevant aspect in de algehele problematiek van de beheersing van de Vlaamse onderwijsuitgaven. Tegelijkertijd moet met deze "realiteit" rekening worden gehouden bij de globale hervorming van het secundair onderwijs.

Het is dan ook in dit kader dat mijn administratie begin '96 gestart is met een project dat moest resulteren in een geautomatiseerde berekening én (globale) analyse van deze afwijking OFT-BFT. Deze berekening is gebaseerd op de zogenoemde Edison-scholen, met name de participerende scholen aan het Edison-project (zijnde de elektronische data-uitwisseling tussen scholen en departement).

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat inmiddels een geautomatiseerde procedure werd uitgewerkt en dat de eerste testresultaten voor het basis- en het secundair onderwijs op hun validiteit worden onderzocht. M.b.t. het secundair onderwijs bevat de huidige Edison-steekproef 8,24 % van de totale schoolpopulatie, als volgt verdeeld over de netten : 4,48 % van de scholen van het gemeenschapsonderwijs, 8,33 % van het gesubsidieerd officieel onderwijs en 9,89 % van het gesubsidieerd vrij onderwijs. Deze beperkte steekproef (zeker wat het GO-net betreft) bevat zoals boven vermeld enkel de Edison-scholen ; of is met andere woorden niet volgens de statistische regels van de kunst (m.n. "lukraak") samengesteld. Derhalve is deze "set" momenteel niet representatief voor het secundair onderwijs in Vlaanderen en kunnen er bezwaarlijk wetenschappelijk verantwoorde (beleids)conclusies uit worden getrokken.

Gezien evenwel het (exponentiële) verloop van de geplande instap in het Edison-project – einde van dit schooljaar zal om en bij de helft van het scholenbestand secundair onderwijs werken met elektronische personeelsdossier – zullen er binnen enkele maanden betrouwbare én bruikbare resultaten beschikbaar zijn. Op dat moment zal ik de leden van de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid deze beleidsrelevante informatie bezorgen.

Vraag nr. 24
van 3 oktober 1996
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Koninklijk Atheneum Aalst – Politieke neutraliteit

Men meldt mij dat er in minstens één klaslokaal van het Koninklijk Atheneum (KA) in Aalst affiches aan de muur hangen die gericht zijn tegen één welbepaalde politieke partij, met name het Vlaams Blok.

1. Kan de minister deze feiten bevestigen ?
2. Vormt dit geen inbreuk op de neutraliteit van het gemeenschapsonderwijs ?
3. Welke maatregelen werden getroffen ?

Antwoord

Bij navraag in de school bevestigt de directeur KA 1 Aalst het volgende :

1. er hangen enkel affiches in de lokalen Godsdiend / niet-confessionele (NC) Zedenleer ;
2. de affiche bij Godsdiend is gericht tegen het racisme ; het Vlaams Blok wordt niet vermeld ;
3. de affiche bij NC Zedenleer verwijst naar de uitspattingen van extreemrechts in Nazi-Duitsland en titelt : Dat nooit meer. Ook hier geen enkele verwijzing naar het Vlaams Blok ;
4. de inspecteur-adviseur NC Zedenleer, door de directeur om raad gevraagd, zegt dat zulk een affiche kan in het lokaal Zedenleer.

Het betreft hier dus geen affiches tegen politieke partijen, maar wel voor bepaalde filosofische visies, namelijk geen racisme en geen geweld.

De neutraliteit van het gemeenschapsonderwijs komt hier dus niet in het gedrang en er moeten dan ook geen verdere maatregelen worden getroffen.

Vraag nr. 26
van 4 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Publiciteit voor onderwijsinstellingen – Financiële middelen

Naar het einde van de grote vakantie toe maakten zowel secundaire scholen als hogescholen, vooral uit het gemeenschapsonderwijs, massaal reclame voor hun instelling. Niet alleen in de geschreven pers of in specifieke brochures, maar ook op nationale radio en regionale TV.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de bedragen die de verschillende onderwijsinstellingen (opgesplitst per net) uitgegeven hebben aan reclame ? Zo niet, wat is het (geraamde) aandeel van reclame-uitgaven in de werkingsmiddelen van de scholen ?
2. Betalen de betrokken onderwijsinstellingen de reclame die ze voeren met middelen uit hun eigen werkingsbudget ? Zo ja, gaat dit dan niet ten koste van de middelen die voor de effectieve werking kunnen worden ingezet ? Zo neen, waar halen de betrokken instellingen dan het geld voor een zo massale reclame ?
3. Wat kan de minister doen om in de toekomst te vermijden dat scholen elkaar via massale reclamecampagnes beconcurreren ? Is het mogelijk om de kanalen waarlangs scholen reclame voe-

ren te beperken (tot bv. specifieke brochures, geschreven media, maximum formaat van advertenties, ...) ?

Antwoord

Secundaire scholen

Het onderwijsdepartement beschikt noch in absolute, noch in relatieve cijfers over informatie met betrekking tot de middelen die de onderwijsinrichters uittrekken voor publicitaire doeleinden. Dergelijke inlichtingen kunnen uitsluitend op het niveau van de individuele school of inrichtende macht worden ingewonnen.

De werkmiddelen voor het gemeenschapsonderwijs zijn gebaseerd op een dotatieregeling. De controle van de aanwending berust bij de regeringscommissaris en gebeurt aan de hand van jaarrekeningen, die echter geen afzonderlijke post "publiciteit" bevatten. De Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs voert een centrale publiciteitscampagne voor het gehele net. Voor deze campagne werd een contract afgesloten met de firma Slangen en Partners.

Voor 1996 bedraagt het door de Centrale Raad goedgekeurde ARGO-budget voor publiciteit 18 miljoen frank. Met dit bedrag worden alle publiciteitsuitgaven voor de globale publiciteitscampagne voor het gemeenschapsonderwijs gedekt, evenals de meer specifieke uitgaven inzake plaatselijke publiciteit (bij overname van scholen) en de naar specifieke doelgroepen (bv. kunstonderwijs) gerichte publiciteit. De lokale raden kunnen daarenboven autonoom middelen aanwenden voor beperkte promotiedoeleinden.

De werkmiddelen voor de andere onderwijsnetten, de zogenaamde werkingstoelagen, worden voor de scholen toegekend overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1991. De controlebevoegdheid ligt bij het departementaal verificatiekorps.

Daarnaast dient elke inrichtende macht jaarlijks een slotrekening in te zenden, zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse regering van 9 januari 1991. In het model van deze rekening is evenmin in een rubriek "publiciteit" voorzien ; publiciteit wordt wel als een voorbeeld aangehaald van de ruimere post "bureaunkosten".

Elke controle zal zich beperken tot het nagaan of ten minste 20 % der middelen wordt besteed aan

de lonen van meesters-, vak en dienstpersoneel en tot het nagaan of er geen manifeste afwending van financiële middelen is ; ook wordt onderzocht of de wetgeving op de overheidsopdrachten wordt toegepast. Een opportuniteitsonderzoek vindt er met andere woorden niet plaats.

Het aanwenden – in welke omvang dan ook – van dotaties en werkingstoelagen voor reclameboodschappen past bijgevolg in de wettelijk gewaarborgde autonomie van de onderwijsinrichters.

Het staat hen vrij hiervoor ook een beroep te doen op alternatieve financieringsbronnen, bijvoorbeeld een vriendenkring.

Hogescholen

De hogescholen voeren een volledige boekhouding. Zij betalen reclame met de middelen die zij ontvangen van de overheid en met zelf gegenereerde opbrengsten.

De commissarissen van de Vlaamse regering controleren de uitgaven van de hogescholen op wettelijkheid en regelmatigheid, waarbij de conformiteit met het bij of krachtens de wet of het decreet bepaalde enerzijds, en het financiële evenwicht van de hogeschool anderzijds wordt onderzocht. Bovendien legt het decreet de hogescholen een interne en externe kwaliteitsbewaking op.

Als een hogeschool zich dure reclame veroorlooft, maar tekortschiet op het vlak van de kwaliteit van haar onderwijs of haar eigen financieel evenwicht in gevaar brengt, zal dit blijken bij de kwaliteitscontrole of bij de controle door de commissarissen.

Ik beschik op dit ogenblik niet over cijfers betreffende de reclame-uitgaven van de hogescholen, noch absoluut, noch in verhouding tot de totale werkmiddelen per hogeschool. Aangezien de hogescholen niet verplicht zijn een analytische boekhouding bij te houden, zal ik vermoedelijk ook bij de controle van de jaarrekeningen niet over cijfers beschikken. Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger dit nodig acht, kan ik een aparte opvraging bij de hogescholen organiseren.

De huidige wetgeving voorziet niet in een overheidsop treden terzake. In het kader van een onderwijsbeleid gericht naar deregulering en meer lokale autonomie, overweeg ik ook geen enkel initiatief in die zin.

De mogelijkheid voor een onderwijsinstelling om haar profiel (studie-aanbod, pedagogisch project) te adverteren, is echter niet onbegrensd.

De schoolpactwet van 29 mei 1959 stelt immers dat elke oneerlijke praktijk in de concurrentie tussen onderwijsinstellingen verboden is. Publiciteit voor een bepaald onderwijs of voor een bepaalde onderwijsinstelling moet objectief blijven en mag geen gebruik maken van verwijzingen naar ander onderwijs of andere onderwijsinstellingen.

In de schoot van het onderwijsdepartement opereert een commissie Laakbare praktijken. Na onderzoek en advies van deze commissie, kan de Vlaamse regering sancties opleggen aan inrichtende machten van scholen met laakbare praktijken, zoals onaanvaardbare mededinging.

Vraag nr. 27
van 4 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Koninklijk Technisch Atheneum Heule – Aankoop vliegtuig

KTA Heule (Koninklijk Technisch Atheneum) beschikt sinds 1 september 1995 over een studierichting "vliegtuigtechnieken" in de derde graad van het technisch secundair onderwijs (TSO). Ondertussen werd de oorspronkelijke idee om de leerlingen op te leiden tot vliegtuigmecaniciërs veruimd tot een algemene vorming "vliegtuigtechniek". Naast de lessen inzake vliegtuigtechniek worden de leerlingen ook ingeleid in de luchtvaartwereld. Om de theoretische kennis van de leerlingen in de praktijk om te zetten, werd door de school een vliegtuig aangekocht met als thuisbasis de luchthaven van Wevelgem.

1. Welke procedure werd door KTA Heule gevolgd voor de aankoop van een vliegtuig en wat was de kostprijs van dit vliegtuig ?
2. In welke mate diende men aan de ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) een advies te vragen voor de aankoop van dit vliegtuig ?
3. Wat is het aandeel van de kostprijs van dit vliegtuig in verhouding tot de totale werkings- en investeringsmiddelen van de school ?
4. Kan de minister mij meedelen hoeveel leerlingen in het schooljaar 1995-1996 de studierichting "vliegtuigtechniek" hebben gevolgd en

hoeveel leerlingen er ingeschreven zijn voor huidig schooljaar ?

5. Wat zijn de onderhouds- en standplaatskosten van betrokken vliegtuig ? Wat is de totale kostprijs per leerling (inclusief specifiek aangetrokken leerkrachten) van deze studierichting ?
6. Kan de minister mij meedelen of er in Vlaanderen nog scholen (secundair en hoger onderwijs) eigenaar zijn van een vliegtuig, zo ja welke ? In welke scholen (secundair en hoger onderwijs) wordt een opleiding tot vliegtuigmecaniciërs, in vliegtuigtechnieken of een andere opleiding die voorbereidt op de luchtvaartsector gegeven, en wat is de juiste inhoud van die diverse opleidingen ? Is samenwerking tussen de verschillende scholen niet een must (bv. gezamenlijke aankoop) ?
7. Past de uitbreiding van de opleiding "vliegtuigmecaniciërs" tot de meer algemene richting "vliegtuigtechniek" in de programmatiestop van de minister ?

Antwoord

1. De kostprijs van het vliegtuig bedraagt 800.000 frank. Het gaat immers om een tweedehands-toestel. Op het vlak van de toepassing van de wetgeving inzake overheidsopdrachten is er geopteerd voor een onderhandse procedure, rekening houdend met het feit dat het gaat om een tweedehandsvliegtuig. Het lokale orgaan van de inrichtende macht, namelijk de lokale raad nummer 312, heeft de begrotingen 1995 en 1996 opgesteld.
In 1995 was er 200.000 frank en in 1996 nog eens 600.000 frank ingeschreven voor kapitaalverrichtingen van de studierichting "vliegtuigtechnieken". De procedure van raadplegingen van het pedagogisch college en het BOC (basisoverlegcomité) is strikt opgevolgd.
2. De regelgeving stelt dat de autonomie van een lokale raad zo groot is dat leermiddelen voor een waarde van 800.000 fr. lokaal mogen worden beslist en uitgevoerd. Een advies van ARGO diende men dus niet aan te vragen. Wel werd een aanvraag tot bijkredieten ingediend, die door ARGO-centraal werd afgewezen : daardoor kwam de financiële verantwoordelijkheid lokaal te liggen.
3. In 1995 is het aandeel van de kostprijs van het vliegtuig 1,43 % en in 1996 4,57 % tot de totale

werkings- en investeringsmiddelen van de lokale raad 312 (sectie I en II van het boekhoudmodel).

4. Op 1 september 1995 werd aan het KTA Heule voor het eerst de studierichting "vliegtuigtechnieken" in het eerste leerjaar derde graad TSO geprogrammeerd, naar aanleiding van de grote nood aan vliegtuigtechnici op onze regionale luchthavens. In dit eerste jaar werden twee regelmatige leerlingen ingeschreven. Wat het huidige schooljaar 1996-1997 betreft, is de situatie de volgende :
  - eerste leerjaar derde graad : vijf leerlingen ;
  - tweede leerjaar derde graad : twee leerlingen.
5. De onderhouds- en standplaatskosten worden door de VZW KTA Heule Flying Team (Belgisch Staatsblad 26 september 1996) gedragen. De loonmassa voor de opleiding "vliegtuigtechnieken" veronderstelt geen bijzondere uitgaven op het vlak van het bestuurs- en onderwijzend personeel. Er is enkel de normale specificiteit van bekwaamheidsbewijzen.
6. Wat het gemeenschapsonderwijs betreft, kan ik meedelen dat een dergelijke studierichting enkel aan het KTA Heule wordt georganiseerd.
7. De oprichting van het eerste leerjaar derde graad TSO-vliegtuigtechnieken gebeurde op 1 september 1995, dus vóór het in werking treden van de bepalingen van het decreet van 16 april 1996 houdende tijdelijke beperking inzake programmatie en benoeming in sommige onderwijssectoren.

Vraag nr. 28
van 4 oktober 1996
van de heer MARC OLIVIER

*Analfabetisme en functionele ongeletterdheid –
 Situatie en maatregelen*

Uit een onderzoek in Nederland uitgevoerd door dr. Willem Houtkoop van het Max Goote Kenniscentrum in Amsterdam blijkt dat 10 % van de bevolking in Nederland "functioneel ongeletterd" is.

Het merendeel van deze mensen – de oudsten uitgezonderd – heeft wel degelijk onderwijs gevolgd. Ze zijn dan ook niet analfabeet. Ze kennen de letters van het alfabet en zijn met enige inspanningen in staat van een aantal letters een woord te maken.

Zodra het echter aankomt op het lezen en begrijpen van samenhangende teksten, raken zij de draad kwijt en hebben de neiging af te haken. Hoe vaker dit voorkomt, des te sterker hun "functionele ongeletterdheid" wordt : lezen moet blijkbaar bijgehouden worden. Naast deze groep van 10 % is er in Nederland een aanzienlijk grotere groep (25 à 30 %) die wel eenvoudige teksten kan begrijpen, maar niet via teksten voor problemen gesteld moet worden. Hun leesgedrag zou volstrekt ontoereikend zijn voor de kenniseconomie en informatiemaatschappij die ons te wachten staat.

Uit het Nederlands onderzoek blijkt dat schooldiploma's alleen niet de oplossing bieden voor de strijd tegen "functionele ongeletterdheid". Van de mensen die niet meer dan basisonderwijs hadden, scoorde toch nog 25 % slecht op de schaal van "functionele ongeletterdheid".

1. Hoe moet het probleem van het analfabetisme in Vlaanderen worden ingeschat (welk percentage van de Vlaamse bevolking is analfabeet) en welke maatregelen heeft de Vlaamse regering tot dusver genomen om het analfabetisme te bestrijden ?
2. Werd er in Vlaanderen reeds onderzoek uitgevoerd naar de "functionele ongeletterdheid" en zo ja, door wie en wat waren de resultaten van dit onderzoek ? Zo neen, is dergelijk onderzoek gepland ?
3. Is de minister van oordeel dat het "leesgedrag" van de laaggeschoolden toereikend is voor deelname aan de informatiemaatschappij van morgen ? Zo neen, welke maatregelen zijn er genomen om dit probleem te verhelpen ?

Antwoord

1. en 2. Het onderzoek waarnaar wordt verwezen, betreft het Nederlandse luik van de International Adult Literacy Survey (IALS), gecoördineerd door prof. dr. Max Van der Kamp (RU Groningen) en dr. Willem Houtkoop (Max Goote Kenniscentrum Amsterdam). Het betreft hier een groot internationaal onderzoeksprogramma naar functionele geletterdheid. De Nederlandse resultaten werden, samen met die van de andere aan IALS deelnemende landen, door de OESO (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) en Statistics Canada gepubliceerd in 1995.

Vlaanderen participeert in een tweede groep landen. Het onderzoek wordt in mijn opdracht in het kader van het "Onderwijskundig Beleids- en Praktijkgericht Wetenschappelijk Onderzoek" uitgevoerd onder leiding van prof. dr. Johan Heene en prof. dr. Dirk Van Damme van de Universiteit Gent. De resultaten kunnen worden verwacht tegen de zomer van 1997.

Een van de redenen waarom werd beslist aan dit onderzoek deel te nemen, is dat voor Vlaanderen elke empirische indicatie over de omvang van het probleem ontbreekt. Wel kunnen uit bepaalde onderzoeksprojecten een aantal richtinggevende elementen worden gehaald.

De onderzoeksploeg van prof. dr. Frans Daems van de UIA (Universitaire Instelling Antwerpen) trof in de studie over de kwaliteit van het moedertaalonderwijs bij laatstejaars van het secundair onderwijs 0,5 % slechte lezers en 6 % zwakke schrijvers aan op het deeldomein van de functionele taalvaardigheid. Er zijn wel scherpe verschillen tussen het algemeen vormend en het beroepssecundair onderwijs (Rymenam, Leroy, Daems, 1991).

Het onderzoek van prof. dr. Ingrid Ponjaert van de Vrije Universiteit Brussel richtte zich meer specifiek op deze risicogroep en legde een groep van ongeveer 1000 leerlingen van 14 tot 16 jaar in het beroeps- en buitengewoon secundair onderwijs een testbatterij voor (Ponjaert ed., 1993). Ongeveer één derde van de leerlingen, maar vooral die uit het buitengewoon secundair onderwijs, bleek met één of meerdere lees- en schrijfproblemen te kampen te hebben.

Prof. dr. Dirk Van Damme (Universiteit Gent) gewaagt op basis van een beperkt onderzoek in 1994, aan de hand van een enquête bij een steekproef van 18 tot 80-jarigen in Gent en Kaprijke, van 0,5 % volledig analfabeten in de Vlaamse volwassen bevolking, 6,8 % die meerdere taaltaken niet beheersen en 16 % die minstens één taaltaak niet beheersen (cumulatieve percentages). Het blijkt dat het probleem sterk voorkomt bij groepen die met meerdere elementen van kansarmoede te maken hebben. Ook hier werd vastgesteld dat er een sterk verband bestaat met scholingsgraad, maar dat dit verband niet lineair is. Zo zijn er respondenten met diploma lager onderwijs die goed scoren en omgekeerd zijn er personen met een hoger-onderwijsopleiding die slechts scoren inzake functionele geletterdheid.

3. Als gevolg van de explosieve groei van de beschikbare informatie, evolueert Vlaanderen naar een duale maatschappij. Steeds meer mensen behalen het minimale redzaamheidsniveau niet. Het minimale redzaamheidsniveau omschrijft welke taal-, reken- en/of sociale vaardigheden men minimaal moet beheersen om in de samenleving te kunnen functioneren en participeren.

Ten aanzien van de toenemende erkenning van de ernst van dit probleem in onze informatiesamenleving, heeft de overheid aandacht en middelen besteed aan een specifieke voorziening voor laaggeschoolde volwassenen, namelijk de centra voor basiseducatie. Die zijn in de begroting 1997 goed voor een totale subsidie van 513,5 miljoen.

Een van de doelstellingen van de 29 centra voor basiseducatie, verspreid over gans Vlaanderen, is de minimale redzaamheid van laaggeschoolde volwassen te verhogen.

Onder "laaggeschoolde volwassenen" wordt verstaan : "meerderjarigen die niet beschikken over hetzij een gehomologeerd getuigschrift van lager secundair, hetzij een getuigschrift van de tweede graad van het secundair onderwijs". Migranten worden tot de basiseducatie toegelaten als zij maximaal tien jaar onderwijs hebben genoten in hun land van herkomst. De nood aan educatie in basiskennis en -vaardigheden laat zich echter niet altijd zo strikt begrenzen.

De centra voor basiseducatie organiseren cursussen in volgende leerdomeinen :

Nederlands moedertaal (21,2 % van het aantal deelnemersuren) ;
 Nederlands tweede taal (59,2 % van het aantal deelnemersuren) ;
 sociale kennis en vaardigheden (12,5 % van het aantal deelnemersuren) ;
 rekenen (3,8 % van het aantal deelnemersuren) ;
 alfabetisering in de eigen taal (0,5 % van het aantal deelnemersuren) ;
 samengestelde cursussen (d.w.z. cursussen samengesteld uit verschillende leerdomeinen – 2,7 % van het aantal deelnemersuren).

Met het oog op de verschillende leerperspectieven van cursisten, worden cursusprogramma's met een verschillende finaliteit ontworpen. We onderscheiden voor het cursusaanbod drie finaliteiten :

- sociale redzaamheid : deze cursussen focussen op basiscompetenties die men nodig heeft in het dagelijks leven als burger, consument, ouder, lid van een vereniging, enzovoort ;
- professionele redzaamheid : deze cursussen focussen op basiscompetenties die men nodig heeft om te functioneren op de arbeidsmarkt en in beroepsopleidingen ;
- educatieve redzaamheid : deze cursussen focussen op competenties die men nodig heeft om deel te nemen aan andere vormen van onderwijs.

Sociale redzaamheid blijft in de basiseducatie de belangrijkste finaliteit (89,3 % van het aantal deelnemersuren).

Anderzijds is de preventie in het kader van het basisonderwijs een constante zorg, onder meer in het kader van de zorgverbreding.

Vraag nr. 29

van 4 oktober 1996

van de heer CHRISTIAAN VANDENBROEKE

Personeelssterkte onderwijs – Gegevens Dienst Algemeen Bestuur

De personeelssterkte in de overheidssector wordt jaarlijks, op een sterk gedetailleerde en erg minutieuze wijze, gepubliceerd door het federale ministerie van Ambtenarenzaken, Dienst van Algemeen Bestuur (DAB). Drie doorsneden worden hierbij onderscheiden, namelijk voor (begin) januari van het jaar voorheen, voor (begin) juni van het jaar voorheen en voor (begin) januari van het lopende jaar.

Een controle van deze publicatie met weergave van de toestand op 1 januari 1995 en 1 januari 1996, kan moeilijk anders dan bepaalde vragen oproepen m.b.t. de personeelssterkte in het onderwijs (*Overzicht van de personeelssterkte in de overheidssector, Toestand op 30/06/1995 en op 01/01/1996, blz. 115 – red.*) Zo nam de personeelssterkte in het gemeenschapsonderwijs blijkbaar toe met 27,7 % (nl. van 30.414 naar 38.830 eenheden) ; in het gesubsidieerd onderwijs was daarentegen sprake van een sterke afname met 5,9 % (nl. van 116.456 naar 109.571 eenheden). Het is op zich een vreemdsoortig contrast, te meer daar het haaks

staat op de evolutie van de schoolbevolking tijdens dezelfde periode. Zo bedroeg de toename van de schoolbevolking (alle niveaus, in het gemeenschapsonderwijs) amper 0,5 % en in het gesubsidieerd onderwijs (eveneens alle niveaus) 0,8 %. De evolutie van de begroting tussen de netten wijst dan weer op een minieme achteruitgang voor het gemeenschapsonderwijs (0,8 %) tegenover een toename met 2,4 % in het gesubsidieerd onderwijs.

Gegeven dit contrast in de evolutie van de personeelssector, verzoek ik om enige verduidelijking.

1. Is het mogelijk dat, meer bepaald vanaf juni 1995, gewijzigde criteria werden gehanteerd bij het aangeven van de personeelssterkte in de diverse onderwijsnetten ?
2. Waaraan is het toe te schrijven dat met name de personeelssterkte in het gemeenschapsonderwijs tussen juni 1995 en januari 1996 zo fors werd opgetrokken ?

Antwoord

De verschuiving in het gemeenschapsonderwijs is het gevolg van het toevoegen van *alle* personeelsleden in het hoger onderwijs buiten de universiteit (HOBu) bij het gemeenschapsonderwijs.

Om technische redenen die verband houden met de invoering van het stelsel van de enveloppefinanciering op 1 december 1995, werden alle personeelsleden in het HOBu bij het gemeenschapsonderwijs gerekend. De stijging van het personeelseffectief van het gemeenschapsonderwijs van 30.546 eenheden op 30 juni 1995 naar 38.830 eenheden op 1 januari en de hiermee overeenstemmende daling in het gesubsidieerd onderwijs van 117.708 naar 109.571 eenheden, is het gevolg hiervan.

Na grondige analyse van de personeelsgegevens, die momenteel loopt, zal aan de DAB worden gevraagd een rechtzetting op te nemen.

Het lijkt me tevens zinvol om in toekomstige publicaties een aangepaste structuur, per onderwijsniveau, voor deze personeelsgegevens voor te stellen, die rekening houdt met de onderwijsstructuur in de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 30
van 4 oktober 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Onderwijssituatie Ronse – Ophaling leerlingen door Waalse scholen

In de Vlaamse faciliteitenstad Ronse worden heel wat kinderen – voornamelijk uit migrantengezinnen en gezinnen uit de laagste inkomenscategorieën – opgehaald door Waalse scholen om in Wallonië Franstalig onderwijs te volgen in het basisonderwijs.

1. Kan de minister mij zeggen over hoeveel leerlingen het hier gaat ?
2. Is het wettelijk toegelaten dat Franstalige scholen leerlingen uit een Vlaamse gemeente ophalen om ze in Wallonië Franstalig onderwijs te laten volgen ?
3. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om deze toestand te regulariseren ?

Antwoord

Mijn administratie beschikt over geen enkele informatie omtrent het aantal leerlingen dat door Waalse scholen wordt opgehaald om in Wallonië Franstalig basisonderwijs te volgen. Voor dergelijke gegevens dient de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich te richten tot mevrouw Onkelinx, minister-presidente, bevoegd voor Kinderwelzijn, Jeugd en Opvoeding, Audiovisuele Media en Ambtenarenzaken.

Er bestaat geen enkele bepaling die verbiedt dat leerlingen uit een Vlaamse gemeente in Wallonië Franstalig onderwijs volgen of vice versa.

Vraag nr. 31
van 4 oktober 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Bouwopleidingen – Promotie

De bouwsector kent aanzienlijke vervangingsbehoeften. Vooral de ruwbouwsector en de afwerkingsberoepen tellen veel oudere werknemers die aan aflossing toe zijn. De bouwbedrijven blijken ook voor andere functies (metselaars, vloerders, loodgieters, ...) meer dan vroeger op zoek naar nieuwe werknemers.

Niettegenstaande het structurele tekort aan specifieke bouwvakarbeiders blijken, vooral in het beroepssecundair onderwijs (BSO), de bouwopleidingen weinig populair te zijn.

Heeft de minister reeds maatregelen genomen om de bouwopleiding te stimuleren, om zo het structurele tekort aan specifieke bouwvakarbeiders weg te werken ?

Antwoord

1. De onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap vervult haar kwaliteitsbewakende rol op de eerste plaats via schooldoorlichtingen in teamverband.

Ter gelegenheid hiervan stimuleert de inspectie secundair onderwijs de scholen om een permanent opvolgingssysteem van afgestudeerden (onder meer in de bouwopleidingen) op te zetten. Hierdoor kan nuttige informatie worden verzameld, meer bepaald :

- a) of de betrokkenen (kunnen) worden tewerkgesteld in de branche waarin ze zijn gekwalificeerd en wat het eventuele verloop is tussen de diverse sectoren onderling ;
- b) of er zich hiaten manifesteren in de verstrekte leerinhouden, met andere woorden of het concrete leerprogramma wel voldoende afgestemd is op de behoeften die vanuit het arbeidsveld worden geformuleerd ;
- c) of, in ruimere zin, het aanbod van studierichtingen de noodzakelijke aansluiting biedt op de beroepswereld.

Door het in kaart brengen van deze gegevens zal de school alert kunnen blijven ten aanzien van maatschappelijke en economische ontwikkelingen die tot een reactie vanuit het onderwijs dwingen.

2. Ik heb aan de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) de opdracht gegeven beroepsprofielen en, in het verlengde daarvan, opleidingsprofielen te concipiëren, ook voor de sector Bouw.

In overleg tussen de Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen (SERV) en de VLOR werd beslist om het uittekenen van beroepsprofielen over te laten aan de sociale partners binnen de SERV. Ik heb vernomen dat specifiek voor de

bouwsector binnen afzienbare tijd een aantal beroepsprofielen zullen worden gefinaliseerd.

Dergelijke beroeps- en opleidingsprofielen zijn voor de onderwijsoverheid essentieel om een relevante structuur van beroepskwalificaties te kunnen vastleggen.

3. Daarnaast heb ik mijn medewerkers samen met deskundigen belast met een studie naar de uitbouw van een – naast de traditionele – modulaire onderwijsvariant.

Een in modules opgedeeld beroepsonderwijs, bestaande uit deelkwalificaties en -attesten, kan in bepaalde gevallen een soepelere instap in het beroepsleven impliceren. Ook hier echter vereist degelijk studiewerk het beschikbaar zijn van voormelde beroeps- en opleidingsprofielen.

4. Het kan niet worden miskend dat, los van tewerkstellingsperspectieven, het gebrek aan populariteit van de bouwopleidingen voortspuit uit het imago van de desbetreffende bedrijfssector ; dat beeld wordt in belangrijke mate gevormd door de bijzondere arbeidscultuur (bv. een zekere ruwheid en gehardheid) en -omstandigheden (bv. afhankelijkheid van klimatologische factoren) waarin het bouwvakkersberoep wordt uitgeoefend.
5. Ik wil tot slot expliciet stellen dat er een hechte samenwerking bestaat tussen onderwijs en het paritair orgaan, namelijk het Fonds voor Vakopleiding in de Bouw, in die mate zelfs dat het als model kan fungeren voor andere bedrijfstakken.

Vraag nr. 32
van 4 oktober 1996
van de heer LUDO SANNEN

Verlies vaste benoeming – Pensioenrechten

Wanneer een vastbenoemd personeelslid wegens familiale omstandigheden (bv. sterfgeval en nieuw huwelijk) dient te verhuizen naar een andere regio en geen mogelijkheden heeft om via mutatie de vaste benoeming te behouden, maar in de nieuwe regio verder in het onderwijs tewerkgesteld geraakt via een opeenvolging van tijdelijke (meestal interim-)opdrachten, kan dit personeelslid onder bepaalde voorwaarden wel zijn rechten op een overheidspensioen behouden voor de periode waarin het vastbenoemd was, maar krijgt het slechts recht op een werknemerspensioen voor de

prestaties geleverd na het verlies van de vaste benoeming wegens verhuis en verandering van werk.

1. Is het aanvaardbaar dat een personeelslid, ooit vastbenoemd in het onderwijs, steeds tewerkgesteld in het onderwijs, een deel van het recht op een overheidspensioen verliest ?
2. Bestaat er nog een mogelijkheid om voor dergelijke personeelsleden het recht op verder overheidspensioen te openen via bijvoorbeeld een nieuwe vaste benoeming, en is hiervoor een uiterste leeftijdsdrempel vastgesteld ?
3. Bestaat de mogelijkheid om, indien er geen openstaande betrekking te vinden is waarin het personeelslid opnieuw zou kunnen worden benoemd, in individuele gevallen een regularisatie via de minister te verkrijgen ?

Antwoord

Het vaststellen van de rechten op een overheidspensioen behoort integraal tot de bevoegdheid van de Administratie der Pensioenen bij het federale ministerie van Financiën.

Voor nadere inlichtingen terzake verwijs ik de Vlaamse Volksvertegenwoordiger dan ook naar de minister van Pensioenen.

Vraag nr. 35
van 7 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Nieuwe spelling – Vormingsinitiatieven voor ambtenaren

Op 1 september 1996 schakelde het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap samen met het Vlaams Parlement en alle Vlaamse openbare instellingen over op de nieuwe spelling. De cel Taaladvies van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zal hierbij een belangrijke rol spelen. Verschillende overheidsinstellingen namen reeds initiatieven voor hun personeel.

1. Kan de minister mij een volledig overzicht geven van de initiatieven die werden genomen door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en wat is de kostprijs om de nieuwe spelling in te voeren voor de Vlaamse Gemeenschap ?

2. Kan de minister mij een overzicht geven van de initiatieven die werden genomen door de verschillende Vlaamse openbare instellingen en van de kostprijs hiervan per instelling ?
3. Kan de minister mij meedelen welke instrumenten en hulpmiddelen hij ter beschikking stelde van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen om de nieuwe spelling op een zo vlot mogelijke manier te integreren ?
4. Nam de minister contact op met zijn Brusselse en federale collega's om initiatieven te nemen om de nieuwe spelling bij de Nederlandstalige ambtenaren ook daar zo vlot mogelijk te integreren ? Zo ja, wanneer was dit ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft op 28 februari 1996 beslist in het kader van de veranderingsprocessen de spellingshervorming als een HOOP 3 –

project op te starten. De doelstelling van het project was het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG) en van de Vlaamse openbare instellingen (VOI's) voldoende opleiding te bieden om hen in staat te stellen de nieuwe spelling foutloos toe te passen.

Van bij de aanvang van het project was echter duidelijk dat bepaalde initiatieven moesten worden opengetrokken naar een bredere doelgroep. Zo waren bijvoorbeeld de folder en de brochure ook bedoeld voor het onderwijzend personeel en de burger. Anderzijds zijn producten en acties voor de burger impliciet ook bestemd voor het personeel van het ministerie en van de Vlaamse openbare instellingen. Het projectteam had dan ook als bijkomende opdracht de andere acties te coördineren en waar nodig te initiëren en te ondersteunen.

Deze wisselwerking tussen personeel en breed publiek is in belangrijke mate bepalend voor de kostprijs.

Het overzicht dat volgt bevat de totaliteit van de acties.

Productie/Actie	Doelgroep	Kostprijs	Oplage
folder "De spelling in een notendop" (algemeen informatief)	MVG, VOI's, kabinetten, onderwijzend personeel, Vlaams Parlement, burger	3.015.985 fr.	1.500.000
brochure "De nieuwe spelling ... in de nieuwe spelling" (technisch-didactisch)	MVG, VOI's, kabinetten, onderwijzend personeel, Vlaams Parlement, burger	4.025.070 fr.	initieel : 500.000 bijgedrukt : 500.000 te verwachten
apart distributiekanaal (bijkomende bestellingen brochure) = bijkomende ondersteuning	MVG, VOI's, kabinetten, onderwijzend personeel, Vlaams Parlement, burger	200.000 fr.	bijdruk : 250.000
aankoop spellingchecker Word 6.0 en WP 5.x	MVG en kabinetten	Fl. 14.875 + 57.486 fr. (BTW)	7.000 licenties

Productie/Actie	Doelgroep	Kostprijs	Oplage
prijsonderhandeling over goede voorwaarden spellingchecker voor de VOI's en Vlaams Parlement	VOI's en Vlaams Parlement betalen, ongeacht de grootte van hun aankoop, dezelfde eenheidsprijs als het MVG met een minimum orderbedrag van Fl. 14,75 (excl. BTW)		
creatie en verspreiding "Helpfile" (= brochure) en "Leesmij" (= inhoudelijke communicatie over de spellingchecker) voor Windows	MVG, VOI's, kabinetten, Vlaams Parlement	eigen beheer	7.000 PC's + distributie bij VOI's en Vlaams Parlement
opleiding d.m.v. alternatieve leermiddelen	MVG, VOI's, kabinetten	in onderzoek, opleidingen beëindigd op 1/9/97	
communicatieve acties : – spellingrubriek in personeelsblad, vanaf sept. 1995, tweemaandelijks – "nieuwsflits" en directe briefwisseling aan VOI's, onderwijsetten en lokale besturen over geplande acties – acties via IWCO en CSG over aankoop "groene boekjes" – ministeriële omzendbrief van mei 1996 voor het onderwijs – ministeriële omzendbrief van 11 september 1996 voor MVG, VOI's en kabinetten	MVG, VOI's, kabinetten, onderwijsetten en lokale besturen	eigen beheer	nvt
"hebbedingetjes" : taaltips eind 1996 via de reeds bestaande producten zoals agenda's, bladwijzers en onderleggers te verspreiden	MVG en kabinetten	gepland	
brochure "De nieuwe spelling ... in de nieuwe spelling" op de website van de Vlaamse Gemeenschap	Internetpubliek	is een klein onderdeel van de totaalprijs van de website. Deze totaalprijs is geraamd op 5.000.000 fr.	nvt
educatieve video over de spelling	burger	1.189.970 fr.	1.000 kopieën
taalspotjes op BRTN-radio	burger	92.960 fr.	94 spotjes
taaltips op teletekst BRTN-TV	burger	gratis	60 tips over 2 pagina's

Productie/Actie	Doelgroep	Kostprijs	Oplage
advertentiecampagne in de geschreven pers (in het kader van de steun aan de geschreven pers)	burger	7.286.000 fr.	nvt
lessenreeks over spelling ; ter beschikking met subsidiëringmogelijkheid	sociaal-culturele verenigingen	50.000 fr. voor de aanmaak + 2.000.000 fr. subsidiëringmogelijkheid	

Volgende distributiekanaalen werden gebruikt :

folder

- burger : kanaal van de afdeling Communicatie en Ontvangst (gemeentehuizen en bibliotheken) ;
- scholen, Vlaamse openbare instellingen en Vlaams Parlement : rechtstreekse toezending (universiteiten : opgegeven aantallen, HOBu en secundair onderwijs ; per leerling ; basisonderwijs en buitengewoon onderwijs : 100 per instelling ; Vlaamse openbare instellingen en Vlaams Parlement : per personeelslid ; totaal van deze groep : ca. 900.000 ex.) ;
- ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en kabinetten : displays in de overheidsgebouwen ;

brochure

- burger : kanaal van de afdeling Communicatie en Ontvangst (gemeentehuizen en bibliotheken) ;
- Vlaamse openbare instellingen en Vlaams Parlement : rechtstreekse toezending (23.000) ;
- ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en kabinetten : inlegkatern in tijdschrift "Goedendag" (16.000) ;
- onderwijzend personeel : inlegkatern in tijdschrift "Klasse" (160.000).

Opmerking : de brochure, die technisch en gedetailleerd te noemen is en in de eerste plaats bestemd was voor personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse openbare instellingen, de kabinetten en voor het onderwijzend personeel, wordt door scholen, firma's en individuele personen massaal aangevraagd. Dit heeft ons verplicht de oorspronkelijke oplage van 500.000 te verhogen tot 1.000.000, met de zekerheid dat er nog een bijdruk van 250.000 exemplaren zal moeten gebeuren. Dit heeft er ons ook toe genoodzaakt een

firma te belasten met de ondersteuning van onze distributie ;

spellingchecker

verdeling via de departementale informatieverantwoordelijken (ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en kabinetten) ;

helpfile en leesmij

verdeling via de departementale informatieverantwoordelijken (ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en kabinetten) ; rechtstreekse toezending (Vlaamse openbare instellingen en Vlaams Parlement) ;

communicatieve acties

spellingrubriek in Goedendag (ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en kabinetten) ; nieuwsflits : rechtstreeks (Vlaamse openbare instellingen, lokale besturen, onderwijsnetten) ; omzendingbrieven : de geëigende interne circuits (onderwijs, ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Vlaamse openbare instellingen en kabinetten) ;

educatieve video

via de openbare bibliotheken ;

lessenreeks

via kanalen in de sociaal-culturele sector.

De distributie/presentatie van folder, brochure, spellingchecker, helpfile en leesmij, spotjes, tekst en brochure op Internet, evenals de communicatieve acties en de advertentiecampagnes zijn gebeurd tussen begin mei en eind september 1996. De video en de lessenreeks worden binnenkort verspreid, de hebbedingetjes rond het jaareinde en de alternatieve opleiding voor personeel van het ministerie van de Vlaamse

Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen begin 1997.

2. Aangezien de Vlaamse openbare instellingen van bij het begin een doelgroep voor het spelingsproject vormden, is de kostprijs voor de Vlaamse openbare instellingen mee ingecalculleerd in de kostprijs van een aantal producenten, zoals de folder en de brochure. Deze producten werden aan elke Vlaamse openbare instelling per personeelslid bezorgd, met de mogelijkheid tot bijbestellen.

Voor de spellingchecker werden door de projectleider goede voorwaarden bedongen. Het is echter aan elke Vlaamse openbare instelling afzonderlijk om over een aankoop te beslissen.

Helpfile en leesmij werden aan elke Vlaamse openbare instelling bezorgd. Ook hier vallen de kosten binnen het grotere geheel.

De geplande vormen van alternatieve opleiding zullen ook ter beschikking zijn van de Vlaamse openbare instellingen, volgens de gewone voorwaarden die gelden voor deelname aan het vormingsaanbod van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Reacties van Vlaamse openbare instellingen leren dat onze boodschap goed haar weg vindt. De projectleiding zal contact houden om de verdere toepassing van de nieuwe spelling te volgen.

3. Het antwoord op dit punt is mijns inziens gegeven onder punt 1 van deze vraag.
4. De Brusselse regering had reeds in de vroege zomer contact met het projectteam opgenomen. Er werden 3.600 folders en 3.600 brochures bezorgd. Ze kreeg ook informatie over de andere acties en initiatieven.

De Duitstalige Gemeenschap met wie de Vlaamse Gemeenschap een samenwerkingsakkoord heeft, werd ook voorzien van de nodige folders en brochures.

Ook zij kreeg de nodige informatie over onze acties en initiatieven.

Met de federale regering werd vlak na de publicatie van het spellingbesluit op 21 juni 1996 contact opgenomen om haar te wijzen op de gevolgen van dit besluit. De gemandateerde contactinstantie in deze was de Algemene Directie voor Selectie en Vorming van het ministerie van Ambtenarenzaken. Ook in dit geval werd uitge-

breid verslag gegeven van onze acties en initiatieven.

Steeds werd de andere regeringen erop gewezen dat ze voor elke informatie bij het projectteam van de Vlaamse Gemeenschap terecht kunnen.

**Vraag nr. 43
van 14 oktober 1996
van de heer STEFAAN PLATTEAU**

Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Pedagogische inspectie

De minister-presidente van de Franse gemeenschapsregering wil dat de pedagogische inspectie over de Franstalige basisscholen in Vlaams-Brabant en Voeren onder de bevoegdheid blijft ressorteren van de Franse Gemeenschap.

Het Vlaams Parlement nam onlangs een motie aan die de Vlaamse regering vraagt zelf de pedagogische inspectie over de instellingen waar te nemen. Deze instellingen worden immers betaald door de Vlaamse Gemeenschap.

Het huidige stelsel botst met het principe van niet-inmenging en het territorialiteitsbeginsel.

Wat is de huidige stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

De overeenkomsten die in het verleden werden gesloten tussen de toenmalige federale ministers van Onderwijs zijn een bestaand gegeven. Er werd onder andere vastgelegd dat de pedagogisch-didactische bevoegdheid bij de inspectie van de taalrol van de school ligt en de controle op het materiële-organisatorische bij de inspectie van het departement van het grondgebied waar de school gelegen is.

De afspraken wijzigen dient het voorwerp uit te maken van een samenwerkingsakkoord Vlaanderen-Wallonië. De Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten worden thans niet doorgelicht door de inspectie georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap. Wel controleert de inspectie de materiële toestand van de scholen en verifieert de verificatie het aantal leerlingen.

Zoals ik in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid op 19 september jongstleden

heb meegedeeld, heb ik erbij mijn Franstalige collega op 15 september 1996 schriftelijk op aangedrongen om over de pedagogische inspectie en de eindtermen en ontwikkelingsdoelen in de Franstalige basisscholen overleg te plegen. Dit in het kader van de actualisering van de in juni 1970 en in mei 1973 afgesloten protocollen. Tijdens dit overleg zal ik ook de kwestie van de kwaliteit van de lessen Nederlands te berde brengen. Daarvoor moeten sluitende garanties worden gegeven door mijn Franstalige collega.

Vraag nr. 50
van 15 oktober 1996
van de heer LEO GOOVAERTS

Sensibiliserings- en informatiecampagnes – Overzicht

Geregeld voeren de leden van de Vlaamse regering in het kader van hun bevoegdheden sensibiliserings- en informatiecampagnes over diverse onderwerpen naar het publiek toe.

1. Welke campagnes, over welk onderwerp en met welke doelstelling, werden gevoerd in 1995 en 1996? Welke campagnes staan op stapel?
2. Werd/wordt het advies van de parlementaire Controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding van de politieke partijen vooraf ingewonnen, en dit voor elke campagne?
3. Onder welke vorm werden/worden de campagnes gevoerd?
4. Welk publiciteitsmedium werd/wordt hiervoor gebruikt (brochures, pers, TV-spots, enzovoort)?
5. Hoe werden de campagnes uitbesteed en aan wie werden ze toegekend?
6. Hoeveel bedragen de uitgaven per gevoerde sensibiliserings- of informatiecampagne? Welke bedragen zijn reeds vastgelegd voor op stapel staande campagnes?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-presi-

dent van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 55
van 17 oktober 1996
van de heer WILFRIED AERS

Mededeling Universiteit Gent – Taalgebruik

De dienst Internationale Betrekkingen van de Gentse universiteit verhuisde onlangs naar het Pand in Gent.

De "director" van de dienst vond het nodig hierover een eentalige Engelse mededeling te verspreiden. Ook de Nederlandstalige pers ontving deze mededeling.

Heel wat mensen hebben ontgoocheld gereageerd. Jarenlang heeft de Vlaamse Beweging immers gevochten voor de vernederlandsing van de universiteit.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om dergelijke zaken in de toekomst te vermijden?

Antwoord

De vraagsteller kan worden gerustgesteld dat het Nederlandstalige karakter van de Universiteit Gent niet in het gedrang komt, doch integendeel mede door de inzet van de Dienst Internationale Betrekkingen een uitstraling krijgt die tot ver over de grenzen reikt.

De verhuis van deze dienst gaf aanleiding tot een kennisgeving daarvan aan alle correspondenten. Naast de Nederlandstalige aankondiging van het nieuwe adres, werd ten behoeve van de vele anderstalige buitenlandse instellingen en internationale organisaties gebruik gemaakt van een Engelstalige versie. Door een logistieke vergissing werd een aantal adressenbestanden van Nederlandstalige correspondenten echter gekoppeld aan de Engelse brief.

Onmiddellijk nadat deze vergissing werd ontdekt, werd aan alle Nederlandstalige correspondenten een rechtzetting verstuurd. Ook de pers werd daarvan in kennis gesteld.

De vraagsteller liet zich derhalve inspireren door voorbarige conclusies.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 3
van 23 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*Voeren – Gebruiksovereenkomst containerpark
Visé*

Het Luiksgezinde gemeentebestuur van Voeren weigert totnogtoe een eigen afvalcontainerpark aan te leggen, maar heeft met de stad Wezet (Visé) een overeenkomst afgesloten voor het gebruik van het containerpark aldaar. Los van de beschouwingen met betrekking tot de perifere ligging, kan ik me moeilijk voorstellen dat in het bewuste containerpark Nederlandstalige aanwijzingen zouden te vinden zijn.

Kan de minister mij meedelen of dit reeds werd onderzocht ?

Kan de gemeente Voeren de bevolking verwijzen naar instellingen over de taalgrens waar de Voerenaars niet in hun taal terecht kunnen en waar de taalwetgeving niet geldt ?

Is er intussen al overleg geweest tussen de provincie Limburg, de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest), Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) en Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) om alsnog een oplossing te vinden ?

Welke dwingende maatregelen heeft de Vlaamse overheid al uitgevoerd ? Beschikt die overheid hoe dan ook over de middelen om dwingend te handelen ?

Antwoord

Wat de gemeentelijke containerparken betreft, moet ik verwijzen naar het afvalstoffenplan 1991-1995, zoals vastgesteld door de Vlaamse regering bij besluit van 20 februari 1991. Overeenkomstig artikel 2.1.12. § 2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, is de geldingsduur van het afvalstoffenplan verlengd tot 31 december 1996.

Het plan bepaalt dat tegen 31 december 1992 alle inwoners van het Vlaams Gewest moeten terecht-

kunnen bij een containerpark en dat alle gemeenten met meer dan 10.000 inwoners tegen die datum een containerpark moeten hebben. Voor de gemeenten met minder dan 10.000 inwoners stelt het plan : "De gemeenten met minder dan 10.000 inwoners mogen een containerpark uitbaten. Voor deze gemeenten bestaat ook de mogelijkheid een overeenkomst aan te gaan voor het gebruik van het containerpark van een andere gemeente".

De gemeente Voeren heeft minder dan 10.000 inwoners en is bijgevolg niet verplicht zelf een containerpark uit te baten.

Wat de mogelijkheid betreft om een overeenkomst aan te gaan met een andere gemeente, sluit het plan niet uit dat die andere gemeente zou gelegen zijn in een ander gewest dan het Vlaams Gewest. Zo hebben reeds bijvoorbeeld de gemeenten Bever en Herne (Vlaams Gewest) een overeenkomst afgesloten voor het gebruik van het containerpark van de gemeente Edingen (Waals Gewest).

De OVAM, die de dossiers inzake de aanleg en uitbating van containerparken behandelt, werd door de gemeente Voeren niet in kennis gesteld van een overeenkomst inzake het gebruik van een containerpark van een andere gemeente. Integendeel, sinds 18 april 1988 heeft het gemeentebestuur van Voeren steeds aan de OVAM gemeld dat in de eigen gemeente een containerpark zou worden aangelegd.

Op 10 juni 1992 schreef het gemeentebestuur aan de OVAM : "Budgettaire kan de gemeente vermoedelijk einde 1993 of in 1994 een containerpark inrichten. Teneinde het dossier nu al te kunnen opstarten, verzoeken wij u met het gemeentebestuur reeds de technische, financiële en administratieve dossiers te regelen".

Hierop verzocht de OVAM bij brief van 22 juni 1992 aan het gemeentebestuur een aantal concrete gegevens te bezorgen. De OVAM ontving de gevraagde gegevens op 2 juli 1992 en antwoordde met een brief van 8 juli 1992, waarin de verder te volgen procedure werd uiteengezet.

Op 30 juni 1995 kreeg de OVAM een uittreksel uit de notulen van de Voerense gemeenteraad van 28 juni 1995. Uit dit document blijkt dat de gemeenteraad eenparig het volgende heeft besloten :

"Art. 1. Zoals reeds vroeger besloten, zal de gemeente overgaan tot de inrichting van een containerpark op haar grondgebied gelegen te 's Gravenvoeren Schophem sectie A nrs. 590/C – 646/a en 647.

Art. 2. De maatschappij Intradel wordt verzocht om ons een studiebureel aan te bevelen.

Art. 3. Onze oude besluiten houdende aankoop van deze gronden blijven behouden.

Art. 4. OVAM zal van onze intenties op de hoogte gesteld worden."

Sindsdien heeft de OVAM in dit verband niets meer vernomen van de gemeente Voeren.

Indien de gemeente Voeren haar gemeenteraadsbeslissing van 28 juni 1995 heeft gewijzigd en een overeenkomst heeft afgesloten met een gemeente van het Waals Gewest, is het betrokken containerpark wel degelijk onderworpen aan de taalwetgeving.

Het containerpark in het Waals Gewest vormt immers een "dienst" in de zin van artikel 1, § 2 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Meer bepaald vormt het containerpark een "gewestelijke dienst" in de zin van artikel 32 van deze wetgeving, vermits ingevolge de afgesloten overeenkomst het containerpark een werkkring heeft die meer dan één gemeente maar niet het ganse land bestrijkt.

Iedere gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied (art. 34, § 1.a) of gemeenten uit verschillende taalgebieden (art. 36, § 1) bestrijkt, moet in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruiken die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier, in casu aan de diensten van de gemeente Voeren.

Overeenkomstig artikel 12, derde lid, van de wetten op het taalgebruik in bestuurszaken, moeten de diensten van de gemeente Voeren zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Deze verplichting geldt derhalve ook voor het betrokken containerpark. Dit betekent dus dat de Nederlandstalige inwoners van de gemeente Voeren die van het containerpark gebruik maken, in het Nederlands moeten worden bediend. Overeenkomstig artikel 38, § 3 van de aangehaalde taalwetgeving, moet de uitbating van het containerpark dermate worden georganiseerd dat het publiek, zonder enige moeite, te woord kan worden gestaan in de beide talen.

In het kader van de afvalstoffenwetgeving kan de Vlaamse regering – overeenkomstig artikel 16, § 5 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen – slechts optreden tegen een gemeente wanneer deze gemeente de haar door of krachtens de artikelen 15 en 16 van het decreet of door de plannen bedoeld in artikelen 35 van hetzelfde decreet opgelegde verplichtingen niet nakomt. Er bestaat terzake geen dwingende bepaling, ook niet in het op dit ogenblik geldende afvalstoffenplan, die de gemeente Voeren ertoe kan verplichten om een eigen containerpark aan te leggen en uit te baten.

Op grond van de voorgaande gegevens vat ik het antwoord op de gestelde vragen als volgt samen.

1. en 3. Vermits de gemeente Voeren steeds heeft voorgehouden aan de bevoegde overheid, met name aan de OVAM, dat de gemeente een eigen containerpark zou aanleggen en terzake geen melding heeft gemaakt van een overeenkomst met een andere gemeente, kon de overeenkomst met de stad Visé nog niet worden onderzocht en is er met betrekking tot die overeenkomst nog geen overleg geweest.
2. Het geldende afvalstoffenplan sluit niet uit dat de gemeente de bevolking verwijst naar een containerpark over de taalgrens. De taalwetgeving blijft evenwel van toepassing, zodat de Nederlandstalige Voerenaars in hun taal moeten worden bediend op het betrokken containerpark.
4. Ten aanzien van de toepassing van de taalwetgeving zijn de gouverneur en de minister van Binnenlandse Aangelegenheden in het kader van de toezichtsprocedure bevoegd. Ook kan een klacht aanhangig worden gemaakt bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Vraag nr. 9
van 25 september 1996
van de heer STEVE STEVAERT

Milieuvergunningen – Openbaarheid bijkomend onderzoek

Bij het verlenen van milieuvergunningen door de bevoegde overheid (college van burgemeester en schepenen, bestendige deputatie, minister) wordt in een aantal gevallen een bijkomend onderzoek opgelegd. Meestal zijn dit onderzoeken om bepaalde hinder of problemen eigen aan het bedrijf vast te stellen of om de graad ervan te bepalen. Derge-

lijk onderzoek wordt vaak verplicht bij het verlenen van de vergunning, moet beantwoorden aan bepaalde eisen (zoals de uitvoering van het onderzoek door een erkende persoon of instantie) en moet binnen een bepaalde termijn worden uitgevoerd.

Meestal moet het onderzoek worden overgemaakt aan de Milieu-inspectie, in een aantal gevallen eveneens aan de vergunningverlenende overheid.

Aangezien het meestal onderzoeken inzake hinder voor omwonenden en voor het leefmilieu betreft, zou het logisch zijn dat de resultaten ervan kenbaar worden gemaakt, eventueel als toevoegsel bij de vergunning die op het gemeentehuis ter inzage ligt voor de bevolking. Zodoende kan men vaststellen of het onderzoek is uitgevoerd en of het betrokken bedrijf oorzaak is van de hinder of het probleem.

Heeft de minister reeds maatregelen getroffen om de resultaten van deze onderzoeken en in voorkomend geval van de bijkomende maatregelen opgelegd door de bevoegde diensten, openbaar te maken? Zo ja, op welke wijze?

Antwoord

Titel I van het Vlarem bepaalt dat elke beslissing over milieuvergunningaanvragen, zowel in eerste aanleg als in beroep, gedurende een periode van 30 kalenderdagen dient te worden aangeplakt aan het gemeentehuis en aan de zetel van de exploitatie.

Tijdens deze periode kunnen alle geïnteresseerden de integrale vergunning, inclusief de opgelegde vergunningsvoorwaarden, inkijken. Dit blijft later ook nog mogelijk, want artikel 32 van titel I van het Vlarem bepaalt dat gedurende ten minste twee dagen per week, elk gemeentebestuur aan elke derde inzage moet geven van de milieuvergunningen van de in de gemeente geëxploiteerde inrichtingen.

De door de overheid aan de bedrijven opgelegde onderzoeken behoren, strikt genomen, niet tot de initieel opgelegde voorwaarden van de milieuvergunning. Het zijn meer bepaald bijkomende verplichte uitvoeringen van de opgelegde vergunningsvoorwaarden. Zij behoren dus tot het domein van de naleving van de voorwaarden, en hun bekendmaking of "automatische" openbaarmaking is als dusdanig niet geregeld door voormelde bepalingen van titel I van het Vlarem.

Nochtans kunnen belanghebbenden een beroep doen op artikel 33 van het Vlarem, zodat zij op eenvoudig verzoek deze informatie kunnen verkrijgen bij het provinciebestuur.

Tevens kan men de informatie verkrijgen op grond van het decreet inzake openbaarheid van bestuur.

Vraag nr. 13 van 1 oktober 1996 van mevrouw NELLY MAES

Natuurgebieden – Vrijwaring natuurontwikkeling

Een beperkt deel van ons grondgebied staat in de gewestplannen ingekleurd als natuurgebied. In het natuurgebied worden beperkingen opgelegd, bijvoorbeeld inzake het oprichten van gebouwen, maar inzake bemesting en ontwatering worden geen beperkingen opgelegd.

Het blijkt dat de natuurontwikkeling hierdoor in hoge mate wordt geschaad.

Welke maatregelen zijn er genomen voor het behoud van de natuurontwikkeling in deze natuurgebieden?

Kan de gemeente eenzijdig een natuurgericht beheer opleggen?

Antwoord

Voor het behoud van de natuur en het stimuleren van de natuurontwikkeling in de natuurgebieden bestaan een aantal specifieke instrumenten, zoals bijvoorbeeld het bermbesluit (besluit van de Vlaamse regering van 27 juni 1984), het besluit waarbij een vergunningsplicht voor de wijziging van vegetatie wordt ingesteld (besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 1996), de aanwijzing als bijzondere beschermingszone ingevolge de richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand (besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988), de aanwijzing of erkenning als natuurreservaat in toepassing van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, enzovoort.

Een gemeente kan geen eenzijdig gericht natuurbeheer opleggen op gronden van derden.

Zij kan wel het natuurbeheer in de gemeente bevorderen via stimulerende maatregelen gericht tot particulieren, zoals het toekennen van subsidies voor het aanplanten of het onderhouden van groen, van subsidies voor de verwerving van gronden, enzovoort.

Vraag nr. 14
van 1 oktober 1996
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties

Graag kreeg ik over elke Vlaamse openbare instelling die onder de bevoegdheid van de Vlaamse regering ressorteert de volgende inlichtingen.

1. Hoeveel personen zetelen, naast de voorzitter, in de verschillende beheersinstanties ?
2. Wat is het geslacht van de voorzitter, de ondervoorzitter(s) en hoeveel mannelijke en vrouwelijke leden zijn er ?
3. Wat is de leeftijd van de voorzitter, de ondervoorzitter(s) en hoeveel leden zijn er ouder dan 65 jaar ?
4. Hoeveel van de leden zijn tevens lid van de wetgevende kamers (Senaat, Kamer van Volksvertegenwoordigers of Vlaams Parlement) ?
5. Hoe dikwijls zijn in het jaar 1995 en in de eerste helft van 1996 de beheersinstanties samengekomen ?
6. Worden aan de voorzitter van de raad van bestuur de forfaitaire jaarlijkse toelage en presentiegelden toegekend zoals respectievelijk bepaald is in artikel 6 en 9 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1988 of wordt er een afwijking toegepast zoals bepaald in artikel 16 van hetzelfde besluit ? In bevestigend geval zou ik het juiste bedrag van de toelage willen kennen en de motivering.
7. Hoe dikwijls werd in 1995 en in de eerste helft van 1996, krachtens artikel 8 van het hiervoor genoemde besluit, aan de ondervoorzitter of een lid een dubbel presentiegeld toegekend ?
8. Krijgen de voorzitter of de leden naast de vergoedingen die in het besluit zijn opgenomen andere voordelen ? Beschikken zij bijvoorbeeld over een wagen van de instelling, een chauffeur, een secretaresse, ... ? Zo ja, zijn die personeelsleden vastbenoemde personeelsleden van de instelling ? Zo neen, onder welk statuut ressorteren zij ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 36
van 3 oktober 1996
van mevrouw VERA DUA

Vloethemveld Zedelgem – Militair oefenterrein

Naar aanleiding van de hervormingsplannen voor het Belgisch leger besloot het betrokken federaal departement het munitiedepot Vloethemveld in Zedelgem op te geven als militair domein. Het werd samen met verschillende andere domeinen op de "reffectatielijst" geplaatst.

Intussen is het depot ontruimd. Tevens kreeg het domein Vloethemveld (157 ha) omwille van de bijzondere natuurwaarden via een gewestplanwijziging het statuut van natuurreservaat. Daarnaast werd Vloethemveld samen met de aanpalende publieke bossen en een oud ontginningsgebied definitief beschermd als landschap (totaal 500 ha).

Uit het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 118 van 20 mei 1996 van volksvertegenwoordiger Frans Lozie aan minister van Landsverdediging Poncelet blijkt echter dat het departement Landsverdediging, tegen de eerder gemaakte afspraken in, beslist heeft om het zuidelijke deel van het Vloethemveld (100 ha) een bestemming als militair oefenterrein te geven. Nochtans bevat het zuidelijke deel heel wat ecologisch interessante biotopen, zoals schrale orchideerijke graslanden en heidezones met onder meer de rode dopheide. Ook is er met de "ferme Bocca" en diverse muurschilderijen van krijgsgevangenen tijdens de Tweede Wereldoorlog een belangrijk cultuurpatrimonium aanwezig.

1. Werd het departement van de minister op de hoogte gebracht door het departement Landsverdediging betreffende het slechts gedeeltelijk vrijgeven van het oude munitiedepot ?
2. Zijn de geplande activiteiten, namelijk militaire oefeningen, verenigbaar met het nieuwe statuut van het domein ? Zo ja, waarom ? Zo neen, waarom niet ?
3. Is de minister bereid om deze problematiek voor te leggen op de interdepartementale com-

missie voor milieubeleid ? Zo neen, waarom niet ? Zo ja, wanneer ?

4. Heeft de Vlaamse regering wel voldoende alert gereageerd bij dit dossier en voldoende geanticipeerd om het volledige domein aan te kopen ?
5. Overweegt de Vlaamse regering een nieuw initiatief te nemen om dit rijke natuurgebied als nog in zijn geheel te verwerven ?

Antwoord

1. Ikzelf, noch mijn diensten werden officieel op de hoogte gebracht van het slechts gedeeltelijk vrijgeven van het militair domein Vloethemveld in Zedelgem.
2. Vermits ik niet op de hoogte ben gebracht van eventuele activiteiten, kan ik ook niet beoordelen of deze activiteiten al dan niet verenigbaar zijn met de nieuwe bestemming van het terrein.
3. Ik zal contacten leggen met de minister van Landsverdediging teneinde de intenties van zijn departement te kennen.
4. en 5. De Vlaamse regering heeft al het nodige gedaan om het bedoelde domein volledig te verwerven.

Zo werd op 29 november 1994 door de toenmalige minister van Leefmilieu het onteigeningsbesluit voor het volledige domein ondertekend.

Eind 1994 werd een bedrag van 80.850.000 frank vastgelegd op de begroting. Dit bedrag stemt overeen met de schatting die werd opge maakt door het Comité tot Aankoop van onroerende goederen voor de totaliteit van het domein.

Ik wil erop wijzen dat dit bedrag onverminderd beschikbaar blijft op de begroting en alleen nog kan worden aangewend voor dit dossier.

Vraag nr. 46 van 4 oktober 1996 van de heer JOHAN MALCORPS

Proces-verbaal Milieu-inspectie – Openbaarheid

In het Beknopt Verslag van het Vlaams Parlement van 7 november 1995 viel volgende uitspraak te noteren van de minister van Leefmilieu : "Het proces-verbaal van de Milieu-inspectie in verband met de genoemde klasse-I-inrichting mag om redenen van privacy enkel aan de Milieu-inspectiedienst en de betrokkenen worden bekendgemaakt."

Kan de minister mij verduidelijken wie wordt/worden verstaan onder "de betrokkenen" ? Worden hieronder ook de eventuele klagers verstaan ? Of het betrokken gemeentebestuur ?

Antwoord

Als algemene regel geldt dat in correctionele zaken de processen-verbaal betreffende onderzoeksverrichtingen uitsluitend bestemd zijn voor de bevoegde wettelijke overheden. Het is de administratie bijgevolg verboden om afschriften van processen-verbaal aan wie dan ook te overhandigen, bijvoorbeeld aan klagers, aangevers, curatoren, raadslieden, enzovoort, tenzij met een uitdrukkelijke machtiging van de procureur-generaal bij het hof van beroep.

De afdeling Milieu-inspectie van Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land en Waterbeheer) maakt de door haar opgestelde processen-verbaal over aan het parket van het gerechtelijk arrondissement waarin de overtreding werd vastgesteld, aan de overtreder en aan die instanties waartoe zij wettelijk is verplicht. Zo bepaalt het Vlareml in artikel 64 dat een afschrift moet worden verstuurd naar de afdeling Milieuvergunningen van Aminoal. Eveneens dient in overeenstemming met artikel 65 en artikel 66 van Vlareml, een afschrift te worden verzonden aan de bevoegde Vlaamse minister, de bestendige deputatie van de provincieraad en aan de burgemeester.

Vraag nr. 47
van 7 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Regeringsbesluit bedrijfsmilieucoördinator – Publicatiedatum

Op 3 juli van dit jaar verscheen in het Belgisch Staatsblad het regeringsbesluit dat de bedrijven verplicht een milieucoördinator aan te stellen.

Het besluit trad op 4 juli in werking.

Hoe komt het dat de publicatie van dit besluit zo laat in de tijd was ?

Krijgen de betrokken bedrijven wat respijt om zich aan dat besluit te conformeren ?

Antwoord

Het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde besluit betreft het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, alsook van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem I en II). Dit besluit verscheen in het Belgisch Staatsblad van 3 juli 1995.

In dit besluit werden inderdaad bepalingen opgenomen met betrekking tot de milieucoördinator (subafdeling 4.1.9. 1) die in werking traden op 4 juli 1997.

Dit besluit is gebaseerd op het decreet van 19 april 1995 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, met een titel betreffende bedrijfsinterne milieuzorg. Dit decreet verscheen in het Belgisch Staatsblad van 4 juli 1995. In hoofdstuk II van dit decreet werden bepalingen opgenomen met betrekking tot de milieucoördinator. Conform artikel 4 van het decreet traden de bepalingen met betrekking tot bedoeld hoofdstuk II in werking zes maanden na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, dit wil dus zeggen op 4 januari 1996. In het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 (verschenen in het Belgisch Staatsblad van 30 december 1995) werd deze datum uitgesteld met zes maanden, dit wil zeggen tot 4 juli 1996.

In het uitvoeringsbesluit werd geopteerd voor een in tijd gespreide verstrenging met betrekking tot de

vereiste kwalificaties en eigenschappen van de milieucoördinator.

Concreet betekent dit dat gedurende het eerste jaar (tot 3 juli 1997) uitsluitend de algemene decretale eisen van toepassing zijn. Vanaf 4 juli 1997 worden nadere eisen gesteld met betrekking tot de vooropleiding of de nuttige ervaring overeenkomstig de milieu-impact van de betrokken exploitatie (A of B) en wordt in permanente bijscholing voorzien.

Voor milieucoördinatoren aangesteld na 1 januari 2000 wordt een cursus "aanvullende vorming" vereist, waarvan het niveau overeenkomt met de milieu-impact van de betrokken exploitatie (A of B).

Deze eisen waren reeds bekend sedert 4 juli 1995, datum van publicatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad.

Van een laattijdige bekendmaking kan dan ook moeilijk sprake zijn.

Daarnaast werd in een ruime overgangsregeling (art. 4.1.9.1.2.§ 5) voorzien waarbij de milieucoördinator-werknemer die de taken van milieucoördinator reeds uitoefende vóór juli 1996 en die niet voldoet aan de gestelde kwalificatievereisten, als milieucoördinator kan aangesteld blijven voor de inrichting en/of milieutechnische eenheid waar hij werkt alsook voor soortgelijke inrichtingen en/of milieutechnische eenheden.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de betrokken bedrijven voldoende respijt krijgen om zich aan dit besluit te conformeren.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
 GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 8
van 1 oktober 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Opheffing Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie – Betrokkenheid

In 1996 gaf de Vlaamse Gemeenschap subsidies aan het federale Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE). Bij de bespreking van deze subsidies in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en

Gezin werd erop gewezen dat de federale minister in zijn toelichting met geen woord repte over deze Vlaamse betrokkenheid bij het formuleren van de doelstellingen van dit Instituut.

Op 5 juli 1996 besliste de federale ministerraad over te gaan tot de oprichting van een Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid - Louis Pasteur, waarin het IHE wordt opgenomen. De activiteiten dienen verband te houden met de beleidsondersteuning van federale materies. Met de gemeenschappen en gewesten kunnen overeenkomsten worden afgesloten voor uitvoering van permanente programma's.

1. Kan men een instelling opheffen waarmee Vlaanderen een samenwerkingsakkoord had afgesloten, zonder dat het Vlaams Parlement hiervan weet heeft ?
2. Werd de Vlaamse minister bevoegd voor Gezondheidsbeleid op voorhand hierbij betrokken ? Werd ze officieel op de hoogte gesteld ?
3. Wordt de minister betrokken bij de verdere concrete uitwerking van deze dienst (formatie, huisvesting, ...) ?
4. Voor welke programma's waarbij Vlaanderen werd betrokken, werd er in 1996 een akkoord afgesloten ? Zijn hiervan al resultaten bekend of wanneer worden ze verwacht ?

Antwoord

1. Het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie is een instelling die valt onder de bevoegdheid van de federale overheid. De federale overheid kan dan ook autonoom beslissen tot opheffing van deze instelling.

Wel moet de federale overheid hierbij oog hebben voor de gevolgen die de opheffing zou hebben op het samenwerkingsakkoord van 18 mei 1995 tussen de staat, de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap betreffende de financiering van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie voor de periode 1995-1999. Dit samenwerkingsakkoord werd bekrachtigd door het Vlaams Parlement (zie artikel 22 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996). De federale overheid zal dan ook overleg dienen te plegen met de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap, wil men geen proble-

men creëren met betrekking tot de interpretatie of de uitvoering van het samenwerkingsakkoord.

2. De Vlaamse Gemeenschap is niet betrokken bij de oprichting van de nieuwe federale instelling, noch officieel op de hoogte gebracht van de beslissing van 5 juli 1996 van de federale ministerraad.
3. Aangezien zowel het IHE als het nieuw opgerichte Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid - Louis Pasteur instellingen zijn die vallen onder de bevoegdheid van de federale overheid, wordt de concrete uitwerking van het nieuwe instituut uitsluitend op federaal niveau geregeld.
4. Alle programma's van het IHE waarbij de Vlaamse Gemeenschap is betrokken, zijn opgenomen in het op 18 mei 1995 afgesloten samenwerkingsakkoord. Zoals bepaald in het samenwerkingsakkoord (artikel 5) diende het IHE reeds een jaarrapport en financieel verslag over 1995 en een semestrieel verslag 1996 in bij de administratie.

In het algemeen – en het IHE vormt hierop geen uitzondering – kan men trouwens vaststellen dat instellingen die afhangen van en/of gezamenlijk worden gefinancierd door de federale overheid en de gewesten/gemeenschappen, gebrek aan slagkracht vertonen en meestal na afzienbare tijd worden afgeschaft en/of geherstructureerd.

Onverminderd het samenwerkingsakkoord, bezint de Vlaamse regering zich over de verdere relaties met het IHE. Indien de voordelen van de gebundelde samenwerking tenietgaan door gebrek aan slagkracht, zal ik daaruit de passende conclusies trekken.

Vraag nr. 13 van 4 oktober 1996 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Beschutte werkplaatsen – Uitbetaling subsidies zwakke werknemers

Steeds meer beschutte werkplaatsen komen in financiële moeilijkheden omdat de concurrentie uit de lageloonlanden toeneemt.

De subsidies die de werkplaatsen ontvangen zijn amper voldoende om het rendementsverlies van de gehandicapten op te vangen.

In oktober 1995 beloofde Vlaams minister Luc Martens dat er een eenmalige subsidiëring zou komen voor tewerkstelling van zwakke werknemers. In januari 1996 werd er 150 miljoen vrijgemaakt op de begroting. Tot op heden is er echter nog altijd niets uitbetaald.

Kan de minister mij zeggen wanneer de beloofde kredieten worden vrijgemaakt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

1. Aangezien de voorzieningen in kwestie en de uitbetaling van de genoemde eenmalige subsidiëring de bevoegdheid betreffen van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, verwijs ik voor het antwoord ten gronde naar het antwoord van mijn collega.
2. Vanuit begrotingsstandpunt kan worden gezegd dat de Vlaamse regering in haar vergadering van 15 oktober 1996 haar goedkeuring heeft gehecht aan de uitbetaling van deze 150 miljoen frank ten laste van de niet-belaste saldi 1995 van het VFSIPH (Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap) aan de beschutte werkplaatsen, als eenmalige subsidiëring ter bevordering van de tewerkstelling van zwakke werknemers.

Vraag nr. 22
van 15 oktober 1996
van de heer LEO GOOVAERTS

Sensibiliserings- en informatiecampagnes – Overzicht

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 50
 van 15 oktober 1996
 van de heer Leo Goovaerts
 Blz. 174

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-presi-

dent van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
 VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
 RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 1
van 23 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)

Op mijn schriftelijke vraag van 13 mei 1996 in verband met het gelijke-kansenbeleid bij de openbare diensten ontving ik een onvolledig antwoord (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1996, blz. 692 – red.*).

Graag had ik een aanvulling van de gegevens, om op te volgen in welke mate de Vlaamse regering haar gelijke-kansenbeleid voor gehandicapten uitvoert.

1. Hoeveel diensten (ministeries én overheidsdiensten) die onder de bevoegdheid van de minister vallen, voldoen aan de regelgeving voor de administratie van de Vlaamse Gemeenschap van 1993 betreffende het tewerkstellen van gehandicapten ? Wat is het aantal gehandicapten tegenover de personeelssterkte van de dienst ? Op welk niveau worden ze tewerkgesteld ?
2. Zijn er personen met een handicap op contractuele basis aan het werk bij diensten (ministeries én overheidsdiensten) die onder de bevoegdheid van de ministers vallen ? Hoeveel in elke dienst en op welk niveau ? Wat is de verhouding tegenover het totaal aan contractuelen ?
3. Hoeveel personen met een handicap kwamen in dienst sedert 1994 ? In welke diensten, op welk niveau ?
4. Geldt voor de Vlaamse administratie de wet op de sociale reclassering van 1963 en het koninklijk besluit van 11 augustus 1972 ter bevordering van de tewerkstelling van mindervaliden nog ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 2 van 23 september 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

A12 Puurs-Willebroek – Kruispunt Veurtstraat-Breendonkstraat

In de loop van 1992 kondigde minister Kelchtermans een urgentieprogramma Verkeersveiligheid aan waarbij een aantal prioriteiten binnen een termijn van 5 jaar moesten worden verwezenlijkt. Bijzondere aandacht zou daarbij gaan naar onder meer de A12 Brussel-Antwerpen.

Het kruispunt van de A12 met de Veurtstraat en Breendonkstraat op het grondgebied van Puurs en Willebroek blijft er op dit ogenblik onveranderd bijliggen. Naar verluidt zouden de plannen voor de heraanleg van dit kruispunt al zo'n 20 jaar bestaan. Het gaat om een van de gevaarlijkste punten op de A12. Om dit te verhelpen kan ondergronds worden gegaan, er kan ook een viaduct over de A12 worden gebouwd, of de A12 kan in een open sleuf worden gelegd.

Beschikt de minister over gegevens aangaande het prijskaartje dat aan de verschillende opties is verbonden ?

Wordt de heraanleg van dit kruispunt nog als prioriteit behouden ?

Kan de minister concrete data verstrekken met betrekking tot de verwezenlijking van een veiliger kruispunt ?

Antwoord

Het kruispunt van de A12 met de Breendonkstraat – Veurtstraat staat bekend als een zwart punt. Volgens de laatste volledige gegevens gebeurden er in 1994 negen ongevallen met in totaal zeventien licht gewonden en drie zwaar gewonden.

Op termijn zullen de nodige infrastructurele maatregelen worden genomen teneinde dit te verhelpen. Deze maatregelen moeten echter wel passen in het totale concept tot omvorming van de A12 tot autosnelweg. Er bestaan inderdaad verschillende mogelijkheden, zoals een tunnel in de A12 onder de Breendonkstraat of een viaduct over de Breendonkstraat. Een gedetailleerde vergelijkende studie in verband met de mogelijke oplossingen moet nog worden uitgevoerd. Het is nog te vroeg om reeds een betrouwbare raming van de diverse oplossingen te geven, maar een bedrag van 170 miljoen frank is zeker vereist voor een viaduct over de Breendonkstraat, terwijl een tunnel onder die Breendonkstraat duurder zal uitvallen.

Andere oplossingen, zoals een brug over de A12, moeten ook nader worden bestudeerd, maar lijken minder evident wegens lokale omstandigheden.

De werken om de A12 verkeersveiliger te maken concentreren zich momenteel ter hoogte van de Pierstraat. Wegens vooropgestelde prioriteiten en budgettaire beperkingen kan de volledige omvorming van de A12 tot autosnelweg pas na 2000 worden uitgevoerd.

Nochtans heeft mijn administratie reeds beperkte infrastructurele maatregelen genomen om de verkeersveiligheid op dit kruispunt te verhogen, door roodlichtcamera's te plaatsen.

Het gebruik van deze camera's zal op korte termijn wettelijk worden toegestaan, zodat roodlichtrijders en snelheidsovertreders effectief kunnen worden ge verbaliseerd. Hierdoor zal de verkeersveiligheid op dit kruispunt toenemen.

Vraag nr. 3 van 23 september 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ring Willebroek – Richtingborden

Nog heel wat weggebruikers maken geen gebruik van de ring rond Willebroek en blijven door het centrum van deze gemeente rijden. Een van de redenen moet wellicht worden gezocht in de gebrekkige wegbebakening. Zo is het voor verkeer dat uit de richting Mechelen komt, niet heel duidelijk dat wie naar Sint-Niklaas of Dendermonde wil, de ring moet volgen. Hetzelfde geldt voor Brussel en Antwerpen.

Heeft de minister reeds stappen gedaan om dit te verhelpen ?

Wie is meer in het algemeen verantwoordelijk voor de plaatsing van richtingborden en de vermeldingen daarop ?

Bestaat er terzake enige vorm van overleg met politiediensten en/of lokale besturen ?

Antwoord

Aangaande de bewegwijzering van de ring rond Willebroek werd door de bevoegde afdelingen van de administratie Wegen en Verkeer overleg gepleegd met de gemeentebesturen van Willebroek en Puurs, zowel voorafgaand aan de openstelling van de ring als bij de evaluatie ervan.

Op deze wijze werd ervoor gezorgd dat de aan te brengen bewegwijzering paste in het globale bewegwijzeringsplan van beide gemeenten.

Bij de evaluatie werd vastgesteld dat de aanwijzing "andere richtingen" als richtingaanwijzing voor de ring niet voldeed.

Derhalve werd overeengekomen deze aanwijzing te vervangen door diverse bestemmingen : Brussel, Antwerpen, Dendermonde, Sint-Niklaas.

Wegens het ontbreken van een gepaste aanneming voor de uitvoering van die wijziging kon nog niet tot realisatie worden overgegaan.

Intussen is dit verholpen ; derhalve zal tegen begin 1997 de aanpassing van de bewegwijzering worden doorgevoerd.

Tevens werden met alle betrokken instanties, inclusief de NV Zeekanaal, afspraken gemaakt in verband met de installatie van een veranderlijke omleidingssignalisatie, die zal worden gebruikt ingeval de hefbrug over het zeekanaal onderbroken is wegens defect of dergelijke.

Deze signalisatie zal geïnstalleerd zijn tegen het einde van het jaar.

Vraag nr. 4 van 23 september 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kruispunt A12-N16 Willebroek – Heraanleg

Naar aanleiding van de opening van de nieuwe ring rond Willebroek werd het kruispunt van de A12 met de N16 (Mechelen-Willebroek-Sint-Niklaas), ter hoogte van het Fort van Breendonk, voorlopig heraangelegd. Dit gebeurde op een niet altijd even overzichtelijke wijze.

Beschikt de minister over gegevens met betrekking tot het aantal ongevallen dat zich sedertdien op deze plaats heeft voorgedaan ?

Wanneer wordt de definitieve heraanleg uitgevoerd ?

Antwoord

De administratie Wegen en Verkeer kreeg tot op heden nog geen ongevalgegevens voor 1996. Noch de rijkswacht, noch de politie hebben specifieke gegevens over de voorlopige verkeerssituatie meegedeeld. Ondertussen werden de gegevens aan de betrokken korpsen gevraagd.

Zodra deze gegevens in mijn bezit zijn, zal ik niet nalaten de Vlaamse volksvertegenwoordiger ervan in kennis te stellen.

Vraag nr. 5 van 23 september 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Verkeersontlasting dorpskern Moelingen

Vanuit Voeren wordt aangedrongen op de verwezenlijking van de bij recente gewestplanwijziging geplande aansluiting naar de autoweg, ter ontlasting van de dorpskern van Moelingen.

Heeft de minister hieromtrent reeds een beslissing genomen ? Wat zijn de vooruitzichten ?

Antwoord

Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 22 november 1995, werd het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren gewijzigd.

Ook wat de gemeente Voeren betreft, werd een wijziging doorgevoerd. Omtrent de realisatie van deze wijziging zijn nog geen beslissingen genomen.

In het kader van het op te stellen meerjarenprogramma wordt door de bevoegde administratie in eerste instantie een behoeftenanalyse opgesteld. Op dit ogenblik zijn de resultaten van deze analyse nog niet bekend, zodat nog niet kan worden gemaakt of het nieuwe wegvak in Moelingen op het grondgebied van de gemeente Voeren als een van de prioriteiten voor de eerstvolgende jaren kan worden vastgelegd.

Vraag nr. 6
van 23 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn – Reizigersinformatie

Op vrijdag 16 augustus reden de bussen van De Lijn op zaterdagdienst.
 Heel wat reizigers bleken hierover in het ongewisse te verkeren.

Op welke wijze heeft De Lijn deze wijziging van het uurrooster aan het publiek bekendgemaakt ?

Als dit al zou gebeurd zijn, werd het publiek hierover dan voldoende geïnformeerd ?

Antwoord

In tegenstelling tot de andere entiteiten, is het inderdaad zo dat De Lijn Antwerpen op vrijdag 16 augustus 1996, voor velen een brugdag tussen de wettelijke feestdag van donderdag 15 augustus en het weekeinde, de zaterdagdienstregeling heeft toegepast.

Ruim vooraf werd het publiek hiervan echter op de hoogte gebracht door een persbericht in de media.

Gedurende vijf dagen voorafgaand aan deze vrijdag werd het bericht bovendien om de 15 minuten omgeroepen in de voertuigen van de stadslijnen van Antwerpen.

De Lijn betreurt dat het publiek de gegeven informatie als onvoldoende heeft ervaren, en zal hiermee rekening houden bij een volgende gelegenheid.

Vraag nr. 7
van 25 september 1996
van mevrouw VERA DUA

Uitbreiding zonevreemde woningen – Toepassing begrip "bouwwolume"

In het decreet van 13 juli 1994, houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw, worden in artikel 2 de voorwaarden bepaald waarbij van de voorschriften van een gewestplan mag worden afgeweken ingeval van verbouwing en uitbreiding van woningen die niet thuishoren in de betrokken zone.

De uitbreiding van een vergunde woning kan, met inbegrip van de bijgebouwen, slechts leiden tot een vermeerdering van het bouwwolume met 20 %³, waarbij het totale bouwwolume maximum 700 m³ mag bedragen na uitbreiding.

In de praktijk blijkt deze formulering aanleiding te geven tot vele interpretatieproblemen en tot arbitraire beslissingen.

Tevens is er grote onduidelijkheid over de begrippen "verbouwen" en "herbouwen".

1. Moet bij de bepaling van het bouwwolume ook rekening worden gehouden met bijgebouwen die geen strikte woonfunctie hebben ?
2. In hoeverre moet het volume van kelders worden meegerekend bij de bepaling van het bouwwolume ?
3. In hoeverre moeten bijvoorbeeld schuren en stapelplaatsen waarin niet gewoond wordt, worden meegerekend bij de bepaling van het bouwwolume ? In hoeverre moeten luifels, orangeries, serres en veranda's worden meegerekend bij de bepaling van het bouwwolume ?
4. Welke definitie dient te worden gehanteerd voor de begrippen "verbouwen" en "herbouwen", zodanig dat door de administratie een eenduidige interpretatie kan worden toegepast in de praktijk ?

Antwoord

Omtrent deze aangelegenheid, in casu het artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, dat de afwijkingmogelijkheden ten aanzien van de gewestplanvoorschriften bij het verbouwen en of uitbreiden van zogenaamde zonevreemde gebouwen regelt, bestaat thans ter nadere toelichting slechts de omzendbrief RO 94/1 van 20 juli 1994, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 21 oktober 1994.

De omzendbrief van 20 juli 1994 behandelt onder meer de aanvragen die in aanmerking kwamen voor de toepassing van de overgangsbepalingen van het decreet van 13 juli 1994. De aanvragen waarvan sprake in de genoemde omzendbrief moesten voor 31 maart 1995 zijn ingediend. De bepalingen met betrekking tot de in het kader van de overgangsmaatregel in te dienen dossiers hebben bijgevolg hun betekenis verloren.

Om die reden, en vooral om aan de ambtenaren die dergelijke aanvraagdossiers moeten evalueren een meer uitgeschreven en duidelijker toelichting terzake te bieden – de geciteerde voorbeelden bewijzen dat dit meer dan noodzakelijk is – werd door de administratie een nieuwe omzendbrief voorbereid. Deze ontwerp-omzendbrief werd mij reeds voorgelegd, maar moet op een aantal details nog worden aangevuld.

Ik neem mij evenwel voor deze omzendbrief binnen afzienbare tijd als mededeling aan de Vlaamse regering over te maken.

Vraag nr. 8
van 25 september 1996
van mevrouw VERA DUA

Trolleybuslijn Gent – Lijnverlenging

De Lijn heeft blijkbaar plannen om een aantal Gentse trolleybussen te verhuren aan de Nederlandse stad Arnhem. Momenteel beschikt De Lijn voor Gent over 20 gelede trolleys, terwijl voor het huidige traject maar 15 voertuigen nodig zijn.

De voormalige MIVG (Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Gent) kocht indertijd 20 voertuigen in het vooruitzicht van de uitbreiding van de bestaande trolleylijn aan beide uiteinden. Deze verlenging in Gentbrugge en Mariakerke vergt weinig investeringen en zou aan ongeveer 10.000 potentiële gebruikers een snelle en overstapvrije verbinding naar het centrum en andere knooppunten aanbieden. Aangezien het materieel reeds voorhanden is, is het onbegrijpelijk dat dit vooralsnog niet werd gerealiseerd.

1. Werden er inderdaad Gentse trolleybussen verhuurd (of zullen er verhuurd worden) aan de stad Arnhem en onder welke voorwaarden gebeurt dit ?
2. Ziet De Lijn af van de plannen om de bestaande trolleylijn te verlengen en zo ja, wat zijn daarvoor de redenen ?
3. Indien deze verlenging toch in het vooruitzicht wordt gesteld, wanneer zal ze dan gerealiseerd worden ?

Antwoord

1. Er zijn vier trolleybussen verhuurd aan de Gelderse Vervoermaatschappij (GVM) in Arnhem, Nederland, voor een periode van 12 maanden en tegen een huurprijs van 125.250 frank per voertuig per maand. De termijn kan worden verlengd onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat De Lijn de voertuigen intussen niet nodig heeft voor haar exploitatie.
2. De Lijn ziet niet af van haar plannen om de bestaande trolleybuslijn te verlengen.
3. De studie voor de verlenging van de trolleylijn wordt opgenomen in de globale studie van de netvernieuwing in Gent. De haalbaarheidsstudie zal waarschijnlijk zijn afgerond in 1998-1999.

Vraag nr. 9
van 25 september 1996
van mevrouw VERA DUA

Zwarte punten – Criteria

Op de vraag van de omwonenden om maatregelen te nemen teneinde de verkeersveiligheid van de A. Catriestraat in Drongen te verbeteren, antwoordde de minister dat daar momenteel geen kredieten voor beschikbaar zijn omdat voorlopig enkel de zogenaamde zwarte kruispunten en wegvakken worden aangepakt. Dit zijn locaties waar op jaarbasis meer dan 6 ongevallen met lichamelijk letsel gebeuren.

Dit is uiteraard een nogal arbitrair en zelfs cynisch criterium, waar de bewoners van locaties waar toevallig (en gelukkig) dit aantal niet wordt bereikt, weinig boodschap aan hebben.

1. Op basis van welke argumenten werd het criterium van 6 ongevallen met lichamelijk letsel per jaar ingevoerd als definitie van "zwart punt" ?
2. Binnen welke termijn zal de aanpak van alle zwarte kruispunten en wegvakken gerealiseerd zijn, en vanaf wanneer zal er dus werk kunnen worden gemaakt van de sanering van gevaarlijke locaties waar minder dan 6 ongevallen met lichamelijke letsels gebeuren ?

3. Hoeveel zwarte punten bevinden er zich op het grondgebied van de Gentse agglomeratie en wat is de timing inzake het verkeersveilig maken van deze locaties ?

Antwoord

1. Een "zwart punt" is een kruispunt of een wegvak van 100 m waar in de loop van één jaar minstens 3 verkeersongevallen met slachtoffers werden vastgesteld. Het is wel zo dat aan "zwarte punten" met minstens 6 ongevallen speciale aandacht wordt besteed.

Het aantal van 6 ongevallen is afgesproken met verschillende instanties die zich met verkeersveiligheid inlaten. Het is min of meer arbitrair. Het aantal is echter zodanig dat het logisch is om de middelen vooral hierop te richten.

2. Gelet op de beperkte middelen moeten derhalve prioriteiten worden gesteld. Het is dan ook logisch dat omwille van de doelmatigheid ook de meest onveilige punten worden aangepakt. Mede gelet op onder meer externe factoren die zowel het niveau van onveiligheid van het kruispunt als de eigenlijke uitvoering bepalen, is het niet mogelijk een timing op te geven tegen wanneer de kruispunten met meer dan 6 ongevallen met lichamelijk letsel zullen zijn weggewerkt en wanneer locaties met minder dan 6 ongevallen zullen worden aangepakt.
3. Op 15 februari 1996 waren er op het grondgebied van de Gentse agglomeratie 14 "zwarte punten", waarvan 9 op kruispunten.

Gezien het voorgaande is het mij onmogelijk een timing op te geven inzake het verkeersveilig maken van deze locaties.

Vraag nr. 10 van 25 september 1996 van de heer STEVE STEVAERT

Regionale adviescommissies ruimtelijke ordening – Benoemingen

De regionale commissies van advies voor de ruimtelijke ordening (RCA's) worden telkens benoemd voor een periode van 4 jaar.

De laatste benoemingen gebeurden in 1991 (besluit Vlaamse regering 31 juli 1991 voor West-Vlaanderen, besluit Vlaamse regering 31 juli 1991 voor Oost-Vlaanderen, besluit Vlaamse regering 2 oktober 1991 voor Limburg, besluit Vlaamse regering 2 oktober 1991 voor Antwerpen).

De termijn van de leden liep dus af in 1995.

Voor zover bekend zijn er momenteel (juni 1996) nog geen nieuwe commissies benoemd.

1. Werden voor de verschillende provincies de nodige lijsten van kandidaten ingediend ?
2. Heeft de minister de lijsten van de kandidaten reeds goedgekeurd ?
3. Wanneer zal de minister de respectieve benoemingsbesluiten ondertekenen ?

Antwoord

De voorbereidingen voor de hersamenstelling van de commissies van advies voor de ruimtelijke ordening voor de verschillende streken (provincies) in Vlaanderen zijn inderdaad aan de gang.

Gelet op een aantal aspecten, onder meer de voorbereiding van het decreet op de ruimtelijke planning en het decreet op de ruimtelijke ordening in het algemeen, werd door de Vlaamse regering op 26 maart 1996 beslist wat volgt.

1. De Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening wordt gemachtigd :

in samenspraak met de provinciegouverneurs en de politieke partijen voor de vacante plaatsen in de regionale commissies van advies de nodige ontwerpen van besluit aan de Vlaamse regering voor te leggen ;

waar nodig de secretaris en adjunct-secretaris bij ministerieel besluit aan te stellen.

2. De in punt 1 vermelde overgangsmaatregel heeft uitwerking tot op 31 december 1997.
3. Op zeer korte termijn worden de ontwerpen van besluit aan de Vlaamse regering voorgelegd.

Vraag nr. 11
van 25 september 1996
van de heer STEVE STEVAERT

Bijzonder groengebied Limburgs Maasland – Werken

Op het gewestplan Limburgs Maasland (kaartbladen 26/6 en 34/2, gemeente Lanaken) werd een gebied in gebruik voor de exploitatie van een paardenfokkerij, aangeduid als "bijzonder groengebied".

Volgens de voorschriften zijn in dit gebied slechts werken en handelingen toegelaten die nodig zijn voor de efficiënte exploitatie of gerechtvaardigde uitbreiding van de bestaande paardenfokkerij, en die in het landschap kunnen worden geïntegreerd. De ordening van het gebied wordt nader bepaald door een bijzonder plan van aanleg. Zolang dit BPA niet is goedgekeurd, mogen in dit gebied slechts werken en handelingen worden uitgevoerd die overeenstemmen met de bestemming van natuurgebied.

Voor zover ons bekend, werd voor dit gebied nooit een BPA goedgekeurd. Wel werd er een aantal werken uitgevoerd die dus strijdig zijn met de bestemming op het gewestplan (natuurgebied) en met de aanvullende voorschriften

1. Is het juist dat voor dit gebied tot op heden geen BPA werd opgesteld ?
2. Werd door de bevoegde diensten opgetreden tegen de illegale werken ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de toestand in overeenstemming te brengen met de voorschriften ?

Antwoord

1. Het gebiedsdeel "bijzonder groengebied Limburgs Maasland" is tot op heden nog niet ingevuld door een bijzonder plan van aanleg.

Het betreft hier evenwel een initiatief dat in handen ligt van het gemeentebestuur. Het opstellen van het bijzonder plan van aanleg "Zangersheide" is reeds vanaf 1984 in procedure. Vorig jaar werd door het nieuwe schepencollege deze procedure opnieuw geactiveerd. Tijdens de werkvergadering van 22 november 1995 werd de laatste stand van zaken met mijn administratie besproken. Daar werd aangedrongen op een

verdere behandeling van het dossier in de gemeente.

2. Wat de bestaande bouwovertredingen betreft, kan worden gesteld dat dit een oud zeer is. Er werd reeds een hele reeks PV's opgemaakt in de jaren '75 tot '80. Recentelijk werd bovendien nog een PV van vaststelling opgemaakt (13 maart 1996). Er zal worden onderzocht of een vordering bij de bevoegde rechtbank werd ingediend.
3. Na onderzoek van de onder punt 2 vermelde PV's zal de nodige herstelmaatregel door de gemachtigde ambtenaar in samenspraak met het college van burgemeester en schepenen worden opgelegd.

Vraag nr. 12
van 26 september 1996
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kusttram – Veiligheid

De eerste vakantiemaand heeft een zware tol geëist aan de kust. Er vielen vijf slachtoffers bij ongevallen met de kusttram. De oorzaak was vaak de onoplettendheid van jonge toeristen die langs de tramsporen wandelen. Anderzijds werd gewezen op de hoge snelheid van de tram zelf.

De bestuurder draagt bij deze voorvallen geen verantwoordelijkheid.

Welke veiligheidsmaatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) betreurt ten zeerste de zware gevolgen van de tramongevallen aan de kust tijdens de voorbije vakantieperiode.

Sinds verscheidene jaren wordt, samen met de administratie Wegverkeer West-Vlaanderen (AWV) en de kustgemeenten, en sinds begin 1996 ook met de werkgroep "N34-Beveiliging van de kusttram", gewerkt aan verbeteringen aan de wegeninfrastructuur, onder meer door afschaffing van spoorovergangen. De overblijvende doorsteken worden maximaal beveiligd door verwittigingssignalisatie "TRAM", schildering op het wegdek of een optisch bord dat oplicht bij nadering van de tram.

Op verschillende plaatsen werd de rijbaan herleid tot één rijstrook voor doorgaand verkeer, zodat ter hoogte van de doorsteken ruimte vrijkomt voor een links afslaande strook waar het verkeer dat het spoor moet dwarsen in alle veiligheid kan wachten.

Op diverse plaatsen werden afsluitingen geplaatst, zoals recentelijk tussen Oostende en Middelkerke, waar over een afstand van 5 km paaltjes werden geplaatst op de zeedijk tussen de spoorzone en de voetgangerszone.

Het defensief rijden, een van de belangrijkste aspecten van de opleiding voor kusttrambestuurders, wordt hun voortdurend, en in het bijzonder bij het aanbreken van het toeristisch hoogseizoen, in herinnering gebracht.

Daarnaast heb ik aan de VVM opdracht gegeven om samen met de diensten van AWW en de bevoegde en betrokken politiediensten een grondig onderzoek in te stellen. Deze werkgroep zal eventueel maatregelen voorstellen.

Vraag nr. 13
van 26 september 1996
van de heer JOHAN SAUWENS

Lijnen en haltes openbaar vervoer – Ministeriële verklaringen

Bij de start van de Week van de Zachte Weggebruiker, op 2 mei laatstleden, heeft de minister aangekondigd dat het aantal trein-, tram- en busverbindingen zal afnemen. In de eerste plaats maakte de minister allusie op het verdwijnen van enkele kleinere NMBS-stopplaatsen. Daarnaast zijn volgens hem een aantal diensten van De Lijn in landelijke gebieden manifest onderbenut.

Als alternatieven schuift hij de fiets en de belbus naar voren. De minister denkt er ook aan om de gemeenten financieel medeverantwoordelijk te maken voor het in stand houden van bepaalde verbindingen van De Lijn. Zij zouden dan opdraaien voor een deel van de exploitatiekosten.

1. Is de minister op de hoogte van de NMBS-plannen om bepaalde stopplaatsen te sluiten? Welke haltes betreft het? Zoniet, waarom heeft de minister dan ruchtbaarheid gegeven aan de implicaties van deze beslissing voor het openbaar vervoer in Vlaanderen?

2. Is de minister in het bezit van een recente studie die erop wijst dat bepaalde verbindingen van De Lijn niet rendabel zijn en moeten verdwijnen? Om welke verbindingen gaat het?

3. Heeft de minister de voorgestelde alternatieven (fiets en belbus) laten onderzoeken?

4. Werden de betrokken gemeenten geraadpleegd over het voorgestelde medefinancieringssysteem, waarbij zij opdraaien voor een deel van de exploitatiekosten?

Antwoord

Als antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger moet ik toch stellen dat wat in de pers is verschenen omtrent dit onderwerp een zeer ongenueerde voorstelling van zaken was.

Ten eerste zou ik willen benadrukken dat het natuurlijk de bedoeling is om het gebruik van het openbaar vervoer in belangrijke mate aan te zwengelen. Getuige daarvan is de 360 miljoen die ik op mijn begroting heb uitgetrokken voor méér openbaar vervoer, via het afsluiten van mobiliteitsconvenants. Voor het begrotingsjaar 1997 is dit bedrag opgetrokken tot 450 miljoen.

Dit is niet wat men kan noemen een spectaculair budget, en dus moet er rekening worden gehouden met de beperkte budgettaire middelen. Binnen dit kader moeten de beschikbare middelen zo efficiënt mogelijk worden aangewend.

Wij moeten dus creatief zijn ... In de dunbevolkte gebieden, waar de bezetting van de bussen zéér laag is, moeten wij ook de moed hebben om alternatieven te ontwikkelen die nominaal een lagere budgettaire impact hebben. De belbus is daarvan een concreet voorbeeld.

Ook in de late avonduren zou een variante van het belbussysteem kunnen toegepast worden.

De beslissing om tot dergelijke alternatieve initiatieven over te gaan, is niet gebaseerd op uitgebreide studies, maar in de eerste plaats ingegeven door de beheersinformatie waarover de VVM (Vlaamse Vervoermaatschappij) momenteel beschikt. Als dusdanig bestaat er geen lijst van niet-rendabele lijnen. Iedereen weet echter dat geen enkele openbare autobus- of tramlijn in Vlaanderen zelfbedruipend is.

Het evalueren van het openbaar vervoersnet is dus een zaak van continue bewaking, waarbij voortdurend moet worden ingespeeld op nieuwe noden inzake verplaatsingsbehoeften en waarbij voortdurend de afweging moet worden gemaakt hoe de beperkte beschikbare middelen op de meest efficiënte manier kunnen worden ingezet.

Ook de ontwikkelde alternatieven, zoals belbussen, worden op de voet gevolgd en maken het onderwerp uit van een regelmatige evaluatie.

Bovendien wil ik ook duidelijk stellen dat het opzetten van een belbusproject niet noodzakelijk een vermindering van de kwaliteit of kwantiteit hoeft te betekenen. Uit een aantal ervaringen blijkt dat belbusprojecten wel degelijk succes kennen bij de bevolking.

Indien echter bepaalde bedieningen niet de verwachte resultaten halen inzake bezetting, dan kan het ook niet de bedoeling zijn dat de Vlaamse Vervoermaatschappij deze bedieningen kost wat kost in stand moet houden. Rijden met lege bussen heeft geen zin en zou een terechte bron van ergeris zijn.

Vandaar dat, indien de betrokken gemeente of stad deze bedieningen toch in stand wenst te houden, in het mobiliteitsconvenant in een formule is voorzien waarbij de mogelijkheid wordt geschapen om deze bedieningen in stand te houden, voor zover de gemeente of stad ook bereid is om op dat moment een bijdrage te leveren. Die bijdrage kan allerlei vormen aannemen.

Deze vorm van responsabilisering brengt mee dat de gemeente of stad op dat moment er ook alle belang bij heeft om ondersteunende maatregelen te nemen ter bevordering van het gebruik van het openbaar vervoer. Immers, hoe hoger het gebruik, hoe hoger de ontvangsten, hoe lager de eventuele bijdrage van de gemeente.

Terzake werd aan de Vlaamse Vervoermaatschappij gevraagd om een objectief afwegingskader op te stellen dat het moet mogelijk maken om alle gemeenten en steden in deze materie op een gelijkwaardige manier te behandelen. Dit afwegingskader wordt momenteel opgesteld en zal worden gebruikt indien een gemeente een bijdrage wenst af te sluiten die voorziet in het helpen dragen van de exploitatiekosten.

Momenteel worden de steden en gemeenten via provinciale informatiedagen op de hoogte gebracht van de mogelijkheden die in het convenant opge-

nomen zijn om zelf bij te dragen in de exploitatiekosten. Ik wil hierbij benadrukken dat het hoe dan ook een keuze van de betrokken gemeente is om een dergelijke bijdrage af te sluiten.

Ter verduidelijking wil ik ook stellen dat de bijdrage niet noodzakelijk een financiële bijdrage hoeft te zijn, maar dat ook logistieke steunverlening kan worden besproken, voor zover de exploitatiekosten hierdoor kunnen worden gedrukt. Om het tekort aan ontvangsten te compenseren, kan de stad of gemeente bijvoorbeeld ook een aantal vervoerbewijzen of abonnementen afnemen die dan ter beschikking worden gesteld van het eigen personeel.

Ik zou bovendien willen benadrukken dat mijn initiatief tot het sluiten van mobiliteitsconvenants met steden en gemeenten, dat door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, vertrekt vanuit de stelling dat het openbaar vervoer in de toekomst een steeds grotere rol zal moeten spelen bij het bestrijden van congestieproblemen.

Het organiseren van openbaar vervoer moet echter gepaard gaan met flankerende maatregelen vanwege onder andere de lokale overheden, om enige kans op succes te hebben. De regelgevende bevoegdheid van de gemeente moet dus worden ingeschakeld opdat het openbaar vervoer enige kans op succes zou hebben.

Ik meen hierbij uitvoerig te hebben geantwoord op de onderdelen 3 en 4 van de vraag.

Met betrekking tot de eerste twee onderdelen van de vraag kan ik meedelen dat de NMBS momenteel een belangrijke herschikking van de dienstregelingen aan het voorbereiden is, die in 1998 in werking zal treden.

Als dusdanig ben ik niet bevoegd voor de NMBS. In het advies van de Vlaamse regering wordt echter gevraagd dat de NMBS hieromtrent advies zou vragen aan de Vlaamse regering.

In de eerste plaats heb ik naar de NMBS toe een signaal willen geven dat de Vlaamse regering, naar aanleiding van de herschikking van de dienstregelingen, moeilijk akkoord zal kunnen gaan met het sluiten van een aantal stopplaatsen.

Daarnaast is het noodzakelijk dat overleg wordt georganiseerd opdat De Lijn in staat zou worden gesteld om maximaal in te spelen op het nieuwe treinaanbod voor 1998, zodat het voor- en natransport optimaal kan worden georganiseerd.

Vraag nr. 14
van 26 september 1996
van de heer CARL DECALUWE

Studie infrastructuurwerken Leie en Bovenschelde – Auteursrechten

De minister van Openbare Werken heeft de NV Policy Research Corporation opdracht gegeven een studie te maken om na te gaan of de uit te voeren infrastructuurprojecten op de Leie en de Bovenschelde inzake de kalibrering van de werken op 1350 ton verantwoord zijn.

Deze studie werd overgemaakt aan de leden van de begeleidingscommissie van de Leie, die dit rapport op 3 september hebben besproken.

In het rapport staat uitdrukkelijk vermeld dat het auteursrecht erop van toepassing is, terwijl het bestemd is voor intern gebruik door de geadresseerden. Elke vorm van gebruik (volledig of gedeeltelijk) van deze studie door derden vergt een voorafgaande schriftelijke toestemming van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur.

1. Werden er zulke schriftelijke toelatingen verleend ? Zo ja, kan de minister mij daarvan een overzicht geven ?
2. Welke maatregelen kan de minister nemen tegen personen of instanties die deze studie hebben gebruikt tegen de vermelde voorschriften in ? Heeft hij reeds gebruik gemaakt van deze mogelijkheid ?

Antwoord

1. Er werden geen schriftelijke toelatingen verleend.
2. Indien personen of instanties zonder schriftelijke toelating deze studie of delen ervan zouden overnemen en/of publiceren, kunnen hiertegen maatregelen worden genomen in het kader van de wetgeving op de bescherming van de auteursrechten. Aangezien er bij mijn weten nog geen dergelijke publicaties zijn geweest, werd nog geen gebruik gemaakt van deze mogelijkheid.

Gelet op het belang en het openbaar karakter van de geformuleerde conclusies neem ik me

wel voor om bij mijn administratie aan te dringen op een zo ruim mogelijke verspreiding van de resultaten. Vanzelfsprekend zullen hierbij steeds de bronnen (NV Policy Research Corporation, in opdracht van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) moeten worden vermeld.

Vraag nr. 15
van 26 september 1996
van de heer CARL DECALUWE

Gewestwegen – Verlichting

In antwoord op mijn eerdere schriftelijke vraag betreffende de verlichting op de autosnelwegen in Vlaanderen, stelde de minister dat er jaarlijks 41,10 miljoen kW/uur wordt verbruikt voor deze verlichting. De kostprijs hiervan is 135 miljoen frank per jaar (*vraag nr. 184, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 13 mei 1996, blz. 647 – red.*).

Graag had ik de minister enige vragen gesteld over het elektriciteitsverbruik en de kostprijs daarvan op de overige gewestwegen.

1. Wat is het totale energieverbruik voor de verlichting van de gewestwegen in Vlaanderen, uitgesplitst naar autowegen en andere gewestwegen ?
2. Wat is de kostprijs van de verlichting op de gewestwegen, opgesplitst naar autowegen en andere gewestwegen ?
3. Wordt de zogenaamde astronomische kromme ook gebruikt om te bepalen wanneer de lichten langs de gewestwegen worden ingeschakeld ?
4. Zijn er tijdstippen in de nacht (vergelijkbaar met de autosnelwegen) waarop men omwille van kostenbesparing de verlichting langs de gewestwegen dooft ? Is er hierbij een verschil tussen de autowegen en de overige gewestwegen ?

Antwoord

1. Jaarlijks energieverbruik voor de gewestwegen, uitgesplitst naar autosnelwegen en gewone gewestwegen (niet-autosnelwegen) :

Autosnelwegen	
op- en afritten	22,5 mln. kWh
continue verlichting	18,5 mln. kWh
Totaal	41,0 mln. kWh
Overige gewestwegen	
	57,0 mln. kWh
Algemeen totaal	98,0 mln. kWh

2. Kostprijs van het jaarlijks energieverbruik van de verlichting van de gewestwegen, opgesplitst naar autosnelwegen en overige gewestwegen :

Autosnelwegen	
op- en afritten	67 mln. fr.
continue verlichting	68 mln. fr.
Totaal	135 mln. fr.
Overige gewestwegen	
	200 mln. fr.
Algemeen totaal	335 mln. fr.

3. Langs de autosnelwegen wordt de schakeling van de verlichting vanop afstand bediend via het eigen afstandsbedienings- en bewakingssysteem van het Vlaams Gewest, steunend op de astronomische curve.

Langs de gewone gewestwegen gebeurt het schakelen van de verlichting automatisch via het afstandsbedieningssysteem van de plaatselijke elektriciteitsmaatschappijen, door middel van sturingssignalen op het laagspanningsnet. Hierop zijn zowel de gemeentelijke verlichtingsinstallaties als de verlichtingsinstallaties beheerd door het Vlaams Gewest aangesloten, wat een gelijktijdige inschakeling in een bepaalde regio tot gevolg heeft.

Deze in- en uitschakelsignalen worden afzonderlijk per elektriciteitsmaatschappij opgewekt door een combinatie van een schemerschakelaar en de astronomische curve.

Een spreiding van de in- en uitschakeltijdstippen in de orde van 5 à 10 minuten naargelang de plaatselijke elektriciteitsmaatschappij, is daardoor mogelijk.

4. De verlichting langs gewone gewestwegen (niet-autosnelwegen) wordt 's nachts niet gedoofd.

Bij de autosnelwegverlichting wordt de continue middenbermverlichting 's nachts gedoofd tussen 0.30 uur en 5.30 uur, met uitzondering van ringautosnelwegen rond Antwerpen en Brussel en een beperkt aantal hierop aansluitende druk bereden autosnelwegvakken.

Bij wegenwerken, en op vraag van de rijkswacht bij ongevallen of slechte weersomstandigheden, wordt om veiligheidsredenen het doven van de middenbermverlichting opgeheven.

Het doven van de verlichting van gewone gewestwegen en de op- en afritten van autosnelwegen wordt om veiligheidsredenen niet toegepast.

**Vraag nr. 16
van 26 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Vrouwen zijn goed aanwezig op de arbeidsmarkt als geheel. In leidende functies komen ze echter minder voor. Het is nochtans belangrijk hier vrouwen aan te treffen, wegens de voorbeeldfunctie en wegens hun specifieke inbreng. Daarom is het belangrijk ook op de ministeriële kabinetten voldoende vrouwen aan te treffen.

Als reactie op mijn schriftelijke vraag van 20 september 1995 werd door een aantal ministers gesteld dat ze in de toekomst daaraan extra aandacht zouden besteden. Ook de minister van Gelijke-Kansenbeleid zou dit opvolgen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 13 oktober 1995, blz. 133-136 – red.*).

Hoeveel mannen/vrouwen werken er nu op het kabinet van de minister en welke functie vervullen ze er ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

(Zie : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 1996, blz. 80 – red.*)

Vraag nr. 17
van 1 oktober 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

NMBS – investeringsplan – Gevolgen vervoersbeleid Limburg

De Vlaamse regering heeft advies uitgebracht aan de federale regering in verband met de investeringsplannen van de NMBS

In de pers verscheen een bericht waaruit bleek dat door de NMBS gedeeltelijk tegemoet gekomen werd aan de eisen vanuit Vlaanderen.

Heeft het investeringsplan van de NMBS gevolgen voor het vervoersbeleid van de Vlaamse regering m.b.t. Limburg ? Zo ja, welke ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

In de eerste plaats moet erop worden gewezen dat ik niet bevoegd ben voor de NMBS. Ik kan dus alleen citeren uit de brief die de federale minister van Vervoer mij heeft gestuurd naar aanleiding van het advies van de Vlaamse regering op het tienjarigenplan van de NMBS.

Citaat uit de brief van 15 juli 1996 van de federale minister van Vervoer.

Bij de opstelling van het nieuwe verkeersplan was de verbetering van de bediening van Limburg een van de doelstellingen.

De NMBS is van oordeel dat een goede bediening kan verzekerd worden met 2 treinen per uur naar Brussel, via Hasselt-Landen-Tienen-Leuven, de andere via Diest-Aarschot-Leuven.

Er werd beslist de splitsing te Landen op dubbelspoor te brengen. Bovendien zal de beslissing om de verbinding tussen de lijnen 35 Leuven-Aarschot en 36 Brussel-Luik te verwezenlijken, genomen worden in functie van de momenteel aan gang zijnde haalbaarheidsstudie.

Daarnaast heeft de federale regering op 5 juli de bijgaande nota goedgekeurd. Bijkomende informa-

tie omtrent de bediening van Limburg kan hierin worden teruggevonden.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 19
van 2 oktober 1996
van de heer JOS DE MEYER

Overstromingsgevaar Doel – Dijkverhogingswerken

Doel, donderdagmorgen 29 augustus. De combinatie van springtij, een uitzonderlijk zware regenval en een sterke wind heeft ervoor gezorgd dat het water over de kade sloeg. De ravage van de overstroming is bekend. Dit drama mag zich niet herhalen. Maar het had erger kunnen zijn ...

De dijkverhogingswerken (op Sigma-hoogte) waarmee dergelijke overstromingen kunnen worden voorkomen, hadden al lang uitgevoerd moeten zijn.

1. Wanneer worden deze werken uitgevoerd (aanbesteding, aanvangsdatum en duur van de werken, prijs) ?
2. Worden er inmiddels maatregelen getroffen om soortgelijke of nog ergere drama's deze herfst en winter te voorkomen ? Zo ja, wanneer en welke ?

Antwoord

Op 29 augustus 1996 werd Doel geteisterd door wateroverlast ten gevolge van een zware niet-voorzienbare stormtij : tijdens de nacht heeft een zich noordwaarts verplaatsend lagedrukgebied boven Nederland rechtsomkeer gemaakt. Ook de Nederlandse Rijkswaterstaat, vanwaar de initiële gegevens worden verstrekt, heeft niet meer tijdig kunnen reageren. Het was derhalve een geval van complete overmacht.

1. Langs de tijhaven moet het Sigmaplan nog worden gerealiseerd. Dit heeft een onmiddellijke impact op de haven zelf. Vooral de kaaimuur in de haven moet worden aangepast. De besluitvorming omtrent de juiste plaats en omvang van de containerkade-West moet nog zijn beslag krijgen, inzonderheid wat de weerslag op het dorp Doel betreft. Het is in deze omstandighe-

den derhalve nog niet mogelijk het definitieve Sigmaplan ter hoogte van de tijhaven aan te vatten.

2. Mijn administratie heeft wel een driedelige opdracht gekregen om de toestand tussentijds aanmerkelijk te verbeteren :

- de stormdeur wordt volledig gereviseerd en verhoogd tot peil (+ 9,50) ; deze werken zijn in uitvoering ;
- in afwachting dat de deur opnieuw operationeel wordt (over enkele weken), werd een tijdelijke afdichting geplaatst met schotballen en een versterkende kleidijk ; deze werken zijn uitgevoerd ;
- verder zal de bestaande dijk worden verbreed en verhoogd met klei tot het peil (+ 9,50), wat een verhoging van 1 meter betekent ; deze werken worden eerstdaags aangevat.

Vraag nr. 20
van 2 oktober 1996
van de heer JOHAN SAUWENS

Kleinschalige waterzuivering – Weekendzones

Waterzuivering is levensnoodzakelijk om de verloedering van ons leefmilieu te voorkomen. De Europese Unie heeft heel Vlaanderen trouwens uitgeroepen tot ecologisch kwetsbaar gebied. Dat verplicht de regio fosfor en stikstoffen – de zogenaamde nutriënten – uit het afvalwater te halen.

Hierdoor zullen de kosten van waterzuivering steeds hoger oplopen. Zo heeft de NV Aquafin, die instaat voor de waterzuivering, reeds een schuldenlast van meer dan 16 miljard frank. En in Vlaanderen is er nog een achterstand van meer dan zevenduizend kilometer riolering. De kostprijs van een meter riool bedraagt ruim dertienduizend frank. Dit komt neer op een investering van meer dan honderd miljard frank.

In dichtbevolkte gebieden lijkt de Aquafin-keuze voor grootschalige waterzuivering de minst slechte oplossing, hoewel ook hierbij vraagtekens kunnen worden geplaatst. Wat de landelijke gebieden betreft, moet veeleer de voorkeur worden gegeven aan goedkope, kleinschalige systemen die even doelmatig zijn. Door de verspreide bebouwing in Vlaanderen kan tien procent van het huishoudelij-

ke afvalwater immers nooit tegen een redelijke prijs door Aquafin worden behandeld.

De afgelegen weekendzones verdienen bijzondere aandacht in de discussie over waterzuivering. Meestal hebben ze geen rioleringen en bovendien zijn ze niet aangesloten op het gemeentelijke rioleringsnet. Ten gevolge daarvan worden grote hoeveelheden afvalwater rechtstreeks geloosd in oppervlakte- en grondwater. Kleinschalige waterzuivering is hier dan ook meer dan aangewezen om milieuvervuiling te voorkomen.

1. Kan/mag de gemeentelijke overheid de bouw van een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie als verplichte voorwaarde opnemen in de bouwvergunning voor een weekendverblijf ?
2. Kan deze verplichting worden beperkt tot de zones voor verblijfsrecreatie (de zogenaamde weekendzones) ?
3. Is er een mogelijkheid om deze verplichting met terugwerkende kracht te laten ingaan voor de reeds gebouwde weekendverblijven ?
4. Wanneer worden de concrete voorschriften inzake individuele waterzuiveringssystemen opgenomen in de Vlaamse milieureglementering Vlarem II ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Vooreerst wens ik op te merken dat ik de bekommernis van de Vlaamse volksvertegenwoordiger omtrent de waterzuivering van de afgelegen weekendzones volledig deel. Het is inderdaad zo dat de verspreide bebouwing in Vlaanderen een efficiënte waterzuivering bemoeilijkt.

Ik meen op vragen 1 en 2 het volgende te kunnen antwoorden. In de stedenbouwwet (wet van 29 maart 1962 met latere wijzigingen) wordt een belangrijk onderscheid gemaakt tussen bouwvergunningen enerzijds en verkavelingsvergunningen anderzijds.

Artikel 58 van de stedenbouwwet, dat handelt over de verkavelingsvergunningen, bepaalt in het eerste lid :

"Het College van Burgemeester en Schepenen of de gemeenteraad, alsmede de gemachtigde ambtenaar in gevallen als bedoeld in de artikelen 45 en 48, kunnen aan de afgifte van de vergunning de lasten verbinden die zij aan de aanvragers menen te moeten opleggen, met name de uitvoering, op zijn kosten, van alle werken tot uitrusting van de aan te leggen straten en de reservering van gronden voor groene ruimten, openbare gebouwen en openbare nutsvoorzieningen."

Het lijkt mij duidelijk dat indien in de buurt geen riolering aanwezig of gepland is, de aanleg van riolering binnen de verkaveling vrij zinloos of onvoldoende is. In dat geval is het zeer logisch dat de aanleg van een kleinschalige waterzuivering als voorwaarde bij de verkavelingsvergunning wordt opgelegd. Dit lijkt mij perfect in te spelen op de mogelijkheden die artikel 58 biedt.

Wat bouwvergunningen betreft, is de situatie minder duidelijk. Artikel 58 is er niet op van toepassing. Er is in de stedenbouwwet geen ander artikel dat analoge bepalingen bevat. Strikt juridisch bestaat dus de mogelijkheid niet om de aanleg van een kleinschalige waterzuivering als voorwaarde bij de bouwvergunning op te nemen.

Toch kan in vele gevallen een oplossing worden gevonden in artikel 50, laatste lid van de stedenbouwwet :

"De vergunning kan ook worden geweigerd voor het bouwen op een stuk grond gelegen aan een weg die, gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende is uitgerust."

De vergunningverlenende overheid zou, indien geen riolering voorhanden is, er in toepassing van dit artikel voor kunnen opteren de bouwvergunning te weigeren zolang de aanvrager niet zelf in de aanleg van een kleinschalige waterzuivering voorziet. Deze mogelijkheid moet uiteraard geval per geval worden onderzocht.

In antwoord op vraag 3 kan ik meedelen dat de stedenbouwwet niet in het naderhand opleggen van voorwaarden voorziet.

Vraag 4 behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 21
van 2 oktober 1996
van de heer JOS GEYSELS

Kempisch Kanaal Ravels – Onderhoud dijken en oevers

Uit persberichten blijkt dat de dijken en oevers van het Kempisch Kanaal in de omgeving van Turnhout (Ravels) in dermate slechte toestand zijn dat het een gevaar oplevert voor wandelaars én fietsers. Ook wordt melding gemaakt van een tekort aan kredieten om deze dijken en oevers te herstellen.

Zijn deze berichten met betrekking tot een tekort aan kredieten correct ?

Tegen wanneer zullen de noodzakelijke verbeteringswerken gerealiseerd zijn ?

Antwoord

Ik kan bevestigen dat bepaalde trajecten van de oever langs het kanaal Dessel-Turnhout-Schoten in slechte toestand verkeren. De Dienst voor de Scheepvaart, beheerder van deze waterweg, heeft in juni 1995 een aanbesteding voor de herstellingswerken uitgeschreven. In afwachting van de uitvoering van de werken werd ter plaatse in een gepaste signalisatie voorzien. Ten gevolge van kredietbeperkingen kon in 1995 evenwel geen gevolg meer worden gegeven aan de aanbesteding.

De werken werden ondertussen in de loop van vorige maand vastgelegd en door de Dienst voor de Scheepvaart gegund aan de aannemer. Ik verwacht dat de de Dienst voor de Scheepvaart eerst-daags het aanvangsbevel zal geven voor de uitvoering van de werken.

Vraag nr. 23
van 2 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Bussenpark De Lijn Kortrijk – Vernieuwing

De Lijn is een tijdje geleden gestart met een vernieuwd aanbod in Hasselt en een vernieuwing van

het bussempark in Oostende. Op het investeringsprogramma staat ook de vernieuwing van het bussempark van Kortrijk.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de vernieuwing van het bussempark in Kortrijk, over hoeveel en over welke bustypes gaat het en wat is de (geraamde) kostprijs ?
2. Welke procedure wordt hierbij gevolgd ?
3. Wanneer werden of worden de aangekochte bussen operationeel ?
4. Welke bijkomende middelen werden of kunnen worden uitgetrokken voor de aankoop van bussen in het kader van de mobiliteitsconvenant Kortrijk ?

Antwoord

1. Het autobuspark van De Lijn Kortrijk bestaat uit : 25 autobussen bouwjaar 1989, 14 autobussen bouwjaar 1992, 5 autobussen bouwjaar 1995, 2 autobussen bouwjaar 1982.

De Lijn streeft naar een levensduur van 14 jaar, zodat thans slechts de twee autobussen uit 1982 aan vervanging toe zijn ; de levering van 2 nieuwe gelede bussen loopt op dit ogenblik.

2. De autobussen worden aangekocht via een algemene offerteaanvraag (Europese open procedure).
3. Gelet op het antwoord op punt 1 is deze vraag zonder voorwerp.
4. In Kortrijk wordt gewerkt aan een mobiliteitsconvenant. Die zal rekening houden met een mobiliteitsstudie die door de stad wordt uitgevoerd en waarvan de resultaten nog niet bekend zijn. Zodoende zijn er nog geen gegevens beschikbaar betreffende eventueel bijkomend materieel.

Vraag nr. 24 van 2 oktober 1996 van de heer CARL DECALUWE

Voetpaden Meensesteenweg Bissegem – Heraanleg

Voetpaden zijn essentieel voor de veiligheid van de zwakke weggebruiker. Niet alleen de toestand van de voetpaden, maar ook de breedte speelt een

belangrijke rol. De doortocht van de N8 door Bissegem werd reeds op het programma 1996 vastgelegd, maar dit geldt enkel voor de heraanleg van de zone tussen de R8 en het kruispunt met de Gullegemsesteenweg. Wil men de voetpaden heraanleggen, (niet hellend, breder, hogere stoepranden, openbare verlichting verplaatsen, ...) dan is een ingreep nodig aan de Meensesteenweg, die een gewestweg is.

1. Werden reeds verkeerstellingen uitgevoerd en zo ja, op welke tijdstippen werden die in de voorbije periode uitgevoerd en wat waren de resultaten van die tellingen ?
2. Kan de minister mij meedelen of er plannen bestaan voor de heraanleg van de Meensesteenweg op heel het grondgebied Bissegem, waarbij bijzondere aandacht zou worden gegeven aan de veiligheid van de zwakke weggebruiker ?
3. Zo ja, wat is de geraamde kostprijs van deze werken ?
4. Zo neen, kan eraan worden gedacht om de hellende trottoirs te herstellen in samenspraak met het stadsbestuur ?
5. Is de minister van oordeel dat criteria als bebouwing en verkeersdensiteit moeten worden toegepast voor het opleggen van een minimale breedte van het voetpad ?

Antwoord

1. Volgende tellingen werden uitgevoerd :
  - op het kruispunt Menenpoort
op 22.09.1994 : tussen 07.00 uur en 09.00 uur
en tussen 16.00 uur en 18.00 uur

1.534 pae/uur
  - op het kruispunt Zwingelaarstraat
op 12.09.1994 : tussen 07.00 uur en 09.00 uur
en tussen 16.00 uur en 18.00 uur

1.293 pae/uur
  - op het kruispunt Gullegemstraat en Driekerkenstraat
op 14.05.1996 : tussen 07.00 uur en 09.00 uur
en tussen 16.00 uur en 18.00 uur

alle toekomstend verkeer vanuit de richting Menen, Kortrijk, Driekerkenstraat en Gulle-gemstraat : 1.694 pae/uur

fietsers en bromfietsers : 219 pae/uur

alle dwarsende voetgangers op de voetgan-gersoversteken : ± 260/uur.

2. In het ontwerp-driejarenprogramma 1997-1998-1999 is geen verdere heraanleg van de Meense-steenweg op het grondgebied Bissegem opgenom-en (buiten het deel dat geprogrammeerd is in 1996).
3. Een raming van de kostprijs werd nog niet gemaakt (cfr. punt 2).
4. Het onderhoud of het vernieuwen van de voet-paden is, ook langs een gewestweg, een last voor het betrokken gemeente-/stadsbestuur.
5. Criteria als bebouwing en verkeersdensiteit zijn uiteraard medebepalend voor het bepalen van een minimale breedte van de voetpaden. Hoe-wel hiervoor geen normen bestaan, wordt naar een minimum van 1,50 m gestreefd.

**Vraag nr. 25
van 2 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Kanaal Leuven-Dijle Boortmeerbeek – Nieuwe brug

Blijkens een persbericht vernamen de omwonenden van de brug over het Kanaal van Willebroek in Schiplaken (Boortmeerbeek) tot hun verwondering dat de nieuwe brug half september zou worden aanbesteed.

In de plannen van de NV Zeekanaal zou evenwel geen rekening zijn gehouden met de wensen van de plaatselijke bevolking, die vreest dat een dubbele rijrichting op de brug meer verkeer zal aantrekken en dat de rijsnelheid in de buurt ook zal toenemen.

Kan de minister bevestigen dat de werken begin 1997 effectief aanvatten ?

Acht hij het normaal dat zowel de bevolking als het gemeentebestuur blijkbaar in het ongewisse worden gelaten ?

Zullen er onteigeningen met de werken gepaard gaan ?

Antwoord

In de begroting voor 1996 is voorzien in het her-bouwen van de brug over het kanaal Leuven-Dijle in Boortmeerbeek. Dit was noodzakelijk omdat de huidige brug versleten is. Daardoor is zij onvol-doende draagkrachtig geworden, zodat gewichtsbe-perkingen moesten worden ingesteld.

De NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbe-heer Vlaanderen werd opgedragen om de nieuwe brug te bouwen en daarvoor alle nodige initiatie-ven te nemen. De huidige stand van het dossier maakt het mogelijk te stellen dat de werken begin 1997 zullen aangevat zijn. Hieromtrent is nader overleg met de gemeente gevoerd, waaruit is geble-ken dat een spoedige dossierafhandeling is aange-wezen. Dit overleg rond het project zal worden bestendigd.

Het aantal rijstroken op de brug bedraagt twee.

De verkeersafwikkeling in de omgeving is een zaak die hiervan losstaat en dan ook zo zal worden bekeken door de NV Zeekanaal.

Voor de uitvoering van de werken zijn geen ontei-geningen nodig.

**Vraag nr. 28
van 3 oktober 1996
van mevrouw NELLY MAES**

Gemeentelijke boomhakreglementen – Ministeriële goedkeuring

Diverse gemeenten hebben in het verleden regle-menten uitgevaardigd opdat aan het willekeurig vellen van bomen en bomenrijen paal en perk zou worden gesteld door het vellen van hoogstammige bomen te onderwerpen aan een vergunning (in Sint-Niklaas gebeurde dit bijvoorbeeld op 22 december 1989).

In een aantal gevallen werden deze reglementen nog niet goedgekeurd door de hogere overheid. Bevoegde ministers in de Vlaamse regering ver-scholen zich achter drogredenen, zoals het tekort aan personeel.

Intussen gaat de kaalslag op het platteland en in de stad onherroepelijk verder, al worden de gemeen-ten wel uitgenodigd om tijd, geld, en personeel kos-

tende voorbereidingen te treffen voor het afsluiten van een milieuconvenant en het uitwerken van een gemeentelijk natuurontwikkelingsplan (GNOP).

Hoeveel verordeningen wachten nog op de goedkeuring van de minister ?

Sinds wanneer werden deze verordeningen door de diverse gemeenten goedgekeurd ?

Wat zijn de redenen voor deze onbegrijpelijke vertraging ?

Welke verordeningen werden reeds goedgekeurd en sinds wanneer ?

Welke maatregelen treft de minister om de opgelopen achterstand weg te werken ?

Antwoord

Hierbij wil ik erop wijzen dat vraag nr. 68 van 20 december 1995 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger over dezelfde materie handelde (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 22 januari 1996, blz. 266 – red.*). In antwoord op die vraag deelde ik mee dat bij mijn aantreden bleek dat 56 bouwverordeningen inzake beplantingen op afhandeling wachtten. Mijn administratie heeft op mijn impuls een actieprogramma ontwikkeld om deze door de jaren opgebouwde achterstand weg te werken.

Thans kan ik meedelen dat de achterstand inzake gemeentelijke bouwverordeningen (niet alleen beplantingsverordeningen) effectief werd weggevoerd gedurende de eerste helft van 1996.

In deze zittingsperiode werden vijftien bouwverordeningen betreffende de beplantingen goedgekeurd bij ministerieel besluit (MB).

Het betreft :

Evergem	MB 06/10/1995
Wingene	MB 24/10/1995
Heusden-Zolder	MB 10/11/1995
Diest	MB 16/11/1995
Hoeselt	MB 27/11/1995
Assenede	MB 29/01/1996
Wachtebeke	MB 01/02/1996
Ardoosie	MB 08/02/1996
Heers	MB 11/03/1996
Scherpenheuvel-Zichem	MB 11/03/1996

Zingem	MB 11/03/1996
Hamont-Achel	MB 03/04/1996
Kampenhout	MB 03/04/1996
Waasmunster	MB 03/05/1996
Hooglede	MB 17/06/1996

De overige beplantingsverordeningen werden naar de gemeenten teruggezonden met suggesties omtrent aan te brengen wijzigingen.

Vraag nr. 29 van 3 oktober 1996 van mevrouw VERA DUA

Vloethemveld Zedelgem – Militair oefenterrein

Uit het antwoord van de federale minister van Landsverdediging Poncelet op een schriftelijke vraag van volksvertegenwoordiger Lozie, blijkt dat de minister "beslist heeft om de zuidelijke helft van het kwartier Vloethemveld te behouden als militair domein, ten behoeve van de school voor onderofficieren en van andere eenheden van de Krijgsmacht". Volgens de minister is er immers een nieuwe behoefte ontstaan aan een geschikt oefenterrein in de onmiddellijke omgeving van de school. Nochtans stond het ganse domein op de lijst van de domeinen die, in het kader van de herstructurering van de krijgsmacht, in aanmerking komen voor vervreemding.

Intussen is het genoemde domein definitief op het gewestplan ingekleurd als "natuurgebied met wetenschappelijke waarde".

Wettelijk is bepaald dat in dergelijk natuurgebied "enkel de handelingen en werken toegestaan zijn die nodig zijn voor de actieve of passieve bescherming van het gebied". Het lijkt me dan ook overduidelijk dat in dit gebied ook geen militaire activiteiten kunnen plaatsvinden.

1. Kan de zuidelijke helft van Vloethemveld gezien zijn nieuwe bestemming op het gewestplan nog als militair oefenterrein worden gebruikt ?
2. Zijn militaire oefeningen en activiteiten niet in strijd met de bestemming van het gewestplan ? Zo neen, waarom niet ?
3. Welke stappen overweegt de minister om te voorkomen dat dit gebied inderdaad gebruikt zal worden als militair oefenterrein ?

Antwoord

Ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Brugge-Oostkust, werd het voormalige militaire domein van Zedelgem – ter plaatse "Vloethemveld" – geheel bestemd als "natuurgebied met wetenschappelijke waarde – R", behoudens twee kleinere deelzones die een bestemming kregen als een zone voor "natuureducatieve infrastructuur – NE", waarvoor de bepalingen van het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift – artikel 3 – gelden.

In de marge van de bestemmingen die voor dit ex-militaire domein werden vastgesteld in voormelde gewestplanwijziging, wil ik er eveneens op wijzen dat dit volledige domein begrepen is in de bescherming als landschap van het "Vloethemveld te Zedelgem en Jabbeke", definitief vastgesteld bij MB (ministerieel besluit) van 9 juni 1995.

1. en 2. Het gebruik van de betrokken terreinen als militair oefenterrein is strijdig met de ordeningsmaatregelen voor de R-gebieden, zoals die zijn bepaald in artikel 13 § 4.3.2. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen. Voormelde activiteiten zijn eveneens strijdig met het in de inleiding van dit antwoord vermelde stedenbouwkundig voorschrift van de zone NE en met bepaalde beschermingsvoorschriften opgenomen in het voormelde MB inzake bescherming als landschap. De militaire overheid moet zich zoals de gewone burger houden aan de bestemmingen van het gewestplan, zodat kan worden gesteld dat militaire activiteiten in dit gebied in principe niet op een legale wijze kunnen plaatsvinden. Terzake moet evenwel worden opgemerkt dat niet-vergunningsplichtige werken en handelingen vanuit de wet op de stedenbouw niet kunnen voorkomen, noch worden gesanctioneerd. Daarenboven ben ik nog niet officieel op de hoogte gesteld van de handelingen die de militaire overheid in het domein plant.

3. Ik zal de minister van Landsverdediging een brief schrijven waarin zal worden gewezen op de bestemmingen en de ordeningsmaatregelen die gelden voor het betrokken gebied. Ik zal hem tevens wijzen op de bijkomende beschermingsmaatregelen bepaald in het MB van 9 augustus 1995 omtrent de bescherming van het betrokken gebied als landschap.

Ten slotte kan ik verwijzen naar het antwoord dat ik heb gegeven naar aanleiding van de mondelinge vraag van de heer Jan Caubergs in de

Commissie Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer op 22 oktober 1996 over een mogelijke bouwovertreding op het militaire domein van Leopoldsborg (*Beknopt Verslag nr. 9 van 13 november 1996, Bijlage, blz. 44 – red.*).

Vraag nr. 30
van 3 oktober 1996
van de heer JOS DE MEYER

Veerdienst Lillo-Doel-Liefkenshoek – Evaluatie

Op 1 augustus 1991 werd de bekende veerdienst Lillo-Doel-Liefkenshoek afgeschaft, een gevolg van de openstelling van de Liefkenshoektunnel. Deze overzetsdienst was nochtans een toeristische attractie.

Op aandringen van meerdere gemeente- en stadsbesturen (onder meer van Beveren) en van verschillende parlementsleden (onder meer van mezelf) werd vanaf 1993 tijdens de zomermaanden in het weekend opnieuw een veerboot ingezet. Gezien het succes werd de dienst in 1995 opnieuw uitgebreid.

Graag had ik van de minister een overzicht ontvangen van de gepresteerde diensten in 1993, 1994, 1995 en 1996 en opgesplitst per maand, met vermelding van het aantal gebruikers.

Wat was hiervan de kostprijs ?

Hoe zien de plannen eruit voor volgend jaar ?

Antwoord

1. Gepresteerde diensten

1993 : zaterdagen, zon- & feestdagen vanaf 26.06.1993 tot 31.08.1993 ;

1994 : zondag 29.05.1995 (jaarlijkse bloemenmarkt in Doel) ;
 zaterdagen, zon- & feestdagen vanaf 25.06.1994 t/m 04.09.1994 ;
 zondag 11.09.1994 (Open Monumentendag) ;

1995 : zaterdagen, zon- & feestdagen vanaf 14.03.1995 t/m 24.09.1995 ;
 bruggen tussen weekends en feestdagen : 26 mei, 10 juli en 14 augustus ;
 maandagen 8 & 22 mei (schoolreizen) ;

1996 : zaterdagen, zon- & feestdagen vanaf 06.03.1996 t/m 29.09.1996 ;
brugdagen tussen weekends en feestdagen : 17 mei, 12 juli en 16 augustus ;
maandagen 6, 13, 20 & 27 mei (schoolreizen).

2. Aantal passagiers

	1993	1994	1995	1996
April			2.564	12.164
Mei		869	8.974	7.367
Juni	1.129	1.007	5.715	9.285
Juli	10.129	12.161	14.945	13.549
Augustus	8.610	9.461	13.409	14.539
September		914	2.929	4.568

3. Kostprijs

	1993	1994	1995	1996
Kosten vaartuig	122.610	86.000	203.300	203.300
Personeels- kosten	586.949	850.432	2.069.731	2.069.108
Totaal	709.559	936.432	2.273.031	2.272.408

4. Planning voor 1997

Met de toeristische diensten van Antwerpen en Beveren werd overeengekomen om voor 1997 grosso modo dezelfde planning aan te houden.

Een voorstel in deze zin zal mij binnenkort ter goedkeuring worden voorgelegd.

Vraag nr. 31 van 3 oktober 1996 van de heer MARC OLIVIER

Studietoelagen hoger onderwijs – Openbaar-vervoercriterium

De studietoelage voor het hoger onderwijs varieert naargelang zij wordt toegekend aan een kamerstudent ("die logies neemt in de stad waar de onderwijsinstelling gelegen is"), een spoorstudent ("die dagelijks meer dan 10 km reist naar de onderwijsinstelling") of een thuisstudent ("die woont op minder dan 10 km van de onderwijsinstelling").

Volgens de definitie moet de spoorstudent dus niet noodzakelijk gebruik maken van een of andere vorm van openbaar vervoer om zich naar de onderwijsinstelling te verplaatsen. Er mag dan ook worden verondersteld dat heel wat "spoorstudenten" zich met de wagen naar de onderwijsinstelling begeven.

Ook bij het begrip "thuisstudent" speelt de wijze van verplaatsing geen enkele rol. Ook daar mag worden verondersteld dat heel wat thuisstudenten zich met de wagen naar de onderwijsinstelling begeven.

In Nederland was het toekennen van hogere studietoelagen aan studenten die zich effectief met het openbaar vervoer verplaatsen een van de elementen van een succesvol mobiliteitsbeleid. Een geïntegreerde aanpak van het mobiliteitsprobleem is in Vlaanderen dan ook meer en meer nodig.

1. Kan het in rekening brengen van de verplaatsingswijze van studenten bij de berekening van de studietoelage inderdaad een gunstige invloed hebben op de mobiliteit ? Is hierover reeds onderzoek verricht ?
2. Worden er ook bij ons initiatieven overwogen om de reglementering van de studietoelagen te wijzigen zodat aan studenten die zich met het openbaar vervoer verplaatsen een hogere studietoelage wordt toegekend ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

1. In Nederland werd hiermee reeds geëxperimenteerd. Ten gevolge hiervan steeg het openbaarvervoergebruik door studenten, waardoor er capaciteitsproblemen ontstonden. Dit had echter geen daling van het autoverkeer tot gevolg. In Vlaanderen werd hieromtrent nog geen specifiek onderzoek verricht.
2. Het antwoord op de tweede vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van Den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 34
van 3 oktober 1996
van de heer JOHAN DE ROO

N49 Zelzate-Maldegem – Veiligheid kruispunten

Sedert vele jaren vestig ik de aandacht van de bevoegde ministers op het grote aantal dodelijke ongevallen op de N49 Zelzate-Maldegem (expresweg). Door het plaatsen van vangrails werd voor meer veiligheid gezorgd. Toch doen zich geregeld nog zware en dodelijke ongevallen voor op bepaalde gelijkgrondse kruispunten.

1. Heeft de minister het veiligheidsaspect van de N49 reeds door zijn diensten laten onderzoeken ?
2. Zijn er nog bijkomende maatregelen uitgewerkt om deze weg te beveiligen ?

Antwoord

De veiligheid op de kruispunten van de N49, vak Zelzate-Maldegem, werd door de afdeling Wegen Oost-Vlaanderen tezamen met de afdeling Verkeerskunde onderzocht. Dit heeft geleid tot volgende conclusies en volgende maatregelen.

Op de kruispunten met de R4, ring om Gent (westelijke oever) in Zelzate, de N456 Gent-Watervliet in Kaprijke, en de N434 Eeklo-Knesselare in Eeklo dient, tot verhoging van de veiligheid, het linksafslaand verkeer te gebeuren in een afzonderlijke fase. Het noodzakelijk verlengen hiertoe van de straal van linksafslaand verkeer en het aanleggen van een vrije strook naar het rechtsafslaand verkeer, wordt aanbesteed op 24 oktober 1996. De werken zullen worden uitgevoerd onmiddellijk na de winterperiode.

Tevens wordt onderzocht of een zelfde maatregel kan worden toegepast op het kruispunt met de N455 in Eeklo en de N410 in Maldegem.

Vraag nr. 36
van 3 oktober 1996
van de heer JOS STASSEN

N41 Sint-Niklaas-Dendermonde – Heraanleg

Volgens onze informatie wordt de N41, de weg tussen Sint-Niklaas en Dendermonde, al dan niet gedeeltelijk heraangelegd.

1. Zijn er inderdaad werkzaamheden gepland aan de N41 ?
  2. Zo ja, welke werken worden op welke termijn uitgevoerd ?
  3. Welke maatregelen zijn er uitgewerkt om deze zeer drukke weg, waar geregeld ongevallen gebeuren met dodelijke afloop, veiliger te maken ? Om dus enerzijds het verkeer aan de rand van enkele dorpskernen te vertragen (Elversele, Tielrode en Hamme), en anderzijds de oversteekplaatsen voor de zwakke weggebruikers aan de dorpskernen veel meer te beveiligen ?
- Kan de minister de uitgewerkte maatregelen ter bescherming van de zwakke weggebruikers zo precies mogelijk omschrijven en lokaliseren ?
4. Komt er een veilig fietspad aan weerszijden van de weg ?
  5. Komen er speciale maatregelen met betrekking tot het openbaar vervoer ?

Antwoord

1. De N41 zal inderdaad worden heraangelegd op het vak Biezenstraat in Hamme tot aan de E17 in Elversele.
2. De juiste programmatie van deze en andere werken zal op korte termijn worden meege-

deeld naar aanleiding van de voorstelling van mijn investeringsprogramma in het Vlaams Parlement.

3. Het wegprofiel voldoet niet meer aan de huidige verkeersintensiteit. Ook is er sprake van verkeersonveiligheid. De problematiek van de verkeersveiligheid zal aan bod komen bij de besprekingen met de betrokken gemeenten Temse en Hamme bij het opstellen van de diverse ontwerpen. In elk geval zal er bijzondere aandacht worden geschonken aan de heraanleg van de kruispunten (onder andere Duivenhoek in Elversele) en aan de bescherming van de zwakke weggebruiker. Met betrekking tot de heraanleg wil ik erop wijzen dat dit wegvak in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is opgenomen als een primaire weg II. Het ontwerp dient derhalve in overeenstemming te zijn met de inrichtingsprincipes voor deze wegcategorie.
4. Uiteraard komt er bij de verdere uitbouw van de N41 in Elversele aan beide zijden een fietspad omwille van de veiligheid van de fietsers.
5. Bij het opstellen van het ontwerp zal er overleg worden gepleegd met de VVM De Lijn.

Vraag nr. 37
van 3 oktober 1996
van de heer JOS STASSEN

N419 Kruibeke-Bazel – Geluidshinder

In Kruibeke en de deelgemeente Bazel werd de N419 heraangelegd. Hierdoor werd het doorgaand verkeer én ontmoedigd én vertraagd. Om deze doelstelling te bereiken werden onder andere kasseistroken en mozaïekstroken aangebracht.

Vooraf in de gemeente Bazel klagen (enkele) bewoners over geluids- en trillingshinder door deze mozaïekstroken.

Om die toestand te verhelpen, heeft de minister aan de administratie Wegen en Verkeer – afdeling Wegen Oost-Vlaanderen zijn akkoord betuigd om de mozaïekstenen te vervangen door een verharding in betonstraatstenen.

1. Op welke termijn zijn die werken gepland ?

2. Zijn die werken enkel voor Bazel aan de N419 gepland, of ook voor gelijkaardige mozaïekstroken in de deelgemeente Kruibeke aan diezelfde N419 ?
3. Welke zekerheid is er dat door de vervanging van de mozaïekstroken door een verharding in betonstraatstenen de hinder voor de omwonenden in voldoende mate zal verminderen ?
4. Zal door de vervanging van de mozaïekstroken door een verharding in betonstraatstenen hetzelfde vertragend effect op het gemotoriseerde verkeer worden verkregen ? Zal het wegverkeer niet met hogere snelheid over deze betonstraatstenen rijden, met als gevolg enerzijds een grotere onveiligheid en anderzijds evenveel geluids- en trillingshinder als voorheen ?
5. Geluids- en trillingshinder kan drastisch verminderen door de snelheid van het verkeer even drastisch te verlagen. Is deze optie overwogen ? Zou een snelheidsverlaging van 50 naar 30 km per uur niet meer bijdragen tot een oplossing van dit probleem ?

Antwoord

Op 11 en 18 september 1996 werd in Kruibeke en Bazel een evaluatievergadering gehouden in verband met de doortochtprojecten Kruibeke (fase 1 en fase 2) en Bazel.

Die vergadering, georganiseerd door het gemeentebestuur, werd bijgewoond door de gemeente, de afdeling Wegen Oost-Vlaanderen, de bewoners en een vertegenwoordiger van "Langzaam Verkeer".

Uit de besprekingen is besloten dat er in eerste instantie zal worden onderzocht op welke manier de snelheid nog efficiënter kan worden geremd, omdat het hinderlijke geluidsniveau op de mozaïekkeien zich vooral voordoet bij snelheden van meer dan 50km/u. Door "Langzaam Verkeer" zal een voorstel worden ingediend.

De vervanging van mozaïekkeien door betonstraatstenen zal voor een vermindering van het geluid zorgen, maar voor een verhoging van de snelheid. Daarom wordt eerst naar andere oplossingen gezocht.

In elk geval is er geen sprake van de vervanging van de mozaïekkeien in Kruibeke zelf, alleen eventueel in Bazel.

Vraag nr. 38
van 3 oktober 1996
van de heer JOS STASSEN

N70 Beveren – Heraanleg

Er bestaan concrete plannen om de N70 in het centrum van Beveren een grondige opknapbeurt te geven.

Er werden ook concrete toezeggingen gedaan om de tram/metrolijn die de rechter en de linker Scheldeoever met elkaar verbindt in Antwerpen door te trekken van Antwerpen-Linkeroever naar Zwijndrecht, en dit tegen het jaar 2000. Deze tramlijn zou het traject volgen langs de N70. Dit zou dan de eerste stap zijn in de reeds jaren gevraagde sneltram tussen Antwerpen en Beveren.

Als men beide projecten realiseert, lijkt het logisch dat bij een gedeeltelijke heraanleg van de N70 in Beveren rekening wordt gehouden met de mogelijke komst van de tram tot Beveren (centrum).

1. Wat is de situatie met betrekking tot de (mogelijke) aanleg van de tramlijn van Linkeroever tot Zwijndrecht ?
2. Wordt er bij de (gedeeltelijke) heraanleg van de N70 in Beveren rekening gehouden met het openbaar vervoer en dus met een tramlijn tot Beveren ?
3. Indien dit niet zo is, dient de minister dan niet corrigerend op te treden om de huidige plannen te herzien ? Hoe kan de gemeente Beveren worden overtuigd van de integratie van de tramlijn in de huidige plannen ?
4. Wat is de visie op langere termijn van de minister op de N70 ? Behoudt de N70 zijn huidige statuut van verbindingsweg tussen Antwerpen en Gent via Sint-Niklaas en Lokeren (een soort secundaire E17) ? Of wordt het doorgaand verkeer zo sterk mogelijk ontmoedigd en wordt er vooral gemikt op lokaal en regionaal verkeer ?

Antwoord

De studie voor de verlenging van de tramlijn van Antwerpen-LO tot aan de N419 (Zwijndrecht) is gestart en zal gefaseerd worden uitgevoerd.

In 1997 vindt de heraanleg van de doortocht Zwijndrecht, met de aanleg van de sporen plaats.

De andere werken, ten laste van de Lijn, volgen onmiddellijk daarop.

Bij de heraanleg van de N70 in Beveren wordt voor de huidige buslijnen over een afstand in een busbaan voorzien. Die kan later tot trambedding worden omgebouwd.

Door de VVM (Vlaamse Vervoermaatschappij) De Lijn wordt de doortrekking van de tramlijn tot Beveren op dit ogenblik als niet rendabel beschouwd.

Voor de N70 ligt de toekomst vooral in het lokale en regionale verkeer, waarbij een aantal doortochten zullen moeten worden heraangelegd. Alleen in Sint-Niklaas fungeert de N70 als sluitstuk voor de ring van Sint-Niklaas.

Vraag nr. 39
van 3 oktober 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kanalen – Zondagvaart

Het Albertkanaal is op zondagen "gesloten" voor de scheepvaart. Er is van verschillende kanten vraag om dit te veranderen.

1. Welke kanalen zijn nu al open op zondag voor vrachtverkeer, respectievelijk pleziervaartuigen ?
2. Voor welke andere kanalen is de openstelling op zondag gepland ? Tegen wanneer ?
3. Is er al een berekening gebeurd van de extra kosten voor een openstelling van het Albertkanaal in het weekend ?

Antwoord

1. In het Vlaams Gewest is de vrachtscheepvaart op de zon- en wettelijke feestdagen toegestaan op de tijrivieren en op het kanaal van Gent naar Terneuzen.

Voor de pleziervaart worden gedurende vijftien zon- en wettelijke feestdagen en de zomerperiode volgende waterwegen opengesteld : kanaal van Nieuwpoort naar Duinkerke, Lovaart, IJzer, kanaal van Ieper naar de IJzer, kanaal van Plasendale naar Nieuwpoort, het kanaal van Gent naar Oostende, de Ringvaart om Gent, de Leie, het kanaal van Roeselare naar de Leie, de Bovenschelde, het Netekanaal, het kanaal van Bocholt naar Herentals, het kanaal van Dessel naar Kwaadmechelen, het kanaal naar Beverlo

en de Zuid-Willemsvaart (behalve afwaarts Bocholt).

2. De openstelling op zondag voor bijkomende waterwegen wordt thans wel onderzocht.
3. Wat het Albertkanaal betreft, laat de Dienst voor de Scheepvaart momenteel een onderzoek uitvoeren naar alle aspecten van de invoering van zondagvaart. Dit onderzoek wordt in het voorjaar 1997 afgerond.

De resultaten van deze studie zullen medebepalend zijn voor de wijze en de modaliteiten (aantal bediende sluizen, bedieningstijden, ...) van de eventuele openstelling van het Albertkanaal op zon- en feestdagen.

Het is dan ook nog niet mogelijk een concrete en realistische berekening te maken van de extra kosten die de invoering van zondagbediening zou meebrengen.

Vraag nr. 40
van 4 oktober 1996
van de heer JOHAN DE ROO

Mobiliteitsconvenants – Belbusproject Meetjesland

Naar wij hebben vernomen heeft de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn (VVM) in het kader van het mobiliteitsconvenantsbeleid 15 projecten klaar om het busvervoer te verbeteren. Voor het Meetjesland wordt hierbij gedacht aan de invoering van een belbusproject.

1. Wat houdt zo'n mobiliteitsconvenantsbeleid precies in ?
2. Hoeveel middelen zijn beschikbaar voor het belbusproject in het Meetjesland ?
3. Wanneer zou een dergelijk project in het Meetjesland operationeel zijn ?

Antwoord

1. Een mobiliteitsconvenant heeft tot doel tot een aantal afspraken te komen tussen het gewest, de gemeente en de Vlaamse Vervoermaatschappij.

Op deze manier kunnen investeringen in infrastructuur en openbaar vervoer maximaal renderen. Het is immers noodzakelijk dat vanuit de lokale overheden flankerende maatregelen

worden genomen opdat de investeringen van het gewest of van de VVM maximaal zouden renderen.

Het mobiliteitsconvenant, zoals goedgekeurd door de Vlaamse regering, schept een kader voor dergelijke samenwerking.

2. De bijkomende exploitatiekosten voor het belbusproject in het Meetjesland worden geraamd op ongeveer 7,1 miljoen, te verhogen met ongeveer 500.000 frank voor promotie- en communicatiekosten.
3. Er wordt naar gestreefd dat het project operationeel zou zijn midden 1997.

Vraag nr. 41
van 4 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Verkeerstellingen – E17

De E17 is momenteel een van de belangrijkste transportassen in Vlaanderen, waar het goederen-transport een belangrijk aandeel van het verkeer vertegenwoordigt.

1. Kan de minister mij meedelen welke de trafiek is op de E17, opgedeeld voor de zones Antwerpen-Gent, Gent-Kortrijk, Kortrijk-Franse grens ? Met welke frequentie en op welke punten werden verkeerstellingen georganiseerd ?
2. Wat is het aandeel van het vrachtvervoer in de totale trafiek ?
3. Wordt het aandeel buitenlandse wagens en/of vrachtwagens in de verkeerstellingen ook berekend ? Zo ja, wat is het aandeel van de buitenlandse (vracht)wagens in de totale trafiek op de E17 ? Zo nee, ligt het in de bedoeling om naar de toekomst toe deze specificatie in te voeren ?

Antwoord

1. De trafiek op de E17 (= A14) wordt best als volgt ingedeeld :

vak : grens Frankrijk (Rekkem) – A17 (Marke)	
A17 (Marke)	– Kortrijk (Zuid)
Kortrijk (Zuid)	– Kortrijk (Oost)
Kortrijk (Oost)	– Zwijnaarde (E40)
Gentbrugge	– St.-Niklaas (West)
St.-Niklaas (West)	– St.-Niklaas
St.-Niklaas	– Kruikeke

Op alle wegvakken waar tellingen gebeuren door middel van lussen wordt er continu geteld (met uitzondering van defecten).

Een lijst van alle werkzame telinstallaties vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in **bijlage 1**.

Een overzicht van de tellingen per maand met vermelding van de typedagen en het aantal dagen dat de installatie per maand gewerkt heeft, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in **bijlage 2**.

2. Om het aandeel van het vrachtvervoer te bepalen, worden er vijfjaarlijks visuele tellingen georganiseerd.

Bedoeling hiervan is op min of meer representatieve dagen tellingen uit te voeren. De visuele, beperkte tellingen worden gekoppeld aan een continue automatische telling. Op basis hiervan kan een jaargemiddelde worden opgesteld.

In **bijlage 3** staan de resultaten van deze visuele tellingen en het percentage per categorie per uur. **Bijlage 4** geeft een zicht op de verschillende categorieën. Er werd bij genoteerd of er al dan niet automatische tellingen zijn. Bij gebrek hieraan kan er geen daggemiddelde worden opgesteld.

3. Zoals onder punt 2 reeds vermeld, wordt het vrachtvervoer visueel geregistreerd. Het aandeel buitenlandse vrachtvervoerders werd enkel opgenomen aan de grensovergang. In dit geval is dit Rekkem (**bijlage 5**).

Voor al deze posten samen is er geen sommatie gemaakt. Allereerst zijn er verschillende wegvakken waarbij de samenstelling en de hoeveelheid verkeer variëren. Voor het aandeel (buitenlands) vrachtvervoer werd niet op elke sectie geteld. Het is niet aangewezen de verkregen resultaten uit te breiden naar gans de E17.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 45
van 4 oktober 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Tramlijn Antwerpen-Zwijndrecht – Stand van zaken

De minister heeft onlangs de principebeslissing genomen om in Antwerpen de tramlijn vanaf Linkeroever te verlengen tot voorbij het centrum van Zwijndrecht.

1. Kan de minister mij zeggen welk bedrag hiervoor wordt vrijgemaakt ?
2. Welke instellingen zullen een bijdrage aan dit project leveren en in welke mate ?
3. Wanneer wordt er met de werkzaamheden gestart en wanneer zullen de werken worden beëindigd ?
4. Onder meer Antwerpen kampt al jaren met een tekort aan tramcapaciteit. Zal de Vlaamse regering in het kader van deze tramverlenging aan De Lijn-Antwerpen voldoende tramcapaciteit ter beschikking stellen om de tramlijn naar Zwijndrecht op een klantvriendelijke manier te kunnen bedienen ?

Antwoord

1. De investering wordt voorlopig geraamd op ongeveer 450 miljoen frank. De middelen die hiertoe kunnen worden vrijgemaakt, zijn afhankelijk van de beschikbare budgetten en op basis hiervan kan een gefaseerde uitvoering worden overwogen. Om technisch-organisatorische redenen is het aangewezen één globale aanbesteding/offerte-aanvraag uit te schrijven. In deze hypothese moeten wel aanvullende middelen ter beschikking worden gesteld.
2. De partijen die een bijdrage aan dit project kunnen leveren zijn De Lijn, de administratie Wegen en Verkeer en de gemeente Zwijndrecht.

3. Gezien het verkeersveiligheidsaspect op de Krijgsbaan in Zwijndrecht wordt in het licht van het doortochtenprogramma gepland om eind 1997 met de werken te starten. Het einde van de werken is afhankelijk van de faseringen en de beschikbare middelen.
4. Op 23 oktober 1996 besliste de raad van bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij tot de aankoop van 45 nieuwe tramvoertuigen, verdeeld over de komende 5 jaar, en dit onder de opschortende voorwaarde van subsidiëring door het Vlaams Gewest. In het licht van deze subsidiëring zal het dossier eveneens moeten worden goedgekeurd door de Vlaamse regering. Van de 45 nieuwe voertuigen zijn er 31 bestemd voor Antwerpen en 14 voor Gent. Het trampark van Antwerpen bestaat vandaag uit 166 PCC-rijtuigen, waarvan er 105 worden gerenoveerd. De overige 61 stuks zijn meer dan 30 jaar oud en worden afgeschreven. De nieuwe voertuigen bieden een hogere capaciteit (minimum 250 plaatsen) dan 2 gekoppelde PCC-rijtuigen (2 x 100 plaatsen). Omwille van de tramuitbreiding naar Zwijndrecht zal nieuw extra materieel noodzakelijk zijn.

Vraag nr. 47
van 4 oktober 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

*Luchthavens – Exploitatietoelage – Privatisering
 luchthaven Antwerpen*

1. Vanaf 1997 wil de Vlaamse regering de exploitatietoelage voor de luchthavens van Antwerpen en Oostende, die beheerd worden door het Vlaams Gewest, afbouwen. Dit ondanks het feit dat Antwerpen en Oostende met hun inkomsten hun exploitatiekosten niet dekken.

Kan de minister mij zeggen met welk bedrag de exploitatietoelage voor Antwerpen en Oostende in 1997 zal worden verminderd ?

2. In september 1995 werd een mogelijke privatisering van de Antwerpse luchthaven aangekondigd.

In welk stadium bevindt dit plan zich momenteel ?

Wordt de mogelijke verkoop van de luchthaven van Antwerpen niet gehypothekeerd door de

beslissing van de Vlaamse regering om de startbaan niet te verlengen ?

Antwoord

1. De exploitatiedotatie voor de luchthavens Antwerpen en Oostende wordt vanaf 1997 geleidelijk afgebouwd.

Voor de luchthaven Antwerpen wordt deze teruggebracht van 27,6 miljoen in 1996 tot 20,5 miljoen in 1997.

Voor de luchthaven Oostende van 71,1 miljoen in 1996 tot 68,6 miljoen in 1997.

Bij het vaststellen van de exploitatiedotatie voor 1997 is rekening gehouden met de financiële gevolgen voor de luchthaven van de uitstapregeling voor sommige personeelsleden binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

2. Op 1 oktober 1996 heeft de Vlaamse regering akte genomen van het verslag van de administratie Wegen en Verkeer inzake een mogelijke privatisering van de luchthaven Antwerpen.

Aan de GIMV (Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen) werd opdracht gegeven om binnen zes maanden een bijkomend rapport op te stellen omtrent dit verslag van de administratie en een bijkomend onderzoek uit te voeren, waarbij diverse mogelijke scenario's inzake privatisering en valorising worden onderzocht.

In afwachting van dit bijkomend onderzoek blijft de beheersformule van de luchthaven Antwerpen ongewijzigd behouden.

Vraag nr. 50
van 4 oktober 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

*Kruispunt N9 Zellik (Asse) – Geluidssignalisatie
 verkeerslichten*

In het Helen Kellerinstituut wordt lectuur en informatie aangemaakt en vermenigvuldigd voor visueel gehandicapten.

Zowel onder de werknemers als onder de bezoekers van het Instituut tellen we een groot aantal blinden en slechtzienden.

Het Instituut is gevestigd in de Van Malderenstraat, een zijstraat van de Brusselsesteenweg (N9) in Zellik/Asse.

Wie met trein of bus komt, moet de Brusselsesteenweg over. Aan het kruispunt staan verkeerslichten, evenwel zonder geluidssignalisatie.

Sedert 1990 is langs verschillende zijden bij de bevoegde administratie (Openbare Werken en Verkeer – directie Wegen Vlaams-Brabant) aangevraagd op de installatie van dergelijke signalisatie die elders, onder meer ook op de N9, wel aangebracht is.

Totnogtoe werd dit geweigerd.

Welke normen worden gehanteerd voor de installatie van geluidssignalen aan verkeerslichten en waarom gelden deze normen niet aan een kruispunt dat zeer frequent wordt overgestoken door visueel gehandicapten ?

Antwoord

Het aanbrengen van rateltickers aan het kruispunt ter hoogte van de Van Malderenstraat met de N9c Brussel-Aalst werd destijds voorgelegd aan de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PCV).

Uit contacten met het Helen Kellerinstituut bleek toen dat het merendeel van de werknemers werd gebracht.

Het dwarsen ter hoogte van de driekleurige lichtsignalisatie bij de Baron Greindlaan en de Van Malderenstraat gebeurde dan ook niet of zeer sporadisch.

De PCV besliste derhalve dat het aanbrengen van rateltickers hier niet prioritair was. Het advies van de PCV werd nadien bekrachtigd door de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op Vlaamse Gewestwegen.

Van installaties – langs de N9 – uitgerust met rateltickers is mijn administratie niets bekend.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 2

van 23 september 1996

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN-homepage Internet – Nationaal symbool

Zoals de minister allicht weet, heeft de BRTN nu ook een eigen Internetsite.

Ik verneem echter van een Internetgebruiker dat opmerkingen die worden gemaakt aangaande het ontbreken van ons nationaal symbool op de "homepage", worden beantwoord met de bewering dat dit aan de politici te wijten is.

Kan de minister verduidelijken of hier sprake is geweest van enige politieke beïnvloeding ?

Moet de Vlaamse openbare omroep niet wat meer gebruik maken van ons nationaal symbool, onder meer op de Internetpagina's, die mogelijk ook door buitenlanders worden geraadpleegd ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de producer die met Internet belast is, in zijn verwijzing naar de rol van politici zijn persoonlijke mening heeft laten doorklinken. Men heeft hem erop gewezen dat hij daarmee in de fout is gegaan.

Antwoorden van de BRTN op e-mail dienen volkomen te beantwoorden aan de regels van objectiviteit.

Bij het formuleren van het antwoord op de vraag via Internet is evenwel geen sprake geweest van enige politieke beïnvloeding.

De BRTN treedt steeds naar buiten met zijn eigen logo, maar profileert zich toch duidelijk als "Omroep van de Vlaamse Gemeenschap". De uitzendingen bestemd voor het buitenland gaan onder de vlag van Radio Vlaanderen Internationaal.

Vraag nr. 3
van 23 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN Journaal – "Extreemrechts" en "centrumrechts"

In het BRTN-televisiejournaal van 15 september werd in het kader van de protestmanifestatie tegen de onafhankelijkheid van Padanië, de politieke formatie Nationale Alliantie van de heer Fini omschreven als "centrumrechts".

Dit is vrij merkwaardig. Tot dan gebruikte de BRTN woorden als "postfascistisch", "neoascistisch" of "extreemrechts" met betrekking tot die partij. Nu de formatie zich inschakelt in de strijd tegen het zelfstandigheidsstreven van Padanië, schuift zij plotseling op naar het centrum.

Kan de minister meedelen hoe de BRTN deze verandering in woordgebruik verantwoordt ?

Vindt hij dit nog langer ernstig ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het inderdaad zo is dat de Nationale Alliantie van Gina Franco Fini doorgaans omschreven wordt als "postfascistisch" of "extreemrechts" of "radicaalrechts".

In het journaal van 15 september sprak de journalist daarentegen van "centrumrechts". Een en ander heeft louter te maken met de snelheid waarmee de redacteur het nummer moest afwerken.

Het gebruik van de woordkeus "centrumrechts" houdt geenszins verband met het protest van partijleider Fini tegen de afscheidingsbeweging van Padanië.

De veronderstelling dat de BRTN de woordkeus aanpast omdat de partij van Fini zich verzet tegen het separatisme van Legaleider Bossi, is niet terecht.

De omschrijving voor de Nationale Alliantie blijft, zoals bij alle persagentschappen, "extreemrechts" of "postfascistisch".

Vraag nr. 4
van 26 september 1996
van de heer JAN PENRIS

BRTN-verslaggeving – Olympische Spelen

Bij de verslaggeving van de laatste Olympische Spelen zou de BRTN heel wat steken hebben laten vallen. Zo was er bij de beelden die na middernacht werden uitgezonden geen gesproken commentaar meer.

En van de Olympische Spelen voor gehandicapten werden geen rechtstreekse verslagen gemaakt.

Kan de minister deze feiten bevestigen ?

Welke redenen haalt de BRTN aan om deze zeer gebrekkige verslaggeving te rechtvaardigen ?

Welke maatregelen heeft de BRTN genomen om dit in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

In de BRTN-verslaggeving over de Olympische Spelen moet een onderscheid worden gemaakt tussen de gewone verslaggeving en de nachtuitzendingen zonder commentaar. De nachtuitzendingen zonder commentaar waren een gevolg van het Europese actieplan voor de invoering van de geavanceerde televisiediensten.

De reportages werden in HDTV (hogedefinitie-televisie) verzorgd door de Duitse omroep ZDF (met financiële steun van de Europese Commissie) en de Japanse omroep NHK. De beelden werden via satelliet digitaal overgedragen en waren van een uitzonderlijke kwaliteit. Het was voor de BRTN 1 praktisch en financieel onmogelijk om bij deze overvloed van beelden commentaar te leveren, maar dankzij de uitstekende beeldkwaliteit en het hoogwaardige stereogeluid werden deze uitzendingen door de kijkers gewaardeerd. Dat blijkt uit de kijkcijfers.

Overigens heeft de BRTN er zorgvuldig op toegezien dat voor al de sporttakken waarbij Belgische medaillekandidaten betrokken waren, gebruik werd gemaakt van de gewone beelden, uiteraard met rechtstreekse commentaar.

De Olympische Spelen voor gehandicapten (de Paralympics) zijn niet aan de BRTN aangeboden voor rechtstreekse verslaggeving. De landen van de Eurovisie konden tegen betaling van de rechten wel inschrijven voor een dagelijkse samenvatting

van een uur. De BRTN is op dat aanbod ingegaan en zond in totaal acht beeldverslagen uit in het Journaal, Sport op Zaterdag en Sport Extra.

Op 1 augustus werd de 1500 meter voor mannen rechtstreeks uitgezonden en werd in de journaals geregeld melding gemaakt van de Belgische prestaties.

Vraag nr. 6
van 1 oktober 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

BRTN De lieve lust – Uitzenduur

In de Commissie voor Mediabeleid van het Vlaams Parlement werd gevraagd aan de Vlaamse regering om alerter op te treden bij overtredingen inzake geweld, reclame en verloedering op TV.

Op zondagmiddag tussen 13 en 14 uur zond Studio Brussel het radioprogramma "De lieve lust" uit. "Een erotisch spektakel", volgens de aankondiging in tijdschriften en kranten. Verschillende ouders ergeren zich aan dit programma omdat op dat ogenblik heel wat kinderen actief naar de radio luisteren. Zij vragen zich af of de BRTN geen deontologische code hanteert inzake het overdag uitzenden van dergelijke programma's.

1. Kreeg de BRTN-radio reeds eerder klachten over dit programma en zo ja, via welke kanalen ?
2. Vindt de minister het verantwoord op dit tijdstip een uitzending met een dergelijke inhoud te brengen ?
3. Bestaat er een deontologische code in verband met het tijdstip van uitzending van dergelijke programma's ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de radio in het verleden nog geen klachten over dit programma kreeg. Het uitzenduur werd juist op de middag gekozen omdat jongeren vrij zijn en de gelegenheid hebben tot luisteren en interactie.

Studies van onder andere de Wereldgezondheidsorganisatie wijzen uit dat men kinderen en jongeren vroeg genoeg volledig moet voorlichten.

Luisteronderzoek heeft uitgewezen dat "De lieve lust" zijn doelgroep bereikt : tieners, adolescenten en jongvolwassenen. Zij vormen de hoofdmoot van

het publiek. Een seksuologe, die het programma presenteert, en een ervaren arts staan borg voor de kwaliteit van de gegeven informatie. De makers van het programma kunnen ook steeds terugvallen op een informeel comité van wijzen bestaande uit afgevaardigden van de Centra voor Geboorteregeling en Seksuele Opvoeding, het Centrum voor Levens- en Gezinsvragen, de Vereniging van Seksuologen en de faculteit Psychologie van de Katholieke Universiteit Leuven. Uiteraard is de vormgeving van het geheel speels en luchtig opgevat. Op de jongste vergadering waren zij unaniem positief.

Om deze redenen is de BRTN van oordeel dat dit radioprogramma niet kan worden ondergebracht in de categorieën geweld, reclame en verloedering op TV.

De algemene deontologische regelgeving geldt ook voor dit programma. Er is geen speciale code in verband met het tijdstip van uitzending van dergelijke programma's.

Vraag nr. 9
van 2 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Lokale radio's – Controles

De voorbije maanden kregen tientallen Vlaamse radio's controleurs van het BIPT op bezoek (Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie), vooral om het zendvermogen van de lokale radio's te controleren.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de radio's (per provincie) die in de loop van 1996 werden gecontroleerd door het BIPT ?
2. Hoeveel overtredingen werden in 1995 en 1996 gemeld aan de afdeling Media en Film en welke lokale radio's kregen hierdoor een eerste verwittiging ?
3. Hoeveel en welke lokale radio's kregen in 1995 en 1996 reeds een tweede verwittiging, van welke lokale radio's werd de zendvergunning opgeschort en welke lokale radio's verloren in deze periode hun zendvergunning ?
4. Weet de minister of het BIPT zich inzake controles hoofdzakelijk toelegt op Vlaanderen en minder op Wallonië ? Zo ja, wat zijn hiervan de oorzaken en kan de minister hiertegen reageren ?

Antwoord

1. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat het BIPT tussen 1 januari 1996 en 16 oktober 1996 97 controles van lokale radio's aan de afdeling Media en Film heeft gemeld. Deze 97 controles werden verricht bij 69 verschillende radio's.

De verdeling per provincie is de volgende :

Antwerpen : 35 controles bij 27 verschillende radio's ;

Brabant : 16 controles bij 9 verschillende radio's ;

Limburg : 4 controles bij 3 verschillende radio's ;

Oost-Vl. : 35 controles bij 25 verschillende radio's ;

West-Vl. : 7 controles bij 5 verschillende radio's.

2. In 1995 werden er 32 overtredingen vastgesteld bij 26 verschillende radio's. Daarvan kregen er 21 een eerste verwittiging in 1995.

In 1996 werden er 35 overtredingen vastgesteld bij 32 verschillende radio's. Daarvan kregen er 28 een eerste verwittiging in 1996.

Het verschil tussen het aantal vastgestelde overtredingen en de verzonden verwittigingen is als volgt te verklaren :

- het BIPT stelde in sommige gevallen slechts één controleverslag op voor overtredingen vastgesteld in 1995 en 1996. Hierop volgde één globale verwittiging van de administratie ;
- sommige lokale radio's hadden reeds voor 1995 een verwittiging ontvangen, waardoor hun dossier onmiddellijk aan de Raad voor Lokale Radio's werd voorgelegd.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een gedetailleerd antwoord op de vragen 1 en 2.

3. Men moet een onderscheid maken tussen de schorsing/intrekking van de erkenning en van de zendvergunning.

De administratie geeft uitsluitend een verwittiging m.b.t. het gebruik van de zendvergunning. Indien een tweede overtreding wordt vastgesteld, wordt het dossier voor verder gevolg voorgelegd aan de Raad voor Lokale Radio's, met het oog op een mogelijk inzetten van de procedure tot schorsing/intrekking van de erkenning.

De Raad acht de overtredingen meestal te zwak voor schorsing/intrekking van de erkenning. In dat geval blijven deze dossiers zonder gevolg.

In 1995 en 1996 werd de zendvergunning van geen enkele lokale radio opgeschort of ingetrokken.

In 1996 werd door de administratie wel een procedure tot intrekking van de zendvergunning van lokale radio Middenkust Oostende opgestart, wegens illegale verhuis. Deze procedure werd gestaakt daar de radio terug naar zijn oorspronkelijke uitzendplaats verhuisde.

Pas op basis van het decreet betreffende de toekenning van zendvergunningen van 14 juli 1993 en het besluit betreffende de toekenning van zendvergunningen van 5 maart 1996, konden in april 1996 Vlaamse zendvergunningen aan de lokale radio's worden afgeleverd. Er heerste gedurende een lange periode onduidelijkheid omtrent de karakteristieken van de radio's vermeld in de zendvergunningen afgeleverd door de federale overheid. De Vlaamse administratie heeft deze gegevens zelf bij de lokale radio's moeten opvragen. Hierdoor is men lang omzichtig te werk moeten gaan m.b.t. de schorsing/intrekking van een zendvergunning.

Geruime tijd voerde het BIPT geen controles uit m.b.t. Franstalige lokale radio's ingevolge klachten van Vlaamse lokale radio's, terwijl de klachten tussen en betreffende Vlaamse lokale radio's consequent werden gecontroleerd.

Slechts sinds het eerste trimester van 1996 valt hier een positieve kentering waar te nemen. Ik merk op dat het BIPT de Franstalige radio's controleert op basis van hun niet-gecoördineerde zendvergunningen. Deze problematiek werd reeds herhaalde malen bij het BIPT gecontesteerd. De Vlaamse Gemeenschap heeft hiertegen bovendien ook verschillende procedures aanhangig gemaakt bij de Raad van State. Definitieve uitspraken zijn er evenwel nog steeds niet.

Controles van de lokale radio's door het BIPT

Radio	Gemeente	Overtre- ding '95	Brief	Controle '96	Overtre- ding '96	Brief	Opmerkingen
Antigoon	Antwerpen	x	x				
Minerva	Antwerpen			x			
Nostalgie	Antwerpen	x	x				
Centraal	Antwerpen			x			
Expres	Antwerpen	x	x				
Channel X	Antwerpen	x	x				
VRM	Borgerhout	2x	x				
Arta	Zandvliet	2x	x				dossier voorgelegd aan Raad voor Lokale Radio's op 19/10/95
Metropolys	A'pen (Wilrijk)	2x	x	2x	2x		radio houdt zich niet aan zijn zendvergunning, komt voor Raad op 22/10/96
Souvenir	Deurne	x	x				
Park	Brasschaat	x	x	2x	x		dossier wordt voorgelegd op eerstvolgende vergadering van de Raad
Boemerang	Essen			2x	x	x	
EVRO	Essen			x			
Mega Primavera	Schelle			x			
Dockside	Stabroek			2x			
Saffier	Wuustwezel			x			
Zoe	Zoersel (Halle)			x	x	x	
Heikant	Berlaar	x	x				
Horizon	Berlaar			x			
Radio X'TRA	Lier	3x	x				dossier voorgelegd aan Raad op 08/06/95 en 19/10/95
Aragon	Lier	x	x	x	x		dossier voorgelegd aan Raad op 03/09/96
Digitaal	Arendonk			2x	2x	x	slechts 1 controleverslag ontvangen (dus maar 1 verwittiging verstuurd)
Eagle	Arendonk	x	x				
Magic	Balen			x	x	x	
Spectra	Balen			x	x	x	
Montana	Grobbendonk			x			
Continu	Hoogstraten (Meerle)			x	x	x	
Capitol Gold	Kasterlee (Tienen)			x			
Mol	Mol			2x	x	x	
Gompel	Mol-Gompel			x	x	x	
Noorderkempen	Oud-Turnhout			x	x	x	
OK	Turnhout	x		x	x	x	maar 1 verslag opgemaakt door BIPT (dus maar 1 brief verstuurd)
Dimension	Turnhout			2x	x	x	
Violetta	Turnhout			x			
Muziek	Turnhout			x			
Heultje	Westerlo			x	x	x	
Carré	Westerlo			2x	x	x	
Ring	Brussel			2x	x		dossier voorgelegd aan Raad (uitzendingen vanaf het autosalon)
Viva	Asse	x					dossier voorgelegd aan Raad op 22/06/96
Markdal	Galmaarden			x			
Tempo	Kampenhout			x			
Saventas	Nossegem	x	x				
Decibel	Begijnendijk			2x			
Belgica	Bierbeek			2x	x	x	
Scoplia	Haacht (Wespelaar)			2x	x	x	
Happy	Leuven	x	x				
Sinjaal	Leuven			2x	x	x	
RGR	Holsbeek			x			

Radio	Gemeente	Overtre- ding '95	Brief	Controle '96	Overtre- ding '96	Brief	Opmerkingen
Touring	Tienen (Oplinter)			3x			
CST	Zoutleeuw	x	x				
Lorali	Lummen (Linkhout)			x			
Systeem	Zonhoven			x			
ATL	Bree	x	x				
Radio Royaal	Hamont-Achel			2x	2x	x	maar 1 verslag opgemaakt door BIPT (dus maar 1 brief verstuurd)
Azzurra	Houthalen- Helchteren	x					illegale verhuis, dossier voorgelegd aan Raad op 20/04/95
Avanti	Aalst			2x			
Aalst	Aalst			x			
PROS	Haaltert			x			
Del Sol	Ninove			x			
Uniek	St.-Lievens- Houtem			2x	x	x	
VRS	St.-Lievens- Houtem			x			
Orlando	Berlare			2x			
Beiaard	Dendermonde			x			
't Ros	Dendermonde			x			
Exact	Zele			2x			
Apollo	Wetteren			2x	x	x	
Tijger	Eeklo	x	x	x			
TRL	Kaprijke (Lembeke)	x	x				
LRW	St.-Laureins	2x					erkenning ingetrokken, radio zendt niet meer uit
Meteor	Aalter			2x			
Tequila	Deinze			x			
Allowin	Gent			x			erkenning ingetrokken (BIPT heeft geen uitzendingen meer vastgesteld)
Roeland	Gent			x			
Free	Brakel			x	x	x	
Prima	Brakel	x	x				
Micron	Maarkedal			2x	x	x	
Brouwer	Oudenaarde	x		2x	x	x	maar 1 verslag opgemaakt door BIPT (dus maar 1 brief verstuurd)
VI.Ardennen	Oudenaarde			x	x	x	
ABC	Lokeren			x	x	x	
Super	St.-Niklaas			2x	x	x	
Mix	St.-Niklaas			2x			erkenning ingetrokken (BIPT stelt 2 maal geen uitzendingen meer vast)
CBS	St.-Niklaas			x	x	x	
VRB	Belsele			x			erkenning ingetrokken (BIPT heeft geen uitzendingen meer vastgesteld)
VBRO Edison	Brugge			x	x	x	
Halifax	Torhout			x			
VRT	Torhout			x			
Tornado	Kortemark	x	x				
Radio Middenkust	Oostende			3x	x	x	
Beach	Nieuwpoort			x			
Totaal		32	21	97	35	28	

Vraag nr. 10
van 2 oktober 1996
van de heer MARC OLIVIER

Rationeel energiegebruik – Warmtekrachtkoppeling

In 1995 werd door de Vlaamse regering en de Vlaamse administratie speciale aandacht besteed aan een van de meest renderende REG-toepassingen (rationeel energiegebruik), met name de warmtekrachtkoppeling (WKK).

In 1995 heeft de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie van het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw een sensibiliseringscampagne op touw gezet. Daarmee wilde ze de Vlaamse ondernemingen vertrouwd maken met warmtekrachtkoppeling als unieke REG-toepassing en als milieuvriendelijk procédé. Begin oktober van vorig jaar ging de maand van de warmtekracht van start. Vrijwel elke werkdag van de maand had een WKK-evenement plaats.

Bedoeling van de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie was de warmtekrachtkoppeling ingang te doen vinden bij kleinere ondernemingen zoals voedingsbedrijven, ziekenhuizen, zwembaden, of glastuinbedrijven.

1. Heeft deze sensibiliseringscampagne enig succes gehad? Hoeveel bedrijven voelden zich aangesproken en zijn tot de installatie van warmtekrachtkoppeling overgegaan? Tot welke sector behoren deze bedrijven?
2. Eind 1995 was in Vlaanderen 300 megawatt aan WKK geïnstalleerd. Hoeveel megawatt bedraagt dit nu reeds?
3. Het federale CO₂-programma rekent op een bijkomend vermogen van 700 megawatt aan WKK tegen het jaar 2000. Hoeveel megawatt kan het Vlaams Gewest daarvoor tot zijn rekening nemen?
4. Welke maatregelen zijn er genomen om de WKK verder uit te bouwen en te promoten in het Vlaams Gewest?

Antwoord

1. Bij de toepassing van het koninklijk besluit (KB) van 10 februari 1983 houdende aanmoedigingsmaatregelen voor het rationeel energiegebruik, kan een financiële steun tot 50 % van de

kosten worden toegekend voor demonstratieprojecten die productieprocedures of technieken demonstreren die voldoende commercialiserings- en rendabiliteitsvooruitzichten bieden, maar nog niet volledig op de Vlaamse markt zijn doorgebroken (Steun voor Demonstratieprojecten Energietechnologieën – toepassing van het koninklijk besluit van 10 februari 1983).

Het rationeel energieverbruik in de industrie, met bijzondere aandacht voor procesgeïntegreerde, brongerichte technieken, geldt als eerste criterium voor het toekennen van de toelage in het kader van de toepassing van bovenvermeld KB.

Het gebruik van WKK blijkt, naast de aanzienlijke energiebesparing, de meest effectieve en efficiënte van alle mogelijke milieutechnische (CO₂-reductie) en economische maatregelen te zijn.

De projecten met betrekking tot de installatie van een WKK werden dan ook als prioritair beschouwd.

14 van de momenteel in totaal 26 goedgekeurde projecten betreffen het gebruik van een kleinschalige WKK. **Bijlage 1** geeft een overzicht van de WKK-projecten die door de Vlaamse overheid als demonstratieprojecten werden/worden gesteund. Als **bijlage 2** gaat tevens een inventaris van alle kleinschalige WKK-installaties in Vlaanderen.

Om de (voorlopige) resultaten van de projecten bekend te maken en het gebruik van kleinschalige WKK verder te promoten, werd in oktober 1995 de sensibiliseringscampagne "Maand van de Warmte-Kracht" georganiseerd. **Bijlage 3** geeft een overzicht van alle activiteiten.

Gezien het aantal ondernemingen dat zijn medewerking verleende en het aantal deelnemers (ongeveer 200 vertegenwoordigers uit alle sectoren) aan het tweedaagse seminarie dat de start van de campagne inluidde, kan men spreken van een succes.

Het aantal bedrijven dat naar aanleiding van de campagne tot de installatie is overgegaan of zal overgaan, kan moeilijk worden ingeschat. Uit de inventaris kan men echter wel afleiden dat ruim 16 % van het totale vermogen van kleinschalige WKK in Vlaanderen in de loop van 1996 werd gerealiseerd. Hieruit blijkt dat het gebruik van WKK bij de kleinere bedrijven duidelijk in de

lift zit. Het bestaan van de Demonstratieprojecten heeft zeer zeker een aanzienlijke bijdrage geleverd tot deze tendens.

2. De voorlopige resultaten van de meest recente studie (Electrabel) geven voor de som van geïnstalleerde WKK en WKK in uitvoering een vermogen van 898 MW voor gans België, waarvan 3 MW in Brussel, 331 MW in Wallonië en 564 MW in Vlaanderen.
3. De bijkomende 700 MW die door het federaal CO₂-programma werden vooropgesteld, zijn gebaseerd op ramingen van 1991. Nieuwere studies geven ruwe schattingen met een totaal van 2000 MW, waarvan wellicht 1500 MW in Vlaanderen te situeren is. Op dit ogenblik wordt een meer gedetailleerde studie uitgevoerd van het technisch-energetisch potentieel op basis van de warmtevraag in de diverse sectoren. De resultaten hiervan zijn echter nog niet bekend.
4. Andere maatregelen om de WKK verder uit te bouwen en te promoten

- *Constante sensibilisatie en informatieverstrekking in het kader van de Demonstratieprojecten*

De resultaten van de Demonstratieprojecten worden door middel van technische rapporten (monitoring VITO*), folders (reeds verschenen : WKK in de groenteteelt en de sier-teelt en WKK in ziekenhuizen en andere verzorgingsinstellingen) en studiedagen verder bekend gemaakt (* Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek).

- *Financiële tegemoetkomingen*

Naast de steun in het kader van de Demonstratieprojecten kan het WKK in het Vlaams Gewest volgende steun genieten :

- a) ecologiesteun (toepassing van de economische-expansiewetgeving)

In het kader van de toepassing van de economische-expansiewetgeving kan, bovenop de basissubsidie, een bijkomende steun tot 15 % voor ecologische investeringen worden toegekend.

Deze steun wordt berekend op basis van de meerkosten van de investeringen ten opzichte van een "klassieke" investering. Deze meerkosten moeten betrekking

hebben op specifieke extra-investeringen die gebeuren met het oog op grondstoffenbesparing, energiebesparing en vermindering van de milieubelastende effecten.

Het technische gedeelte van een WKK-installatie komt in het algemeen volledig in aanmerking voor deze extra steun.

- b) Verhoogde investeringsaftrek voor energiebesparende investeringen (KB van 4 maart 1965 ter uitvoering van het Wetboek der Inkomstenbelastingen)

Een WKK-installatie komt in aanmerking voor een verhoogde investeringsaftrek voor energiebesparende investeringen. Anders dan bij de meeste voor deze regeling in aanmerking komende investeringen, die een verbetering van een bestaande productie-installatie beogen en die meestal slechts gedeeltelijk kunnen worden aanvaard, kan in het geval van een WKK de volledige nieuwe installatie voor een aftrek in aanmerking komen.

- *Energie en Milieu Informatiesysteem (EMIS)*

In 1995 werd op initiatief van de Vlaamse regering het kenniscentrum voor Beste Beschikbare Technieken (BBT) en bijhorend Energie en Milieu Informatiesysteem (EMIS) voor het Vlaams Gewest opgericht.

EMIS verzamelt een breed spectrum van energie- en milieu-informatie, verwerkt ze en stelt ze beschikbaar in een gemakkelijk toegankelijke vorm via verschillende kanalen (telefoon, fax, e-mail, Internet).

Zo bevat EMIS ook een zeer ruim en volledig informatiepakket over WKK in Vlaanderen. Bovendien is vanaf EMIS de link naar andere internationale informatiebronnen op Internet mogelijk.

- *Cursus warmtekrachtkoppeling*

De Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) organiseert begin volgend jaar een cursus warmtekrachtkoppeling, in samenwerking met de Karel De Grote Hogeschool te Antwerpen en de Nederlandse professor Meynaerens, een autoriteit op dit gebied. Ook de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie van de

administratie Economie verleent hieraan haar medewerking. Deze cursusreeks zal voor het derde achtereenvolgende jaar plaatsvinden.

- *VTN-netwerk van Distrigas*

Distrigas heeft mij verzekerd dat het transitnetwerk van de interconnector naar Duitsland ook mogelijkheden zal bieden voor leveringen in Vlaanderen, vooral met het oog op het voeden van mogelijke cogeneratie-installaties.

- *Specifiek gastarief*

In het Controlecomité voor Gas en Elektriciteit werd door de Vlaamse vertegenwoordiger een voorstel ingediend om een specifiek gastarief voor het gebruik bij WKK te definiëren.

De bevoegde commissie van het Controlecomité zal zich hierover in november uitspreken.

- *Belcogen*

Onder leiding van de VZW's Energik en Energium, de Vlaamse en de Waalse verenigingen voor energietechnologie, werd een Belgisch promotieorgaan voor WKK opgericht.

Belgium Cogeneration (Belcogen) is als nationaal lid aangesloten bij Cogen Europe.

Het doel van de vereniging kan als volgt worden samengevat :

het creëren van een zo ruim mogelijke markt voor warmtekracht door sensibilisering van bedrijven en publieke en private ondernemingen in de tertiaire sector ;

het creëren van een informatieplatform voor kennisoverdracht ;

het ontwikkelen van warmtekracht bevorderen.

De initiatiefnemers verwachten vanuit de overheid een nauwe en ruime samenwerking. In de stuurgroep zijn van overheidswege dan ook twee vertegenwoordigers voor het Vlaams Gewest aangewezen.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 12
van 3 oktober 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Geschreven pers – Subsidies

De hulp aan de geschreven pers behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering en maakt het mogelijk het pluriforme karakter van het krantenaanbod te vrijwaren. De jongste ontwikkelingen op het vlak van de oplage tonen aan dat, terwijl bepaalde kranten het goed doen, andere een terugval kennen wat het aantal lezers betreft. De jongste gegevens – de CIM-cijfers – tonen dit duidelijk aan.

Bepaalde kranten zagen zich genoodzaakt tot herstructureringen over te gaan, andere moesten afslanken en de personeelssterkte afbouwen.

Toch blijven enkele titels het goed doen en is het duidelijk dat de geschreven pers een zekere aantrekkingskracht blijft behouden bij de lezers, ondanks de felle concurrentie van onder meer andere media.

Op welke grondslag wordt de verdeling van de subsidies in het kader van de hulp aan de geschreven pers geregeld ? Worden de gehanteerde criteria ongewijzigd gehouden, ook wanneer blijkt dat bepaalde kranten een toename kennen van hun oplage terwijl andere erop achteruitgaan ?

Wat zijn momenteel de bedragen van de subsidies die aan de geschreven pers worden toegekend ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat ik recentelijk inderdaad concentraties op het vlak van de geschreven pers vaststel.

Tegelijk moet ik er echter aan toevoegen dat bij deze bewegingen de redacties steeds autonoom gebleven zijn. Dit kan enkel worden toegejuicht, want overheidsoptreden wordt hierdoor overbodig.

Voor de hulp aan de geschreven pers geldt de wet van 19 juli 1979 tot behoud van de verscheidenheid in de opiniedagbladpers.

Jaarlijks wordt op de begroting een subsidie van 36.300.000 frank ingeschreven.

Het KB van 20 juli 1979 houdende vaststelling van de criteria en de modaliteiten voor de uitvoering van de wet van 19 juli 1979 tot behoud van de verscheidenheid in de opiniedagbladpers, zoals gewijzigd laatst bij besluit van de Vlaamse regering van 7 november 1990, bepaalt de criteria en de modaliteiten die jaarlijks worden gehanteerd voor de verdeling van de subsidies.

Het geheel komt neer op een indeling in prioritaire selectieve hulp enerzijds en compensatiehulp anderzijds. In beide gevallen geldt een puntensysteem.

Hierbij wordt rekening gehouden met onder meer het gemiddelde aantal tewerkgestelde journalisten, het gemiddelde aantal redactionele bladzijden, de verhouding van de bruto-publiciteitsinkomsten tot de dagelijkse gemiddelde verkochte oplage en het aantal dagen per jaar dat een dagbladeenheid een ochtendeditie uitbrengt en al dan niet financiële bindingen heeft met een andere dagbladeenheid.

Bij ministerieel besluit van 10 juni 1996 houdende toekenning van toelagen (begroting 1996) aan de Nederlandstalige dagbladeenheden in uitvoering van de wet van 19 juli 1979 tot behoud van de verscheidenheid in de opiniedagbladpers, werden volgende toelagen aan de hierna vermelde erkende Nederlandstalige dagbladeenheden toegekend :

Het Belang van Limburg	4.759.656 fr. compensatiehulp
Gazet van Antwerpen – Gazet van Mechelen	4.759.656 fr. compensatiehulp
Het Laatste Nieuws – De Nieuwe Gazet	3.173.104 fr. compensatiehulp
Het Volk	3.173.104 fr. compensatiehulp
De Financieel Economische Tijd	1.586.552 fr. compensatiehulp
De Morgen	12.501.720 fr. selectieve hulp 3.173.104 fr. compensatiehulp
De groep "De Standaard – Het Nieuwsblad – De Gentenaar" wenste opnieuw geen aanvraag in te dienen.	

De aanvragen worden ingediend bij en geadviseerd door de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers (BVDU).

De adviezen van deze verenigingen zijn steeds gevolgd.

Het protocol tussen de Vlaamse overheid en de Vlaamse geschreven perssector, waarin de steun aan de geschreven pers is opgenomen, bepaalt dat in akkoord met de BVDU een herschikking van deze steun mogelijk is. Het ziet er evenwel niet naar uit dat de huidige regeling gedurende de looptijd van het protocol (1993-1997) zal worden gewijzigd.

Naar aanleiding van een eventuele verlenging van dit protocol zal deze problematiek met de sector worden besproken.

Vraag nr. 13
van 3 oktober 1996
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

TV Brussel – Anderstalige uitzendingen

Het decreet houdende organisatie en erkenning van niet-openbare regionale televisieverenigingen bepaalt in artikel 4, 6° dat deze zenders in het Nederlands dienen uit te zenden, behoudens afwijkingen toe te staan door de Vlaamse regering.

Aan TV Brussel werd zulk een afwijking toegestaan bij ministerieel besluit van 10 september 1993, waaruit blijkt dat TV Brussel gedurende 10 van de 365 jaarlijkse beschikbare uren in een andere taal dan het Nederlands mag uitzenden.

Het is evenwel duidelijk dat TV Brussel, alleen al door het wekelijkse Engelstalige programma The Bridge, beduidend meer dan 10 uur per jaar in een andere taal dan het Nederlands uitzendt. Ook in andere programma's worden geregeld andere talen dan het Nederlands gebruikt.

Kan de minister mij meedelen hoe wordt gecontroleerd in hoeverre TV Brussel zich aan de beperking van 10 uur anderstalige uitzendingen houdt ?

Kan hij mij meedelen hoeveel uur TV Brussel in 1995 in een andere taal dan het Nederlands heeft uitgezonden ?

Waarom wordt de afwijking toegestaan aan TV Brussel niet ingetrokken, rekening houdend met de situatie waarin de Nederlandstaligen zich in Brussel bevinden ?

Antwoord

Bij ministerieel besluit van 10 september 1993 werd aan TV Brussel een jaarlijkse zendtijd van 365 uur ter beschikking gesteld, waarvan 10 uur in een andere taal dan het Nederlands mag worden uitgezonden.

Dit paste in de tweeledige doelstelling van TV Brussel, namelijk :

1. de Vlaamse media-aanwezigheid in Brussel verstevigen ;
2. de internationale uitstraling van Brussel, die tot haar regionale identiteit behoort, vergroten.

Met het oog op de tweede doelstelling, wordt het Nederlands niet steeds als werktaal gebruikt. Met dit besluit werd volledig ingegaan op de vraag van TV Brussel.

Uit de ingewonnen informatie blijkt dat TV Brussel in 1995 ongeveer 25 uur in het Engels uitzond (programma The Bridge), steeds Nederlandstalig ondertiteld. Uiteraard komen verder in de nieuwsprogramma's ook interviews voor in een andere taal dan het Nederlands. Deze interviews worden echter steeds ondertiteld.

Deze 25 uur is een afwijking van het ministerieel besluit. TV Brussel verstrekke terzake geen enkele inlichting, ook niet via het jaarverslag.

Ik zal terzake met TV Brussel contact opnemen en vragen mij in te lichten over het belang van de uitzendingen in andere talen.

De controle van de mediaregelgeving in het algemeen vertoont een dubbel probleem. Enerzijds zijn de sanctioneringsmogelijkheden onevenredig. De intrekking van de erkenning is door de Vlaamse Gemeenschap zowat de enige sanctie. Anderzijds beschikt de administratie over onvoldoende personeel om de volledige naleving van de regelgeving te controleren.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook meedelen dat het in mijn bedoeling ligt om een extern orgaan met de afdwingbaarheid van de regelgeving te belasten.

Vraag nr. 14
van 3 oktober 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Mediasamenwerking met Nederland – Stichting Wereldomroep

In verband met de mogelijke samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland op mediagebied, heeft de minister reeds enige tijd geleden verwezen naar een experiment van de Stichting Wereldomroep Nederland, dat drie maanden zou duren (*vraag nr. 86 van 28 mei 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 804 – red.*).

Is dat – overigens heel beperkte – experiment reeds geëvolueerd en wat is de conclusie in verband met mogelijke samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland ?

Wat is er sindsdien besproken en met wie ? Met staatssecretaris Pattijn, die hierover een samenwerkingsvoorstel lanceerde (hoewel niet officieel) en/of met staatssecretaris Nuis, die bereidheid toonde samen te werken ? Vooral het antwoord op de vraag of er vandaag al iets meer is dan het tonen van bereidheid, interesseert me zeer. Uiteraard graag de concrete inhoud van dat "iets meer".

Antwoord

In de maanden juni, juli en augustus 1996 heeft de Stichting Wereldomroep Nederlandse publieke satelliettelevisie voor Nederlandssprekenden in Europa verzorgd via de Astrasatelliet. Er werd zeven dagen per week van 20 u. tot 24 u. uitgezonden.

Het experiment wordt vanuit de Stichting positief geëvalueerd. Vanuit de statutaire opdracht van de Wereldomroep wordt een wereldwijde verspreiding van Nederlandstalige satelliettelevisie als doelstelling vooropgesteld. De Stichting Wereldomroep Nederland stelt ook dat onderzocht moet worden in hoeverre de samenwerking kan worden uitgebreid tot de BRTN.

Tot op heden heeft de BRTN evenwel nog geen formele vraag ontvangen in verband met een

mogelijke samenwerking. De BRTN-directie heeft het onderwerp dan ook nog niet onderzocht.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 5
van 1 oktober 1996
van mevrouw NELLY MAES

Sociale huurwoningen – Mobiliteit volgens gezins-samenstelling

Bij de toekenning van een sociale huurwoning wordt terecht rekening gehouden met de grootte en de samenstelling van het gezin. Wanneer deze samenstelling verandert, in casu wanneer het gezin kleiner wordt, blijft de huurovereenkomst bestaan. Daardoor kunnen gezinnen met kinderen moeilijker een geschikte woning vinden.

Worden de bestaande reglementeringen inzake mobiliteit voldoende toegepast ?

Zijn er maatregelen getroffen om dit probleem te verhelpen ?

Antwoord

Het artikel 5 § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel stelt dat bij de toewijzing van een sociale woning rekening moet worden gehouden met een rationele bezetting van de woning op grond van de gezinssamenstelling.

Bij het beoordelen van de rationele bezetting kan ook rekening worden gehouden met kinderen die geplaatst zijn of waarover de kandidaat-huurder een bezoekrecht heeft en die derhalve niet permanent in de woning zullen verblijven.

De sociale huisvestingsmaatschappij verhuurt haar woningen op grond van een typehuurovereenkomst, vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 6 april 1995. Artikel 4 daarvan stelt dat de overeenkomst wordt afgesloten voor onbepaalde duur.

De typeovereenkomst bevat geen enkele bepaling die de verhuurder toelaat de overeenkomst te

beëindigen omdat de woning niet meer rationeel wordt bezet.

Op grond van artikel 18 van het voormelde huurbesluit kan een sociale huisvestingsmaatschappij, mits goedkeuring van de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij), een rationele bezetting van de woningen financieel aanmoedigen indien na het boeken van de opbrengsten en ontvangsten nog een batig saldo overblijft.

Vraag nr. 6
van 1 oktober 1996
van mevrouw NELLY MAES

Sociale huurwoningen – Mobiliteit volgens inkomensevolutie

Het tekort aan sociale woningen of aan huurwoningen voor minder gegoeden blijft bestaan, ondanks de inspanningen op dit terrein.

Uit een onderzoek van de Vlaamse Gemeenschap naar de doelgroepen van het woonbeleid "Wonen in Vlaanderen" uit 1996, blijkt nochtans dat 10 % van de sociale huurwoningen wordt ingenomen door huisgezinnen wier inkomen boven de wettelijke toelatingsgrenzen ligt. Dit zou niet zozeer het gevolg zijn van een laks toelatingsbeleid, maar wel van het feit dat bij inkomstenstijging het huurcontract niet wordt beëindigd maar alleen de huurprijs wordt aangepast.

Moet hier niet de voorkeur worden gegeven aan het beëindigen van het huurcontract, binnen een redelijke termijn, zodat aan de echte sociale gerechtigden sneller een huurwoning ter beschikking kan worden gesteld ?

Wat is het beleid van de minister terzake ?

Antwoord

Artikel 22 § 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel stelt dat, wanneer bij het jaarlijkse onderzoek naar het inkomen blijkt dat de inkomenscoëfficiënt van de huurder meer bedraagt dan twee, de raad van bestuur van de sociale huisvestingsmaatschappij onmiddellijk een evaluatie moet maken van de sociale situatie van de betrokkene.

Er *kan* een gemotiveerde huuropzeg worden betekend met het oog op het vrijmaken van de woning,

uiterlijk zes maanden na de datum van de huuropzeg. Deze blijft evenwel zonder gevolg wanneer de huurder uiterlijk drie maanden voor het beëindigen van deze opzeg bewijst dat zijn inkomen de maximumgrens niet meer overschrijdt.

Ten behoeve van de sociale huisvestingsmaatschappijen werden door de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) enkele criteria uitgewerkt die in aanmerking kunnen worden genomen bij de evaluatie. Naargelang het resultaat ervan kan de erkende vennootschap overgaan tot een grondiger sociaal onderzoek, en/of een gesprek met de betrokkenen.

Bij het onderzoek wordt rekening gehouden met een aantal sociale aspecten zoals samenstelling van het inkomen en het gezin (hoog inkomen wegens inwonende kinderen ouder dan 25 jaar die weldra de woning zullen verlaten), leeftijd van de huurder (bijna pensioengerechtigd), toekomstplannen van de huurder (bouwplannen, aankoop van een woning), werksituatie van de betrokkene, die een (eventueel tijdelijke) voortzetting van de huurovereenkomst kunnen rechtvaardigen.

Bij gebrek aan sociaal verantwoorde redenen kan de huuropzeg worden gegeven.

**Vraag nr. 9
van 2 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE**

Sociale-huurprijsberekening – Begrip "inkomen"

In het sociaal huurbesluit wordt een definiëring gegeven van het begrip "inkomen", maar op het veld heerst vaak enige onduidelijkheid over welke soorten van inkomens al dan niet moeten worden meegerekend voor de huurprijsberekening van een sociale woning (inkomensvervangende tegemoetkomingen, OCMW-tussenkomen, ...)

Bestaan daarover concrete richtlijnen ?

Kan de minister mij een opsomming geven van de tegemoetkomingen of ondersteuningsvormen die moeten worden meegerekend voor de berekening van de huurprijs, en van de tegemoetkomingen of ondersteuningsvormen die niet moeten worden meegerekend ?

Antwoord

Het inkomen is de som van de aan de personenbelasting onderworpen inkomsten, alsook van de niet-belastbare vervangingsinkomsten van de huurder of van de kandidaat-huurder en van alle andere personen die met hem in dezelfde woning samenwonen, met uitsluiting van de ongehuwde kinderen die zonder onderbreking deel hebben uitgemaakt van het gezin en minder dan 25 jaar oud zijn op de referentiedatum. Het inkomen van de inwonende ascendenten wordt slechts voor de helft aangerekend : het wordt niet aangerekend voor de familieleden tot de tweede graad die erkend zijn als ernstig gehandicapt of die ten minste 65 jaar oud zijn.

Bij omzendbrief V1.1/KVB/385 van 1 augustus 1996 werd door de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) aan de lokale sociale huisvestingsmaatschappijen het "Vademecum verhuuring en verkoop sociale huurwoningen" toegestuurd.

Dat vademecum heeft tot doel de diverse onderrichtingen (vervat in omzendbrieven, wetteksten, decreten, besluiten van de Vlaamse regering en ministeriële besluiten) m.b.t. de verhuuring en verkoop van sociale huurwoningen te bundelen.

Daarin wordt hiernavolgende toelichting gegeven bij "inkomen", zeer specifiek wat het huren van een sociale woning betreft.

Het inkomen is het totaal van de inkomens van alle personen die in dezelfde woning samenwonen.

Het inkomen van inwonende ascendenten (ouders, grootouders, ...) wordt evenwel slechts voor de helft meegeteld (opmerking : voor ouders en grootouders van 65 jaar of ouder wordt het inkomen niet meegeteld).

De inkomens van de onderstaande personen wordt niet meegerekend :

- ongehuwde kinderen van minder dan 25 jaar die zonder onderbreking deel hebben uitgemaakt van het gezin ;
- familieleden tot de tweede graad (ouders, grootouders, kinderen, kleinkinderen, broers, zusters) die 65 jaar of ouder zijn ;

- familieleden tot de tweede graad (ouders, grootouders, kleinkinderen, broers, zusters) die erkend zijn als ernstig gehandicapt.

Handicap-tegemoetkomingen

Kostenvergoedingen die voortvloeien uit een bijzondere toestand (bv. gehandicapt zijn) mogen niet in aanmerking worden genomen als vervangingsinkomsten. Een gehandicapte kan tegelijkertijd een inkomensvervangende tegemoetkoming en een integratietegemoetkoming ontvangen. Enkel de inkomensvervangende tegemoetkoming mag worden meegeteld bij de bepaling van het inkomen. De VHM heeft beslist dat, voor de huurprijsberekening van gehandicapten met een niet-belastbaar vervangingsinkomen, het bestaansminimum als berekeningsbasis dient te worden genomen.

Huwelijksquotient

Het inkomen dat iemand verkrijgt door een huwelijksquotient wordt niet beschouwd als een reël inkomen. Bijvoorbeeld indien een echtgescheiden persoon voor het referentiejaar enkel een inkomen had op basis van een huwelijksquotient, dan wordt dit gelijkgesteld met geen inkomen voor dat jaar.

Gouden handdruk

Voor de bepaling van het inkomen wordt geen rekening gehouden met eenmalige belastbare inkomsten voortkomend uit een "gouden handdruk" (opzeggingsvergoeding, ...) naar aanleiding van collectief ontslag of faillissement van het bedrijf.

Bejaarden in verzorgingsinstelling

Voor de bepaling van het inkomen bij bejaarde echtparen waarvan een van de echtgenoten niet meer in de gezinswoning verblijft (bv. door opname in een verzorgingsinstelling), waardoor zich een duurzame breuk in het gezinsleven voordoet, wordt enkel rekening gehouden met het inkomen van de persoon die in de sociale woning verblijft. Deze personen zullen trouwens voor de inkomensbelasting als feitelijk gescheiden worden beschouwd vanaf het jaar volgend op dat waarin die duurzame breuk plaatsgreep.

Pensioensparen

Voor de bepaling van het inkomen wordt ook rekening gehouden met de uitkering van kapitaal door pensioensparen, aangezien deze inkomsten worden opgenomen bij het belastbaar inkomen.

PWA

De inkomsten verkregen door werkzaamheden uitgeoefend in het PWA-kader (plaatselijk werkgelegenheidsagentschap) worden niet in aanmerking genomen voor de bepaling van het inkomen.

Echtscheiding

In geval van echtscheiding is het regelmatig betaald onderhoudsgeld aan echtgenoot en kinderen voor 80 % aftrekbaar bij de bepaling van het belastbaar inkomen.

Anderzijds wordt de begunstigde belast op 80 % van het ontvangen onderhoudsgeld. De kinderen worden dus eventueel afzonderlijk belast. Bij gedeeld hoederecht kunnen de kinderen niet gelijktijdig door beide ouders fiscaal ten laste worden genomen. Dit houdt dus in dat het in hoofde van de gescheiden huurder of huurster ontvangen onderhoudsgeld (weliswaar slechts voor 80 %) in aanmerking wordt genomen bij de bepaling van het belastbaar inkomen.

Daarentegen zal het in hoofde van de kinderen ontvangen onderhoudsgeld bij de kinderen zelf (eventueel) worden belast.

Voor de huurprijsberekening zal met het voor de ongehuwde kinderen van minder dan 25 jaar (die onafgebroken deel hebben uitgemaakt van het gezin) ontvangen onderhoudsgeld geen rekening worden gehouden.

Het inkomen wordt als basis gebruikt voor :

- het bepalen van de toelaatbaarheid tot sociale woningen, met uitzondering voor de personen die tot de bemanning van de Belgische vissersvaartuigen behoren en voor de mijnwerkers in actieve dienst of de mijnwerkers die tijdens het referentiejaar een inkomen als actief mijnwerker genoten doch inmiddels werden gepensioneerd of werkloos zijn ten gevolge van de gehele of gedeeltelijke herstructurering of sluiting van de NV Kempense Steenkoolmijnen (artikel 2 § 4 besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994) ;
- de berekening van de inkomenscoëfficiënt (artikel 11 besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994) ;
- de bepaling van de grens waarbij men opzeg kan krijgen (artikel 13 besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994) ;

- de tussentijdse aanpassing van de huurprijs (artikel 13 besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994) ;
- de beperking van het maximum jaarlijkse reële huurbedrag tot 20 % van het inkomen (artikel 15 besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994).

Vraag nr. 12
van 3 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Sociaal patrimonium – Leegstand

Het gebeurt frequent dat patrimonium van erkende vennootschappen in afwachting van verbouwwerken leeg komt te staan. Naar aanleiding van de kraakpandactie van enkele daklozen in een leegstaand sociaal huurappartement bleek dat dit dikwijls voor lange periodes is.

1. Kan de minister mij een overzicht geven, per arrondissement, van de leegstand van sociale huurwoningen/appartementen die meer dan één jaar leeg staan ?
2. Kan de minister mij de verhouding geven tussen het totale patrimonium en het leegstaand patrimonium ?
3. Kan de minister mij specifieke gegevens bezorgen per erkende vennootschap voor de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt ?
4. Wat is de oorzaak van deze langdurige leegstand ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger deel ik hem cijfergewijs de toestand per 1 december 1995 mee.

Vraag 1 : de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) kan geen overzicht geven per arrondissement van het aantal sociale huurwoningen die meer dan één jaar leegstaan. In **bijlage 1** wordt wel een overzicht gegeven voor de woningen die meer dan 6 maanden leegstaan.

Vraag 2 : in totaal stonden per 31 december 1995 1.971 sociale woningen leeg in geheel Vlaanderen. Dit is 1,6 % van het totaal aantal woningen die meer dan 6 maanden leegstaan.

Vraag 3 : in **bijlage 2** worden voor de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt de specifieke gegevens per erkende vennootschap vermeld. De gegevens zijn gegroepeerd per mogelijke combinatie van reden, duur van de leegstand en type van de woning.

Vraag 4 : als redenen voor de langdurige leegstand van de 1.263 woningen in Vlaanderen kunnen worden vermeld (som van alle redenen = 100 %) :

78,3 % van de woningen wegens renovatie ;
 3,6 % van de woningen bij gebrek aan kandidaat-huurders ;
 0,5 % van de woningen wegens overlijden van de huurder ;
 17,6 % van de woningen om andere dan bovenvermelde redenen

- moeilijkheden bij toewijzing van de huurwoning : indien er voor een bepaalde locatie sociale woningen zijn met een verschillend comfortniveau, dan zullen de kwalitatief minder hoogstaande woningen dikwijls worden geweigerd ;
- een aantal woningen wordt gesloopt voor nieuwbouwprojecten.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 13
van 3 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Domus Flandria – Definitieve machtigingen

Het urgentieprogramma Domus Flandria is in een eindfase gekomen wat de concrete realisatie betreft. Reeds verscheidene projecten zijn definitief opgeleverd en bewoond. Uit mijn informatie blijkt dat alle voorlopige machtigingen werden verleend, maar dit kan zeker niet worden gezegd van de definitieve machtigingen. Dit laatste is noodzakelijk om de tegemoetkomingen en de huursubsidies te kunnen uitbetalen.

1. Hoeveel definitieve machtigingen werden reeds ondertekend en wat is de provinciale spreiding hiervan ? Hoeveel projecten kregen een voorlopige machtiging ?
2. In welke mate werden reeds definitieve machtigingen toegekend aan projecten waarvan de privé-sector initiatiefnemer was ?

3. Indien nog geen definitieve machtiging werd verleend aan projecten waarvan de privé-sector initiatiefnemers is, wat is dan de oorzaak hiervan ?

Antwoord

277 projecten zijn momenteel van een principiële machtiging voorzien. Hiervan zijn door de afdeling Financiering Huisvestingsbeleid begin oktober reeds 111 projecten – samen 4.284 woningen – definitief verwerkt voor de definitieve machtigingen, en daarvan zijn er reeds 78 definitief gemachtigd. Vermeldingswaardig hierbij is dat de administratieve afhandeling gelijke tred houdt met het aantal opgeleverde woningen, zijnde begin september 5.627. Met andere woorden, de definitieve machtiging van een project zal redelijkerwijs kort na de oplevering volgen, waardoor steeds een snelle uitkering van subsidies verzekerd is.

De spreiding van de definitief gemachtigde projecten over de verschillende provincies in procenten uitgedrukt is begin oktober als volgt : 28,5 % in Antwerpen ; 20,8 % in Limburg ; 16,9 % in Oost-Vlaanderen, 27,3 % in West-Vlaanderen en 6,5 % in Vlaams-Brabant.

Van de voornoemde 111 zijn er 19 die uitgaan van een privé-initiatiefnemer en hiervan zijn er reeds 10 definitief gemachtigd. Hierbij kan worden onderstreept dat de afhandeling van de definitieve machtigingsaanvragen in elk geval los staat van de aard van de initiatiefnemer en integendeel geschiedt op basis van een prioriteitslijst, waarbij de projecten die reeds opgeleverd of in de nabije toekomst op te leveren zijn, voorrang krijgen. Deze manier van werken beoogt de tijd tussen de oplevering en de definitieve machtiging tot een minimum te beperken, teneinde na oplevering een snelle uitkering van subsidies te waarborgen.

Vraag nr. 14
van 3 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE

Domus Flandria – Verdeelsleutels

Het urgentieprogramma Domus Flandria nadert zijn finaliteit. Bij het opzetten van dit urgentieprogramma werden door de Vlaamse regering enkele verdeelsleutels (eigendom/huur, privé/publiek, nieuwbouw/renovatie, ...) opgelegd aan de NV Domus Flandria.

Wat zijn op vandaag de concrete resultaten inzake de opgelegde verdeelsleutels ?

Antwoord

De opnieuw onderhandelde overeenkomst tussen het Vlaams Gewest, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en Domus Flandria NV van 23 december 1993, voorziet inderdaad in een aantal prioritaire activiteiten.

Zo moet Domus Flandria NV erop toezien dat 70 % van de woningen wordt gerealiseerd door een publiekrechtelijke initiatiefnemer. Voor de projecten goedgekeurd door Domus Flandria NV na 22 juli 1993, is het privé-initiatief verantwoordelijk voor 25,4 % van het woningbestand.

Een andere prioritaire activiteit betreft het inbreidingsgerichte karakter. 72,01 % van de woningen voldoet hieraan.

Betreffende de maximale grens voor de middelen bestemd voor andere werken, zijnde 10 % van de door Domus Flandria NV aangewende middelen, is berekend dat 2,7 % van het totale bedrag aan uitgeschreven leningen tot doel heeft de andere werken te financieren. Dit komt overeen met een maximaal subsidie-aandeel van 0,26 %, of om en bij de 80 miljoen frank.

Van de 9.967 te realiseren woningen zijn er 8.479 of 85 % bestemd als sociale huurwoning, waarvan 1.523 renovaties. De doelstelling minimaal 80 % van de woningen als sociale woningen en minimaal 65 % van deze sociale woningen als huurwoningen te bestemmen, is hiermee bereikt.

Vraag nr. 17
van 4 oktober 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Omzendbrief gemeentebegroting – Verplicht advies cultuurraden

In de omzendbrief B.A. 96/4 betreffende de gemeentebegrotingen voor 1997 geeft de minister een aantal onderrichtingen ten behoeve van de gemeenten bij het opstellen van de gemeentebegroting 1997.

Onder rubriek "1.4 Bijlagen" stelt de minister dat voortaan het advies van de raden voor cultuurbeleid als verplichte bijlage bij de ontwerp-begroting moet worden gevoegd. Dit advies moet door het

bestuur worden gevraagd over de aspecten van de ontwerpbegroting die met het cultuurbeleid te maken hebben.

1. Welke oplossing heeft de minister voor die gemeenten waar alsnog geen geldige adviesraad voor cultuurbeleid werd opgericht ?
2. Wordt deze verplichting later uitgebreid naar verplicht advies van bijvoorbeeld gemeentelijke milieuraden, seniorenraden en andere ?
3. Dient het advies van de cultuurraden ook te worden gevraagd en bijgevoegd bij latere begrotingswijzigingen ?
4. Neemt de minister enige sanctie wanneer een cultuurraad zou besluiten een negatief advies uit te brengen inzake de culturele aspecten van de ontwerpbegroting ?
5. Het wordt, vooral voor de kleinere gemeenten, toch wel erg omslachtig en moeilijk om een goede begroting in te dienen binnen de gestelde termijnen. Kleinere gemeenten hebben vaak niet voldoende opgeleid personeel ter beschikking om aan alle verplichtingen die momenteel op de gemeenten afkomen binnen de gestelde termijnen te voldoen. Is het niet wenselijk op dit vlak veeleer te dereguleren, of de gemeenten meer middelen ter beschikking te stellen ?
6. Wordt de verantwoordelijkheid van de verkozen mandatarissen niet voor een stuk ondermijnd, door niet-verkozenen te laten oordelen over de opportuniteit van bepaalde in de ontwerpbegroting opgenomen budgetten ?

Antwoord

1. De organisatie van en het toezicht op culturele adviesraden behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Cultuur. Het artikel 3 van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, gewijzigd bij decreet van 27 januari 1993, bepaalt dat de Vlaamse regering in de plaats kan treden van de betrokken gemeenteraden, indien zij verzuimen een raad voor cultuurbeleid op te richten. Het behoort uiteraard tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Cultuur om toe te zien op de regelgeving en toepassing ervan dienaangaande.
  2. De uitbreiding van adviesverplichtingen is het voorwerp van de visie van de desbetreffende bevoegde ministers. Eventueel kunnen bijkomende verplichtingen worden opgelegd.
  3. Vermits de procedure tot goedkeuring van een begrotingswijziging gelijkaardig is aan die van de goedkeuring van de oorspronkelijke begroting, moeten de vereiste vergezellende documenten uiteraard aan de gemeenteraad worden voorgelegd.
  4. Het advies van de cultuurraad is een niet-bindend advies. De gemeenteraad moet uiteraard, ingeval de cultuurraad een negatief advies uitbrengt, op gemotiveerde wijze het negatieve advies weerleggen. De toezichthoudende overheid kan dan enkel optreden in het kader van het begrotingstoezicht.
  5. Het is een primordiaal standpunt van de Vlaamse regering dat de burger zoveel mogelijk bij het beleid moet worden betrokken, en dat op elk niveau. Het gestelde probleem, namelijk een begroting binnen de gestelde termijn indienen, is een kwestie van organisatie binnen de gemeentelijke diensten zelf en de verantwoordelijkheid van het gemeentebestuur. Een deregulering lijkt mij in de vooropgestelde visie van de Vlaamse regering niet opportuun.
- Inzake de ter beschikking gestelde middelen wens ik erop te wijzen dat de dotatie van het Vlaams Gemeentefonds jaarlijks toeneemt en dat het niet in de bedoeling van de Vlaamse regering ligt deze algemene financieringswijze te vervangen door een of meerdere specifieke financieringsbronnen.
6. Ik wijs er vooreerst op dat de gemeenteraadsleden hun volle verantwoordelijkheid behouden over het gemeentelijk beleid. De culturele adviesraad brengt een niet-bindend advies uit over de genomen beleidslijnen in de ontwerpbegroting. De participatie van de burger in het gemeentelijk beleid kan enkel maar vergroten door hem een standpunt te laten verwoorden, waarop de gemeenteraad een gemotiveerd en gefundeerd antwoord kan geven.

Vraag nr. 22
van 8 oktober 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

*Mandaten vanwege gemeente- en provincieraden –
 Opdrachtbevoegdheid*

De gemeenteraden en provincieraden verlenen een tijdsgebonden mandaat aan afgevaardigden in allerlei commissies, zelfstandige organen, VZW's, enzovoort.

De controle op het uitgeoefende mandaat gebeurt via spontane of gevraagde rapportering.

Kan de opdrachtgever, in belangrijke omstandigheden, de opdrachthouder ertoe verplichten een welbepaalde houding, eventueel stemgedrag, aan te nemen bij de behandeling van sommige agendapunten, in dagelijks bestuur, directiecomité of raad van bestuur ?

Als dat gebeurt, kan de minister daartegen optreden ?

Is dat al voorgekomen ?

Antwoord

In de aanhef van de vraag wordt gewag gemaakt van de mandaten die door gemeente- en provincieraden aan een afgevaardigde worden verleend om deze organen te vertegenwoordigen in allerlei commissies en dergelijke. Het betreft hier met andere woorden die gevallen waarin de vertegenwoordigers van de gemeenten of provincies effectief door de gemeenteraad, respectievelijk de provincieraad zijn aangewezen.

In dergelijke gevallen komt het de gemeenteraad of provincieraad toe telkens de inhoud van het aan zijn vertegenwoordigers toegekende mandaat te bepalen op basis van de agenda, en kan de "opdrachtgever" de "opdrachthouder" er middels een formele beslissing inderdaad toe verplichten een welbepaalde houding aan te nemen bij de behandeling van een agendapunt.

Tegen een dergelijke formele beschikking kan in principe worden opgetreden middels het algemeen administratief toezicht.

Ingeval de gemeenteraad of de provincieraad geen

formele beslissing terzake neemt, wordt het stemgedrag van de vertegenwoordiger geacht de weergave te zijn van het standpunt van de gemeente- of provincieraad.

De eigenlijke vraag blijkt evenwel betrekking te hebben op de behandeling van agendapunten in dagelijks bestuur, directiecomité of raad van bestuur, met name op de mogelijkheid in hoofde van de gemeente- of provincieraad om ook hier aan de "opdrachthouder" een welbepaalde houding op te leggen.

In dergelijke gevallen lijkt mij evenwel bezwaarlijk van een "opdrachthouder" of vertegenwoordiger van de gemeente- of provincieraad te kunnen gesproken worden, vermits de leden van een dagelijks bestuur, directiecomité of raad van bestuur in de regel niet rechtstreeks door de gemeente- of provincieraad worden benoemd.

Als concreet voorbeeld kan worden verwezen naar de regeling zoals vervat in de federale wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales : de vertegenwoordigers van de aangesloten gemeenten in de algemene vergadering worden door de gemeenteraad van elke gemeente aangewezen, terwijl de leden van de raad van bestuur worden benoemd door de algemene vergadering, zij het op voordracht van de gemeenteraad.

Vermits een lid van een dagelijks bestuur, directiecomité of raad van bestuur niet als een vertegenwoordiger van de gemeente- of provincieraad kan worden beschouwd, moet hieruit noodzakelijkerwijze worden afgeleid dat de gemeente- of provincieraad hem er niet toe kan verplichten een welbepaalde houding, eventueel stemgedrag, aan te nemen.

Indien zulks wel gebeurt, kan de toezichthoudende overheid middels het algemeen administratief toezicht optreden tegen een formele beslissing terzake. Naar mijn weten is zulks nog niet voorgekomen.

Ik vestig tot slot nog de aandacht op het feit dat, om bij het concrete voorbeeld van de intercommunales te blijven, de statuten in de regel voorzien in de mogelijkheid in hoofde van de gemeenteraad om haar vertrouwen in de door haar voorgedragen kandidaat op te zeggen, wat (indien tegelijkertijd een andere kandidaat wordt voorgedragen) tot gevolg heeft dat de betrokkene uit zijn functie wordt ontzet.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 1
van 23 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 1
van 23 september 1996
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 182

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 2
van 23 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Vlaams sportcomplex

De loyale Voerenaars beschikken over geen accommodatie waar binnensporten op een reglementaire wijze kunnen worden beoefend.

De enige infrastructuur die zich hiertoe leent, bevindt zich in het Waalse centrum dat mede met de financiële middelen van de Franse Gemeenschap werd neergepoot. Het spreekt voor zich dat dit een extra aantrekkingskracht uitoefent op heel wat sportief aangelegde Voerenaars.

De kostprijs van een volwaardig sportcomplex zou zo'n 40 miljoen frank bedragen voor een combinatie van traditionele bouw en industriebouw.

Heeft de minister reeds initiatieven genomen met betrekking tot de verwezenlijking van een sportcomplex voor de loyale Voerenaars ?

Antwoord

In het verleden werden door het Bloso (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht-

creatie) reeds de mogelijkheden onderzocht in verband met de bouw van een nieuwe sporthal in de gemeente Voeren.

De bestaande turnzaal in de provinciale school in 's Gravenvoeren is beperkt inzake afmetingen (23 m x 11 m x 7 m hoogte). Bijgevolg kan deze accommodatie slechts worden aangewend voor de beoefening van kleinere sportdisciplines (badminton, volleybal, gymnastiek, judo, aerobic, ...). Volgens de aan het Bloso verstrekte inlichtingen wordt deze turnzaal naschools evenwel veeleer sporadisch gebruikt, omdat blijkbaar ook de organisatorische omkadering ontbreekt.

Voor de beoefening van grotere sportdisciplines zoals tennis, basketbal of zaalvoetbal, zou een zaal met grotere afmetingen aangewezen zijn. De vraag rijst evenwel of de behoeften van die aard zijn dat hiervoor een totaal nieuw project verantwoord is, waarvan de investering inderdaad minimaal op 40 miljoen mag worden geraamd. Op basis van de van toepassing zijnde planningsnormen kan de theoretisch benodigde netto-oppervlakte worden geraamd op ± 800 m². Gelet op de reeds aanwezige turnzaal en het occasioneel naschools gebruik, kan de vraag worden gesteld of een dergelijke nieuwe grote sportzaal wel voldoende zal worden benut.

De voorbije vijf jaar heeft het Bloso een aantal sportcentra afgestoten (2 buitenlandse centra, alle ingehuurde centra en 2 Bloso-centra met een zuiver lokale uitstraling). Het Bloso beschikt momenteel nog over 21 sportcentra in gans Vlaanderen. De raad van bestuur van Bloso heeft bovendien beslist dat alle Bloso-centra moeten worden getoetst aan een aantal criteria waarvan de regionale uitstraling (boven-lokaal) er één is. De huidige tendens is dus veeleer het afstoten van bepaalde centra en niet het creëren van nieuwe Bloso-centra.

Vraag nr. 3
van 25 september 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Pesten op school – Beleid

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 7
van 25 september 1996
van mevrouw Sonja Becq
Blz. 150

Antwoord

De laatste jaren is er heel wat aandacht voor pesten en treiteren bij jongeren, zowel op school als in het jeugdwerk. Treiteren en pesten neemt immers niet alleen ernstigere vormen aan, maar komt ook meer voor dan tien of vijftien jaar geleden. Zo kreeg de Kinder- en Jongerentelefoon in 1995 335 telefoons in verband met gepest worden, tegenover 306 in 1994.

In 1993-1994 liep het project "Pesten op school" in het kader van de acties van het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie (VIG), gefinancierd door de toenmalige Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, mevrouw Leona Detiège, en uitgevoerd door de Onderzoeksgroep Gedrag en Gezondheid van de Universiteit Gent (UG).

Uit het onderzoek bij de totale groep van 10-16-jarigen kon worden afgeleid dat zowat één op vijf leerlingen bij pesten of gepest worden is betrokken (pesten : 15,9 % in het basisonderwijs en 12,3 % in het secundair onderwijs ; gepest worden : 23 % in het basisonderwijs en 15,2 % in het secundair onderwijs). Andere peilingen van onder meer de Kinder- en Jongerentelefoon (cfr. de brochure "Word jij gepest : een handleiding voor ouders en leerkrachten") en buitenlandse studies wijzen in dezelfde richting.

Het project aan de UG resulteerde in een actieprogramma voor de hele school (directie, leerkrachten, leerlingen en ouders) dat wordt beschreven in een handleiding. Vele scholen werkten reeds met dit materiaal.

In 1993 bracht ook het comité voor bijzondere jeugdzorg Brugge een handleiding uit "Probleemgedrag op school". Dit boek wil een aantal handvatten aanreiken aan leerkrachten en ander pedagogisch personeel van het secundair onderwijs. De adviezen liggen zowel op individueel curatief vlak, als preventief ten aanzien van klas- of schoolgroep.

In deze handleiding werden verschillende thema's uitgewerkt door deskundigen.

Eén daarvan is het thema "Pesten".

Vooreerst wordt een omschrijving gegeven aan het begrip "pesten", met een overzicht van kenmerken, oorzaken en gevolgen. Bij de aanpak van het pesten wordt aangeraden op twee niveaus te werken :

- preventief : ervoor zorgen dat de problemen wegblijven door een goed klasklimaat te scheppen en iedereen te sensibiliseren ;
- curatief : ervoor zorgen dat de pesterijen stoppen door te reageren op pesterijen via individuele- en groeps gesprekken en het geven van bruikbare tips.

Op het vlak van het vormingswerk werden verdienstelijke inspanningen geleverd door de landelijke erkende jeugddienst BDJ – Jeugd & Vrede, die met een ruime waaier van educatief en didactisch materiaal de individuele ouder, leerkracht of andere jeugdbegeleider sensibiliseert en leert omgaan met pesterijen, zodat zij ook op preventief vlak een rol van betekenis kunnen spelen.

De diverse initiatieven hebben tot gevolg dat de grote socio-culturele organisaties het thema thans beginnen op te nemen in hun vormingswerk.

Ook de hulpverleners van onder andere de PMS (psycho-medisch-sociale centra) en de centra voor algemeen welzijnswerk beschikken over voldoende bekwaamheid om deskundige opvang terzake te kunnen bieden.

Het ligt in mijn bedoeling om een veralgemeende aanpak van voormelde problematiek te bevorderen en de samenwerking tussen de diverse betrokken instanties te stimuleren. Hierbij denk ik bijvoorbeeld aan de verplichte introductie van een doordacht interventieprogramma dat wordt gekenmerkt door een meersporige aanpak en zich gelijktijdig richt op de dader, het slachtoffer en de directe sociale omgeving. Voor het realiseren van de doelstellingen van dit interventieprogramma (m.n. het terugdringen van de bestaande en de preventie van nieuwe pestproblemen) zijn twee algemene voorwaarden erg belangrijk :

- zowel leerkrachten als ouders moeten zich bewust worden van de omvang van de pestproblemen op "hun" school ;
- beide partijen moeten bereid zijn zich ernstig in te zetten om de situatie te verbeteren.

Een dergelijk programma is effectief en vermindert de omvang van pestproblemen op een school of in een klas (tot 50 % of meer), wat trouwens blijkt uit de resultaten van het evaluatieonderzoek dat de Zweed Dan Olweus in 42 scholen (van basis- tot secundair onderwijs) heeft uitgevoerd. Deze resultaten gelden zowel voor jongens als voor meisjes en voor leerlingen van elk klasniveau. Het

pestprobleem verplaatst zich niet naar onderweg van of naar school. Het algemeen antisociaal gedrag, zoals vandalisme, diefstal en spijbelen, neemt eveneens af. Tegelijkertijd is er een toename van het algemeen welbevinden van de leerlingen op school.

**Vraag nr. 4
van 25 september 1996
van mevrouw SONJA BECQ**

Kleine beschutte werkplaatsen – Sociale formatieplaatsen

Het ministerieel besluit van 23 maart 1970 kent de beschutte werkplaatsen één sociaal assistent/verpleegster voor honderd werknemers toe. Kleinere werkplaatsen moeten het evenwel zonder sociale formatieplaatsen stellen, terwijl zij evengoed problemen op dat vlak hebben.

1. Om hoeveel (kleinere) beschutte werkplaatsen gaat het hier? Waar zijn zij gesitueerd?
2. Werden er in het verleden al stappen ondernomen om dit probleem te verhelpen? Zo ja, welke?

Antwoord

1. De volgende beschutte werkplaatsen (BW) stellen minder dan honderd gehandicapten tewerk (1ste kwartaal 1996).

Provincie	Naam/Plaats
Antw. (7)	BW 28 – MIN – Antwerpen
	BW 29 – Arbeid en Vrede – Deurne
	BW 43 – De Dageraad – Antwerpen
	BW 70 – IMSIR – Boom
	BW 153 – Boechout
	BW 163 – Borgerstein – St.-Katelijne-Waver
	BW 184 – Aralea – Brasschaat
Brabant (5)	BW 66 – Mivavil – Vilvoorde
	BW 117 – Aurora – Groot-Bijgaarden
	BW 161 – Pajottenland – St.-Kwintens-Lennik
	BW 208 – Rodea – St.-Genesius-Rode

BW 213 – Kanunnik Triest – St.-Lambrechts-Woluwe

Oost-Vl. (6) BW 76 – Vreugdevol – Ronse
 BW 106 – BW Aalst
 BW 120 – De Kempphaan – Hamme
 BW 122 – Revam – Eeklo
 BW 169 – De Merel – Merelbeke
 BW 211 – AAROVA – Oudenaarde

West-Vl. (1) BW 204 – De Yzer – Diksmuide

Totaal : 19

2. In 1992 heeft het Vlaams Fonds voorgesteld om de sociale formatienormen in de beschutte werkplaatsen te verbreden tot alle werkplaatsen.

In concreto betekende dit dat de kleinere werkplaatsen met minder van 100 gehandicapten vanaf 1 januari 1992 aanspraak hadden kunnen maken op een halftijdse functie van sociaal assistent of sociaal verpleger.

Het voorstel tot wijziging van de artikelen 10 en 11 van het ministerieel besluit van 23 maart 1970 werd goedgekeurd door de raad van bestuur van het Vlaams Fonds in de vergadering van 16 juni 1992. Het ontwerpbesluit werd aan minister W. Demeester - De Meyer overgemaakt op 24 juni 1992.

3. Met betrekking tot het beleid inzake beschutte werkplaatsen wordt thans prioriteit verleend aan het scheppen van de nodige budgettaire ruimte voor zowel de invoering van een minimumloon dat overeenstemt met 80 % van het gewaarborgd minimummaandloon, als voor de invoering van een nieuw systeem van loonsubsidiëring en voor de bescherming van de tewerkstelling van wegens hun handicap laag renderende werknemers.

**Vraag nr. 7
van 1 oktober 1996
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT**

Restauratie Dodengang – Toepassing Vlaamse decreetgeving

De Dodengang in Diksmuide werd, onder de vigerende Vlaamse wetgeving, beschermd als monu-

ment, met een bescherming als landschap van de volledige site.

Daardoor valt de Dodengang onder de Vlaamse decreetgeving.

Ook wanneer thans het onderhoud ervan, met een aantal restauratiewerkzaamheden, wordt verricht door het Belgisch leger, en niettegenstaande nogal provocerende uitlatingen van een federaal minister, moet derhalve de Vlaamse wetgeving worden gevolgd.

Dit houdt uiteraard in dat alle vergunningplichtige werkzaamheden moeten voorgelegd worden aan de afdeling Monumenten en Landschappen, voor gunstig advies.

Hebben de minister en zijn diensten kennis van restauratiewerkzaamheden aan het beschermd monument en site van de Dodengang ?

Werd er gunstig advies verleend bij de werken ? Zo neen, welke maatregelen worden terzake getroffen ?

Antwoord

De Dodengang van Diksmuide werd in zijn geheel als monument beschermd bij ministerieel besluit van 2 juni 1992, en dit voor de volledige site. Er is geen bescherming als landschap.

Op 14 april 1995 vroeg de staf van het 11de Geniebataljon ons advies in verband met onderhoudswerken die ze wensten uit te voeren op ons aandringen.

Overwegende dat het enkel werken betrof inzake opruiming en beveiliging, werd een gunstig advies gegeven op 27 april 1995.

De werken werden daarop uitgevoerd. De wildgroei die op de Dodengang een schadelijke invloed had, werd verwijderd en behandeld met een worteldodend product. Er werd een nauwkeurige opmeting van het geheel gemaakt en over een beperkte afstand werd met ons akkoord een proefstrook gereconstrueerd in een meer stabiele vorm dan voorheen.

Andere werken aan het beschermende monument zijn niet gebeurd.

Vraag nr. 8 van 1 oktober 1996 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties

Zie :
Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
Vraag nr. 14
van 1 oktober 1996
van mevrouw Patricia Ceysens
Blz. 178

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 10 van 1 oktober 1996 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Personeelsdiensten gemeente en OCMW – Samen-smelting

Bij een aantal Vlaamse gemeentebestuurders bestaat de verzuchting om de personeelsdienst van hun gemeente en de personeelsdienst van het OCMW van dezelfde gemeente samen te voegen tot één gemeenschappelijke personeelsdienst, die ressorteert onder de bevoegdheid van het gemeentebestuur.

De betrokken OCMW-personeelsleden zouden in voorkomend geval via een soort mobiliteitsreglement overgeheveld worden naar de personeelsformatie van de gemeente.

1. Is dergelijke samenvoeging van gemeente- en OCMW-diensten mogelijk, rekening houdend met het feit dat het OCMW een eigen, afzonderlijke rechtspersoonlijkheid bezit ?
2. Zo ja, wat is dan de rol van de OCMW-raad inzake de aanwerving of benoeming van OCMW-personeelsleden (artikel 43 OCMW-wet), respectievelijk van de OCMW-secretaris als hoofd van het personeel (artikel 45 § 1 OCMW-wet) ?

Antwoord

Indien met "personeelsdienst" wordt bedoeld de dienst belast met de louter administratief-technische aangelegenheden zoals weddeberekeningen, zie ik geen bezwaar tegen een akkoord tussen OCMW en gemeente waarbij beide besturen overeenkomen dat de personeelsdienst van de gemeente instaat voor de weddeberekeningen van het OCMW-personeel. Ik meen dat dit past in de schaalvoordelen bedoeld in artikel 26 bis, § 5 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Indien "personeelsdienst" ruimer wordt gezien en dus ook bijvoorbeeld taken zoals de samenstelling van een tuchtdossier omvat, is het zowel praktisch als wettelijk niet mogelijk dergelijke opdrachten aan een dienst van een ander bestuur toe te vertrouwen.

OCMW-personeel als zodanig tewerkstellen op de personeelsdienst van de gemeente, onder toezicht van de gemeenteraad, komt neer op de detachering van deze personeelsleden en is dus evenmin mogelijk. Dit zou trouwens aanleiding geven tot tal van moeilijkheden, onder meer bij de evaluatie en de uitoefening van tuchtbevoegdheid ten aanzien van de betrokken personeelsleden.

Vraag nr. 13
van 2 oktober 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gehandicaptenvoorzieningen – Capaciteit en bezettingsgraad

Op voorstel van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap stemde de Vlaamse regering in met een besluit dat maatregelen in verband met de capaciteit van gehandicaptenvoorzieningen aanpaste aan de reële bezettingsgraad, zo vermeldt althans de nota verspreid na de ministerraad.

1. Voor welke voorzieningen heeft dit voorstel gevolgen (erkenningaanpassing, subsidiëring, ...) op het gebied van opvang, begeleiding en behandeling van gehandicapten ?
2. Wat zijn de concrete gevolgen en vanaf welke datum gaan ze in ?
3. Zijn er budgettaire gevolgen en hoe worden die verrekend ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 houdende maatregelen om de capaciteit van de voorzieningen voor opvang, behandeling en begeleiding van personen met een handicap in overeenstemming te brengen met de reële bezettingsgraad, is genomen met het oog op een betere beheersing van de bezetting en de daaraan verbonden subsidiëring van voorzieningen.

De maatregelen impliceren een aanpassing van de erkende capaciteit en van de personeelsformatie bij een langdurige lage bezetting. Zij zijn van toepassing op alle residentiële en semi-residentiële voorzieningen die in het raam van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap worden erkend en gesubsidieerd, met uitzondering van de diensten voor plaatsing in gezinnen, zolang die niet aan een afzonderlijke erkende capaciteit gebonden zijn.

De tehuizen van kort verblijf en de centra voor observatie, oriëntering en medische, psychologische en pedagogische behandeling voor gehandicapten zijn vrijgesteld van de bepalingen inzake aanpassing van de erkende capaciteit.

2. Het besluit treedt in werking vanaf de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt. Tot op heden gebeurde dit nog niet.

Concreet betreft het de volgende aanpassingen :

- a) de erkende capaciteit wordt teruggebracht tot de reële bezetting, verhoogd met 10 % indien de gemiddelde bezetting gedurende de laatste drie jaren of schooljaren
  - minder bedraagt dan 85 % van het erkenningscijfer voor de types :
    - internaat,
    - semi-internaat,
    - tehuizen voor werkenden met een capaciteit tot 30 personen,
    - dagcentra, tehuizen voor niet-werkenden en nursingtehuizen met een capaciteit tot 10 personen ;
  - minder bedraagt dan 90 % van het erkenningscijfer voor de types :
    - tehuizen voor werkenden met een capaciteit vanaf 31 personen,

- dagcentra, tehuizen voor niet-werkenden en nursingtehuizen met een capaciteit vanaf 11 personen ;

gepaard zullen gaan, temeer daar deze gradueel zullen worden doorgegeven.

b) de subsidieerbare personeelsbezetting wordt herleid op basis van de werkelijke onderhoudsdagen en van de wettige afwezigheden indien het aantal onderhoudsdagen geboekt tijdens twee opeenvolgende jaren, voor elk van deze jaren

**Vraag nr. 15
van 2 oktober 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

*Telefoongidsvermelding scholen randgemeenten –
Taalgebruik*

- minder bedraagt dan 80 % van het erkenningscijfer voor de types :

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en
Ambtenarenzaken

- internaat,
  - semi-internaat,
  - centra voor observatie, oriëntering en behandeling,
  - tehuizen voor kort verblijf,
  - dagcentra ;
- (= behoud van de totnogtoe vigerende bepalingen)

Vraag nr. 18

van 2 oktober 1996

van de heer Etienne van Vaerenbergh

Blz. 157

- minder bedraagt dan 90 % van het erkenningscijfer voor de types :

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

- tehuizen voor werkenden,
- tehuizen voor niet-werkenden of nursingtehuizen met een capaciteit tot 10 personen ;

- minder bedraagt dan 95 % van het erkenningscijfer voor de types tehuizen voor niet-werkenden of nursingtehuizen met een capaciteit vanaf 11 personen.

Vraag nr. 18

van 2 oktober 1996

van mevrouw NELLY MAES

Volwassenenonderwijs Nederlands – Faciliteitengemeenten

3. Vooreerst moet worden benadrukt dat deze maatregelen veeleer zijn ontstaan vanuit de bekommernis om de voortdurende nood aan opvangplaatsen te lenigen, inzonderheid voor volwassen mentaal gehandicapten, dan uit financiële overwegingen. Zij zijn dan ook bedoeld om het gevoerde reconversiebeleid in positieve zin te stimuleren.

Daarom zullen de verwachte besparingen worden aangewend om aan andere voorzieningen bijkomende middelen te verschaffen.

Zodoende kan men stellen dat een en ander uiteindelijk een financieel neutraal effect zal hebben.

Het is onmogelijk nu reeds een becijfering te geven van de budgettaire operaties die daarmee

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en
Ambtenarenzaken

Vraag nr. 20

van 2 oktober 1996

van mevrouw Nelly Maes

Blz. 159

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 21
van 2 oktober 1996
van de heer MARC OLIVIER

Instellingen jeugd- en sociaal toerisme – Toegankelijkheid gehandicapten

Uit een enquête die vorig jaar werd uitgevoerd door Toerisme Vlaanderen (het vroegere VCGT) bleek dat 65 % van de instellingen voor jeugd- en sociaal toerisme niet aangepast was aan gehandicapten.

1. Welke maatregelen werden inmiddels genomen om de toegankelijkheid van vermelde instellingen te verbeteren ?
2. Hoeveel procent van de instellingen voor jeugd- en sociaal toerisme zijn nog steeds niet aangepast aan gehandicapten ?
3. Binnen welke termijn wordt dit probleem verholpen ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, die bevoegd is voor Toerisme.

Vraag nr. 22
van 2 oktober 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Beschutte werkplaatsen – Uitbesteding werknemers

Beschutte werkplaatsen besteden hun werknemers soms uit. Zij sluiten daartoe met bedrijven een contract af. Een en ander betekent dat een aantal mensen met een handicap onder leiding van een begeleider van de beschutte werkplaats voor een bepaalde duur wordt tewerkgesteld buiten de werkplaats.

1. Hoeveel beschutte werkplaatsen maken gebruik van deze maatregel ? En om hoeveel werknemers gaat het ?
2. Houdt deze manier van werken een extra dimensie in voor de werknemers uit de werk-

plaats ? En krijgen zij daarvoor een hoger loon uitbetaald ?

3. Verhoogt deze manier van werken de door-groeikansen van mensen met een handicap ?

Antwoord

1. Tijdens de periode van 1 juli 1995 tot 30 juni 1996 werkten 10 beschutte werkplaatsen met 19 ondernemingscontracten.
 Het aantal werknemers dat hierbij betrokken is varieert van 2 tot 20 per contract en is soms niet vooraf vastgesteld.
 Voor de begeleiding is er telkens in 1 monitor voorzien.
2. Er kan niet worden vastgesteld dat deze manier van werken een extra dimensie inhoudt voor de werknemers.
 De reden waarom zij tijdelijk buiten de werkplaats worden tewerkgesteld, is van praktische aard (bv. het ontbreken van koelruimte in de werkplaats, geen aangepast machinepark, ...).
 De werknemers ontvangen voor dit werk geen hoger loon.
3. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat deze manier van werken de door-groeikansen van mensen met een handicap zou verhogen.

Vraag nr. 28
van 3 oktober 1996
van de heer JAN PENRIS

Paralympics – BOIC-premies en BLOSO-contracten

Onze mindervalide sportlui hebben op de alternatieve Paralympics van Atlanta schitterend gepresteerd. Er werden meerdere medailles behaald, waarvan een niet onbelangrijk deel gouden.

Valide sportlui ontvangen voor het behalen van een gouden medaille een premie van 1.000.000 frank ; voor zilver is dat 600.000 frank en voor brons 400.000 fr. De premies worden uitgereikt door het BOIC (Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité).

Ook onze gehandicapte sportlui zouden recht op deze premies moeten hebben. Weet de minister welke premies aan hen worden uitgekeerd ? Zijn die even hoog als voor de valide sportlui ? Mocht

er terzake gediscrimineerd zijn, werd er dan opgetreden ?

De Bloso-contracten (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtrecreatie) met heel wat gehandicapte topsporters zijn sinds Atlanta afgelopen. Worden deze contracten hernieuwd ? Zo ja, voor alle betrokkenen ? Binnen welke termijn ?

Antwoord

Deze vraag richt zich hoofzakelijk tot het BOIC.

Het BOIC is een unitaire organisatie, die door het Bloso niet wordt gesubsidieerd voor haar werking. Wel is er een coördinatie tussen het Bloso en het BOIC in verband met het Vlaams topsportbeleid (Vlaamse topsporters).

Volgens informatie ingewonnen bij het BOIC, blijkt dat het BOIC, op voorstel van de gehandicaptenfederatie (Vlaamse Liga voor Gehandicaptenfederatie) en na onderhandelingen die dateren van vóór de Olympische Spelen in Barcelona, in tegenstelling met de regeling voor de valide topsporters, geen geldpremies maar wel geschenken geeft aan de medaillewinnaars op de Paralympics. De gehandicaptenfederatie ligt zelf mee aan de basis van deze afspraak.

Wat de Bloso-contracten met gehandicapte topsporters betreft, kan het volgende worden geantwoord.

In het kader van een tewerkstelling in het Bloso-topsportproject sloot Bloso een contract met een visueel gehandicapte die een niet-Paralympische discipline beoefent, met name waterski. Die overeenkomst loopt pas af op het einde van 1997, het jaar van de Wereldspelen.

De eventuele herziening van deze overeenkomst zal dan ook pas in december 1997 worden geëvalueerd en besproken.

Volledigheidshalve moet worden vermeld dat in het kader van het Bloso-tewerkstellingsproject voor topsporters, door Bloso een aantal gehandicapte topsporters werd gecontacteerd om in het project te stappen.

De interesse om in dit project te stappen was klein, aangezien bij deze gehandicapte topsporters de vrees bestond dat hun invaliditeitspercentage zou worden herzien, met eventueel nadelige financiële gevolgen.

Tevens moet worden vermeld dat aan de Vlaamse Liga voor Gehandicaptensport jaarlijks, via de Topsportsubsidies voor de programma's van de door het Bloso geregistreerde gehandicapte topsporters, een Bloso-subsidie van 2.000.000 frank wordt toegekend, bovenop de jaarlijkse werkingssubsidies van de federatie van 3.390.635 frank (in 1996).

Vraag nr. 30 van 3 oktober 1996 van de heer JOHAN DE ROO

Topsport – Beleid

Het belang van een goed uitgebouwd topsportbeleid wordt algemeen erkend : zowel voor de uitstraling van een gemeenschap, maar ook en vooral als voorbeeldfunctie voor de ganse bevolking (sportvoor-allen). Het Vlaams regeerakkoord vermeldt dan ook terecht dat er werk moet worden gemaakt van een gunstig klimaat voor topsport. Aangezien verschillende aspecten een belangrijke invloed hebben op dergelijk klimaat (fiscaal, sociaal, arbeidsrechterlijk, sportief, infrastructureel, promotioneel, e.d.) zou ik van de minister graag het volgende willen vernemen.

1. Welke ministers stippelen het topsportbeleid uit ? Hoe wordt het noodzakelijke overleg tussen de verschillende betrokken departementen georganiseerd ?
2. Hoeveel middelen besteedt Vlaanderen rechtstreeks en onrechtstreeks aan topsportbeleid ? Op welke begrotingsartikelen worden deze uitgaven ingeschreven ? Welke organisaties, instellingen, manifestaties of atleten kunnen dergelijke overheidssteuning genieten en hoeveel hebben zij ontvangen in 1995 ?

Antwoord

Het Vlaams regeerakkoord bepaalt dat er werk moet worden gemaakt van een gunstig klimaat voor topsport. Op de vragen betreffende de invloed van de verschillende aspecten op dit klimaat kan het volgende worden geantwoord.

1. De sport valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister voor Cultuur. In het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid wordt het Bloso (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtre-

creatie) belast met onder meer "de uitbouw van een degelijk topsportbeleid".

De raad van bestuur van het Bloso, die de voorbeeldfunctie van de topsport onderkent en beschouwt als een van de middelen om een verhoging van de sportparticipatie van de Vlaamse jeugd te verwezenlijken, legde op 9 februari 1994 het topsportbeleid voor de periode 1994 tot en met 1996 vast, waarbij de nadruk wordt gelegd op een beperkt aantal sporttakken (18 sporten), zowel voor de elites als voor beloftevolle jongeren.

Wat het Bloso betreft, zijn de uitgaven voor het topsportbeleid ingeschreven op de Bloso-begroting. Bij de rechtstreekse uitgaven voor topsport worden de volgende subsidies onderscheiden :

- de propagandasubsidie voor topsport die wordt toegekend aan de voor topsport in aanmerking komende sportfederaties voor de voorbereiding van en de deelname aan belangrijke wedstrijden door topsporters ;
- de subsidiëring (via het BOIC) van Vlaamse topsporters voor voorbereiding op en deelname aan de Olympische Spelen, de Paralympics, de Universiades en de Wereldspelen. In niet-Olympische jaren bedraagt deze subsidie 5.000.000 frank, terwijl in een Olympisch jaar (1996 Atlanta) deze subsidie wordt opgetrokken tot 20.000.000 frank.

Bij de onrechtstreekse uitgaven voor topsport kan worden vermeld :

- het gratis sportmedisch onderzoek in het medisch topsportlabo in Herentals.
- de werkingssubsidies (decreet 77) voor de topsportfederaties, met name de personeels-subsidie voor de technische directeur, de subsidie voor de organisatie van landelijke wedstrijden (kampioenschappen) en de bijdrage aan de nationale koepel (coördinatie van nationale en internationale wedstrijden).

Daarnaast kunnen de door het Bloso geregisteerde topsporters op basis van hun registratienummer gratis gebruik maken van de Bloso-sportaccommodaties, dit in samenspraak met de centrumverantwoordelijke.

Dat wil zeggen dat in totaal ± 260 valide atleten en 59 mindervalide atleten individueel, met hun trainer en met hun eventuele sparringpartner gebruik kunnen maken van de Bloso-sportaccommodaties.

Voor 1995 en 1996 betekent dit :

	1995	1996
Rechtstreeks		
propagandasubsidie voor topsport	58.000.000	58.000.000
subsidie (via BOIC) Vlaamse topsporters	5.000.000	20.000.000
totaal	63.000.000	78.000.000
Onrechtstreeks		
medisch topsportlabo	2.240.000	(nog niet bekend)
personeelssubsidie (technisch directeur)	9.981.931	
landelijke wedstrijden (kampioenschappen)	1.169.404	
koepel (coördinatie nationale en internationale wedstrijden)	2.488.428	
totaal	15.879.763	
Algemeen totaal :	78.879.763	

In juni '95 werd het project Topsport Vlaanderen 2002, een gesco-tewerkstellingsproject voor topsporters (gesubsidieerde contractuelen), in het leven geroepen door de toenmalige ministers van Tewerkstelling en van Cultuur, de heren Leo Peeters en Hugo Weckx. Hierbij worden 15 voltijdse arbeidsplaatsen ingevuld door 17 topsporters.

2. In het kader van Vlaanderen 2002 heeft ook de minister-president van de Vlaamse regering kredieten uitgetrokken voor enkele topsportevenementen in samenwerking met de VZW Topsport Vlaanderen 2002.

Ik verwijs hiervoor ook naar de Commissie voor Cultuur en Sport, waar de minister-president op 10 oktober uitvoerig toelichting heeft gegeven omtrent de doelstellingen van VZW Topsport Vlaanderen 2002.

3. Wat het overleg met de andere ministers betreft, zijn er sinds mijn aantreden regelmatig contacten tussen de kabinetten van de verschillende ministers die op een of andere manier betrokken zijn bij het sportbeleid. Het gaat hier concreet over minister-president Luc Van den Brande (zie boven), minister Theo Kelchtermans (topsport en tewerkstelling), minister Wivina Demeester (o.a. medisch verantwoorde sportbeoefening) en minister Luc Van den Bossche (topsport en studie).

Vraag nr. 33
van 4 oktober 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Beschutte werkplaatsen – Uitbetaling subsidies zwakke werknemers

Zie :

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

Vraag nr. 13

van 4 oktober 1996

van de heer Pieter Huybrechts

Blz. 181

Antwoord

Het verheugt me te kunnen meedelen dat het ontwerpbesluit waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst werd goedgekeurd op 15 oktober jongstleden.

Om voor deze eenmalige subsidie in aanmerking te komen, moeten de beschutte werkplaatsen uiterlijk op 31 december 1996 aan het Vlaams Fonds een verklaring op eer overmaken die het aantal zwakke werknemers vermeldt die gedurende het hele 1ste kwartaal van 1996 waren tewerkgesteld in de werkplaats.

Het bedrag (150 miljoen fr.) dat is ingeschreven in de begroting van het Vlaams Fonds voor 1996 wordt dan gedeeld door het aantal zwakke werknemers en uitbetaald in de loop van het kalenderjaar 1997.

Uiterlijk op 30 juni 1997 dienen de werkplaatsen aan het Vlaams Fonds de nodige attesten en bewijsstukken over te maken waaruit blijkt dat de betrokken werknemers het hele jaar 1996 in dienst werden gehouden. De eventueel teveel betaalde subsidie zal dan in de loop van het jaar 1997 worden verrekend op de subsidiëring van de werkplaats.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
 VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
 EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 3
van 26 september 1996
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Campagne Brussel Hoofdstad Woonstad – Pendelende ambtenaren

Volgens een bericht in Gazet van Antwerpen van 6

augustus 1996 heeft de minister positief gereageerd op de vraag van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om het wonen in Brussel te promoten.

In het artikel wordt gesteld dat er, op een totaal van 10.830 ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap, 227 (2 %) in een van de 19 Brusselse gemeenten wonen.

Van de 4.609 ambtenaren met standplaats Brussel wonen er 209 in de hoofdstad (4,5 %). Dit betekent dat de overige ambtenaren pendelaars zijn.

Wat is de gemiddelde afstand die de pendelende ambtenaren afleggen ?

Werden er studies gemaakt over de belangrijkste pendelaarsstromen ?

Zo ja, van welke subregio's zijn ze afkomstig ?

Werd er al nagegaan welke vervoermiddelen daarbij worden gebruikt ?

Zo ja, wat zijn de resultaten daarvan ?

Heeft de minister dit reeds onderzocht, om dan eventueel het openbaar vervoer nog meer te promoten ?

Antwoord

De momenteel 4.546 in dienst zijnde personeelsleden van de Vlaamse administratie met standplaats Brussel kunnen, volgens regio van afkomst, worden opgedeeld overeenkomstig de onderstaande tabel.

Vertretpunt	Aantal
Agglomeratie Brussel	201
Antwerpen	536
Brabant	1.717
Henegouwen	15
Limburg	158
Luik	7
Luxemburg	2
Namen	4
Oost-Vlaanderen	1.662
West-Vlaanderen	244

Wat de overige vragen betreft, moet ik tot mijn spijt het antwoord schuldig blijven. Ik meen mij echter wel te herinneren dat er ooit bij het departement LIN (Leefmilieu en Infrastructuur) een mobiliteitscel werd opgericht, die terzake wellicht enig onderzoek heeft verricht.

Een algemene studie over de pendelstromen van de Vlaamse ambtenaren is mij niet bekend. Een eerste aanzet van antwoord kunnen evenwel de resultaten zijn van een enquête die werd gehouden bij de ambtenaren die gehuisvest zijn in de WTC-toren (World Trade Center) en in het Boudewijngebouw in Brussel (n.a.v. het vervoersplan).

De resultaten van deze enquête waren de volgende :

- gemiddelde afstand : 40,5 km ;
- subregio's : er zijn sterke concentraties in Vlaams-Brabant terug te vinden, met een accent op de streek ten westen van Brussel. Een tweede opvallende concentratie woont in de streek van Geraardsbergen. Voor het overige zijn de woonplaatsen in Vlaanderen verspreid.

Gebruikte vervoermiddelen :

- autosolist : 15 %,
- carpooling : 7 %,
- stads- en streekverkeer : 77 %,
- andere : 1 %.

Uit deze enquête blijkt dat het openbaar vervoer met 77 % scoort, waarbij de meerwaarde van extra promotie voor het openbaar vervoer praktisch nihil zou zijn.

**Vraag nr. 5
van 1 oktober 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Interdepartementale Commissie voor Gelijke Kansen – Werking

Door de principiële oprichting van de Interdepartementale Commissie voor Gelijke Kansen (ICGK) werd een belangrijke stap gezet in het kader van het Vlaamse emancipatiebeleid.

Wanneer kwam deze commissie in het werkjaar 1995-1996 samen ?

Hoeveel mannen, respectievelijk vrouwen maken deel uit van deze commissie en welke functies bekleden zij ?

Antwoord

Op 10 oktober 1995 besliste de Vlaamse regering principieel tot de oprichting van een Interdeparte-

mentale Commissie Gelijke Kansen. In uitvoering van deze beslissing werden de voorbije maanden besteed aan de voorbereiding voor de concrete invulling ervan.

Op 2 juli 1996 werd de ICGK officieel geïnstalleerd. Sindsdien heeft de commissie vergaderd op 24 juli en 18 september 1996.

De ICGK telt 13 leden (8 vrouwen en 5 mannen), plus de voorzitter (vr.) en de secretaris (vr.).

De leden zijn gemandateerde vertegenwoordigers van :

- de 7 departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap,
- de Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoedebestrijding,
- de Interdepartementale Commissie Minderhedenbeleid,
- het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap,
- de informatieambtenaar,
- de ombudsman,
- mijn kabinet.

De "mededeling aan de Vlaamse regering" in verband met de doelstelling, de samenstelling en de werking van de ICGK wordt later bezorgd.

**Vraag nr. 6
van 1 oktober 1996
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

Vraag nr. 14

van 1 oktober 1996

van mevrouw Patricia Ceysens

Blz. 178

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 7
van 3 oktober 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Studieopdrachten – Overzicht

Er worden in opdracht van de Vlaamse regering jaarlijks talrijke studieopdrachten uitgevoerd.

In het kader hiervan had ik graag een volledig antwoord op mijn volgende vragen.

1. Welke bedragen werden er in het departement van de minister (per bevoegdheid) begroot in de jaren 1992, 1993, 1994, 1995 en 1996 voor het laten uitvoeren van studieopdrachten ?
2. Wat was het voorwerp en de inhoud van deze verschillende opdrachten ?
3. Studieopdrachten zijn dienstencontracten en dus zijn ze onderworpen aan de reglementering op de overheidsopdrachten. Welke procedure werd er gevolgd bij de toewijzing van de respectievelijke opdrachten (onderhands, offerteaanvraag, aanbesteding) ?
4. Aan welke firma, instelling en/of studiebureau werden deze opdrachten toegewezen ?
5. Op welke basisallocatie van de begroting werden de uitgaven aangerekend ? Onder welk vastleggingsnummer werd elke van deze opdrachten door de controleur van de vastleggingen vastgelegd ?
6. Gebeurden de betalingen via het voorafgaand visum van het Rekenhof ? Hoeveel werd besteed aan het vastgelegd bedrag voor elke opdracht ?
7. Waren de suggesties en besluiten van de opgestelde rapporten dienstig voor het beleid ? Op welke manier werd er – door de minister – rekening mee gehouden ?
8. Konden de studies niet door de administratie zelf worden verricht ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van

Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
 BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
 WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 132
van 2 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Handelsattachés - Prestaties

Er wordt soms beweerd dat het werk van de handelsattachés te wensen overlaat sinds ze niet meer onder het gezag staan van het hoofd van een diplomatieke post.

Sommigen zouden misbruik maken van een gebrek aan controle en gezag vanwege het hoofd van de diplomatieke post en minder goed presteren.

Het kan natuurlijk ook zijn dat deze kritiek wordt geïnspireerd door posthoofden die niet langer gebruik kunnen maken van de goede diensten van de handelsattachés voor andere dan handelsdoel-einden, zoals vroeger wel eens het geval was.

Beschikt de minister-president over aanwijzingen dat de Vlaamse handelsattachés minder goed zouden werken dan vroeger ?

Antwoord

De algemene vaststelling is dat de Vlaamse economische vertegenwoordigers sinds 1994 een grotere vrijheid van handelen hebben en meer mogelijkheden tot initiatief bezitten, wat van essentieel belang is in het economisch-commercieel veld waarin zij opereren.

Dit heeft echter geen aanleiding gegeven tot slechtere prestaties. De doorlichting heeft wel uitgewezen dat de taakinvulling geheroriënteerd moet worden van algemene informatieverstrekking naar meer waardetoevoegende activiteiten.

Het administratieve, financiële en operationele beheer van de vertegenwoordigers gebeurt door eenzelfde instelling, wat het toezicht ten goede komt. Bovendien oefent het diplomatieke posthoofd nog steeds het diplomatieke gezag uit, zoals bepaald in artikel 10 van het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de gewesten betreffende de gewestelijke economische en handelsattachés.

**Vraag nr. 166
van 18 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Hoge Raad voor Werkgelegenheid – Samenstelling

Op 3 mei 1996 besliste de federale regering een Hoge Raad voor Werkgelegenheid op te richten. De Vlaamse regering, wier advies werd gevraagd, was van mening dat de voorgestelde verdeling van de raadsleden een ondervertegenwoordiging van de gemeenschappen en gewesten ten opzicht van de federale overheid (resp. 8 en 6 leden) en bovendien binnen de gemeenschappen en gewesten een ondervertegenwoordiging van de Vlamingen (2 van de 6 leden) betekende. Bovendien oordeelde de Vlaamse regering dat de voordracht van de leden van de gewesten en gemeenschappen louter door die gewesten en gemeenschappen moet gebeuren, en dus niet in samenspraak met de federale overheid.

1. Is er over dit standpunt overleg geweest tussen de verschillende gemeenschappen en gewesten ?
2. Heeft de federale regering met het advies van de Vlaamse regering rekening gehouden ? Zo ja, in welke zin ? Zo nee, is er al beslist hoe de Vlaamse regering zal reageren ?

Antwoord

Op 11 juni 1996 vroeg de federale regering onder verwijzing naar artikel 92ter, eerste lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, het voorafgaand akkoord van de Vlaamse regering over het ontwerp koninklijk besluit (KB) betreffende de Hoge Raad voor Werkgelegenheid.

De federale regering volgde hiermee het advies van de Raad van State van 10 mei 1996. De Raad van State ging ervan uit dat "... de vertegenwoordiging van de Gemeenschappen en de Gewesten in de Hoge Raad moet beschouwd worden als zijnde een substantieel gegeven voor de werking van die

Raad, wat inhoudt dat de leden die de Gemeenschappen en Gewesten vertegenwoordigen een beslissende stem zullen hebben en over dezelfde bevoegdheden zullen beschikken als de andere leden, dat ze in aanmerking zullen worden genomen, zowel voor het bereiken van het aanwezigheidsquorum, ..., en dat ze ... op gelijke voet zullen staan met de overige leden van de Hoge Raad".

De Raad van State vond dat deze regeling niet in overeenstemming was met de principiële autonomie van zowel de federale staat, als van elk van de gewesten en gemeenschappen. Immers, indien een gemeenschap of gewest nalaat een voordracht te doen, of indien de vertegenwoordigers afwezig blijven, dan kan de Hoge Raad zijn activiteit, zoals het uitbrengen van adviezen, niet uitoefenen.

De Raad van State liet de keuze aan de federale regering. Ofwel kon ze de tekst van het ontwerp aanpassen zodat de vertegenwoordiging van de gemeenschappen en gewesten louter facultatief werd, in welk geval hun vertegenwoordigers geen beslissende stem hebben. Ofwel kon ze de tekst ongewijzigd laten, maar dan dienden de procedurevoorschriften van artikel 92ter, eerste lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 te worden nageleefd. De Koning regelt de vertegenwoordiging van de gemeenschappen en gewesten in de "beheers- of beslissingsorganen van de nationale instellingen en organismen, onder meer met een adviserende en controlerende taak", doch vereist is dat zulks gebeurt "bij in Ministerraad overlegd Koninklijk Besluit, genomen na akkoord van de bevoegde Regeringen".

De federale regering koos voor de tweede mogelijkheid, en vroeg het akkoord van de Vlaamse regering over een ongewijzigd ontwerp van KB tegen uiterlijk 14 juni 1996. De brief bereikte de Vlaamse regering pas op 13 juni 1996.

De Vlaamse regering heeft zich over de vraag gebogen op het redelijkerwijze eerstmogelijke tijdstip, namelijk op 26 juni 1996, en op 28 juni 1996 heb ik aan de federale regering schriftelijk laten weten dat de Vlaamse regering haar akkoord niet kon betuigen. Tevens werd haar meegedeeld op welke punten dit niet-akkoord stelde, en werd een motivatie hiervoor gegeven.

Mij bereikte geen enkele vorm van ontvangstmelding vanwege de federale regering. Naar verluidt betuigden het Waals en het Brussels Gewest wel hun akkoord.

Op 1 oktober 1996 heb ik aan de Vlaamse regering geschetst wat het verdere verloop was van het ontwerp van koninklijk besluit over de federale Hoge Raad voor Werkgelegenheid waarover op 11 juni het akkoord was gevraagd van de Vlaamse regering.

De federale regering heeft finaal een KB goedgekeurd, ondertekend door de Koning op 24 september 1996, waarin in louter facultatieve betrokkenheid van de gewesten en gemeenschappen voorzien is.

Op 13 oktober 1996 werd de Vlaamse regering gevraagd om twee vertegenwoordigers van het Vlaams Gewest aan te wijzen. Ik zal eerstdaags aan de Vlaamse regering voorstellen twee personen aan te wijzen als lid van de federale Hoge Raad voor de Werkgelegenheid.

Ik heb ondertussen aan de federale regering schriftelijk laten weten dat deze werkwijze ongeoorloofd is. Zo men formeel-juridisch kan stellen dat het finaal goedgekeurde KB zonder akkoord van de gemeenschappen en gewesten kon worden tot stand gebracht, dan moet men toch opmerken dat de communicatie en interactie met de regeringen van de gewesten een hoogst eigenaardige vorm hebben aangenomen.

**Vraag nr. 3
van 23 september 1996
van mevrouw NELLY MAES**

Verdragen – Stand van zaken

1. Welke verdragen heeft Vlaanderen ondertekend krachtens de grondwettelijke bevoegdheid terzake ?
2. Welke zijn in voorbereiding op initiatief van de Vlaamse regering ?
3. Voor welke verdragen heeft de Vlaamse regering reeds de nodige uitvoeringsbesluiten getroffen ?
4. Welke financiële middelen werden hiertoe geëngageerd ?

Antwoord

1. Verdragen werden ondertekend met :

- Polen : algemeen samenwerkingsverdrag, op 6 juni 1994 in Warschau ;
- Hongarije : algemeen samenwerkingsverdrag, op 3 oktober 1994 in Boedapest ;
- Nederland : inzake de waterkwaliteit van de Maas ;
inzake de waterkwaliteit van de Schelde ;
inzake de verruiming van de Westerschelde ;
inzake de afvoer van Maaswater ;
op het gebied van cultuur, onderwijs, wetenschappen en welzijn,
alle op 17 januari 1995 in Antwerpen ;
- Estland : samenwerkingsverdrag, op 4 maart 1996 in Tallinn ;
- Letland : samenwerkingsverdrag, op 5 maart 1996 in Riga ;
- Litouwen : samenwerkingsverdrag, op 7 maart 1996 in Vilnius.

Het betreft hier de exclusieve verdragen die uitsluitend betrekking hebben op materies die tot de bevoegdheid van Vlaanderen behoren.

Ten slotte werden nog een aantal samenwerkingsakkoorden ondertekend die niet de status hebben van verdrag.

2. Voor het tweede deel van de vraag kan ik melden dat voor de nabije toekomst de ondertekening is gepland van een samenwerkingsverdrag inzake onderwijs, cultuur, wetenschap, technologie en sport met Zuid-Afrika.
3. Voor de *uitvoering* van deze verdragen is, in de verdragstekst zelf, bepaald dat door de respectieve partijen gemengde commissies worden opgericht die ten minste om de twee jaar vergaderen. In die gemengde commissies worden werkprogramma's opgesteld voor twee jaar, waarbij voor elk van de domeinen die werden vermeld in het verdrag samenwerkingsprogramma's en -projecten worden goedgekeurd.

Op dit ogenblik zijn enkel de verdragen met Polen en Hongarije aan praktische uitvoering toe en dit sinds begin mei 1995. Het eerste werkingsjaar van het samenwerkingsprogramma werd, zoals bepaald in het samenwerkingsverdrag, tussentijds geëvalueerd.

Zodra de parlementaire procedures ter goedkeuring van de verdragen met Nederland en de Baltische staten zijn afgerond, kan ook daar

worden gestart met het opstellen van een werkprogramma.

4. Voor de *werkprogramma's* worden tijdens de vergadering van de gemengde commissie financieringsmogelijkheden onderzocht en afgesproken. De middelen daartoe worden, aan Vlaamse kant, in principe door de betrokken diensten (administratie of openbare instelling) verstrekt. De Vlaamse regering heeft bovendien op de begroting van de administratie Buitenlands Beleid sinds 1995 bijkomende middelen ingeschreven op twee specifieke basisallocaties.

Voor 1996 bedroegen de vastleggingskredieten op programma 12.1 (algemene externe betrekkingen) : op basisallocatie 12.23 (allerhande uitgaven met betrekking tot de internationale verdragen die door Vlaanderen werden gesloten) : 20 miljoen frank ; op basisallocatie 34.04 (subsidies met betrekking tot de internationale verdragen die door Vlaanderen werden gesloten) : 40 miljoen frank.

Voor de uitvoering van belangrijke projecten in het kader van de verdragen met *Oost-Europese landen* kunnen de Vlaamse diensten ook een beroep doen op de middelen van het samenwerkingsprogramma voor Centraal- en Oost-Europa, indien die projecten beantwoorden aan de daar gestelde voorwaarden (programma extern economisch beleid, basisallocatie 33.02 : 308,3 miljoen frank vastleggingskredieten in 1996).

Voor de uitvoering van het verdrag dat zal worden gesloten met de *Republiek Zuid-Afrika* kan een beroep worden gedaan op de kredieten voor de ondersteuning van landen in ontwikkeling : begroting 1996, basisallocatie 12.21 (uitgaven ter ondersteuning van allerhande initiatieven in verband met de sensibilisering inzake ontwikkelingssamenwerking en de realisatie van projecten, programma's en investeringen in het kader van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met de derde wereld) : 25 miljoen frank, en basisallocatie 34.01 (subsidies ter ondersteuning van allerhande initiatieven in verband met de sensibilisering inzake ontwikkelingssamenwerking en de realisatie van projecten, programma's en investeringen in het kader van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met de derde wereld) : 140 miljoen frank.

Voor de uitvoering van bovenvermelde verdragen inzake *de Schelde en de Maas* werden eveneens commissies opgericht, met name de (bilaterale) Technische Scheldecommissie en Werkgroep Afvoerregulering Maas, evenals de (multilaterale) Internationale Scheldecommissie en Internationale Maascommissie.

Uit de besprekingen in het Vlaams Parlement is gebleken dat de Vlaamse regering reeds de nodige besluiten heeft genomen om deze commissies nog vóór de formele inwerkingtreding van de verdragen te installeren.

Op basis van de maximale invulling van de Internationale Schelde- en Maascommissie (waterkwaliteit) is een jaarlijkse Vlaamse bijdrage van 5,5 à 6 miljoen frank vereist voor de werking ervan.

Voor de uitvoering van de verruiming van de vaarweg in de Westerschelde is een gedetailleerde financiering in het verdrag opgenomen. Ik verwijs hiervoor naar de desbetreffende stukken van het Vlaams Parlement.

De bedragen nodig voor de uitvoering van deze verdragen zijn opgenomen in de begroting van de betrokken departementen.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 1
van 23 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke-kansenbeleid gehandicaptten – Departementale implementatie (2)

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 1

van 23 september 1996

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 182.

Gecoördineerd antwoord*Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap*

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde regelgeving voor de administratie van de Vlaamse Gemeenschap van 1993 betreffende het tewerkstellen van gehandicapten, is strikt genomen slechts van toepassing op het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. en 2. In het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werken 107 via het Sociaal Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) aangeworven personeelsleden, verdeeld als volgt :

	Niveau A	Niveau B	Niveau C	Niveau D	Niveau E	Totaal
Statutair	7	2	20	24	46	99
Contractueel	2	1	0	3	2	8
Totaal	9	3	20	27	48	107

Het Vlaams Personeelsstatuut van 24 november 1993 voorziet weliswaar in een specifieke aanwervingsregeling voor personen met een handicap, doch kwalificeert de tewerkstelling van personen met een handicap slechts voor hun statutaire tewerkstelling in niveau D en E. Het contingent personen met een handicap dat prioritair en op basis van de vacatures binnen de niveaus D en E werk krijgt, werd vastgesteld op 2 % van het aantal betrekkingen op de personeelsformatie van die niveaus.

De huidige personeelsformatie van het ministerie voorziet voor de niveaus D en E samen in 3.810 betrekkingen. De 70 via het Vlaams Fonds statutair aangeworven personeelsleden van niveau D en E betekenen dus een contingent van 1,84 %.

Bij de opmaak van een volgend wervingsplan zal worden nagegaan in hoeverre het functioneel mogelijk is een aantal personen met een handicap in niveau D aan te werven.

Hierbij moet worden opgemerkt dat het ministerie ook personen met een handicap tewerkstelt die zijn aangeworven binnen de organieke

regeling, dit wil zeggen zonder een beroep te hebben gedaan op hun inschrijving bij het VFSIPH en dus op de specifieke aanwervingsregeling. Hun aantal is evenwel niet exact vast te stellen gezien de wetgeving op de privacy.

Op dit ogenblik stelt het ministerie 1.250 contractuelen tewerk. De 8 contractueel tewerkgestelde personen met een handicap vertegenwoordigen dus 0,64 % van het aantal contractuelen.

3. Sinds 1994 werden 3 personen met een handicap in contractueel verband aangeworven, namelijk 2 van niveau A en 1 van niveau B. Er werden sindsdien geen personen met een handicap in statutair verband aangeworven.

4. Alhoewel de wet van 16 april 1963 betreffende sociale reclassering van mindervaliden wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, werd opgeheven door artikel 73 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, is dat uitdrukkelijk niet het geval voor onder meer het artikel 21 van die wet dat de verplichte tewerkstelling van personen met een handicap regelt. Dit artikel werd door het voormelde decreet in stand gehouden. Het uitvoeringsbesluit van 11 augustus 1972 dat in de federale ministeries een quotum tewerk te stellen mindervaliden oplegde, werd formeel opgeheven door artikel VI 36, 4° van het Vlaams Personeelsstatuut, doch de facto overgenomen in de bijzondere aanwervingsregeling voor personen met een handicap in het ministerie.

De Vlaamse openbare instellingen

De meeste Vlaamse openbare instellingen hebben in hun personeelsstatuut analoge bepalingen opgenomen inzake de tewerkstelling van personen met een handicap.

Hierna volgt het overzicht, op grond van de gegevens die mij door de respectievelijke functioneel bevoegde ministers werden bezorgd.

**Gehandicapte werknemers
Vlaamse openbare instellingen**

Instelling		Verhouding personen met handicap (per niveau) t.o.v. totaal personeels-effectief	Aantal contractuelen	Aantal wervingen sedert 1994	Toepassing van regelgeving voor ministerie Vlaamse Gemeenschap
ARGO	(1)	5/551 (B:1;C:2;E:2)	Nihil	Nihil	Analoge regelgev.
DIGO	(2)	Nihil	Nihil	Nihil	Analoge regelgev.
VLOR	(3)	Nihil	Nihil	Nihil	Analoge regelgev.
UZ Gent	(4)	Nihil	Nihil	Nihil	Analoge regelgev. (wervings% vast te stellen dr. raad van bestuur)
VFSIPH	(5)	17/282 (A:1;B:1;C:7; D:7;E:1)	Nihil	1	Analoge regelgev.
VMM	(6)	2/593 (C:1;E:1)	Nihil	Nihil	Analoge regelgev.
VLM	(7)	1/549 (E:1)	Nihil	Nihil	Analoge regelgev.
VDAB	(8)	31/3700 (A:2;B:5;C:9 D:7;E:8)	19/2700 (A:1;B:2; C:6;D:2;E:8)	3 contractueel (C:2;D:1)	Specifieke regelgev. 2 % van personeels-formatie = 1756)
OVAM	(9)	2/202 (C:1;E:1)	1/65 (C:1)	Nihil	Analoge regelg.
VMW	(10)	3/1549 (E:3)	Nihil	2	Analoge regelg.
Dienst voor de Scheepvaart		10/475 (B:1;C:1; D:6;E:2)	Nihil	2 (D:1;E:1)	Analoge regelg.
MBZ NV	(11)	Nihil	Nihil	Nihil	Analoge regelg.
NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen		Nihil	Nihil	Nihil	Analoge regelg.
BRTN		11/2622 (Niv.1:1;Niv.2:2; Niv. 3:6;Niv.4:2)	2	Nihil	Geen regelgeving van toepassing
SERV	(12)	Nihil	Nihil	Nihil	Geen regelgeving van toepassing
GOM's	(13)	Nihil	Nihil	Nihil	Geen regelgeving van toepassing
VIZO	(14)	Nihil	Nihil	Nihil	Analoge regelgeving

- (1) Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs
- (2) Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs
- (3) Vlaamse Onderwijsraad
- (4) Universitair Ziekenhuis Gent
- (5) Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap
- (6) Vlaamse Milieumaatschappij
- (7) Vlaamse Landmaatschappij
- (8) Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
- (9) Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest
- (10) Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening
- (11) Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen
- (12) Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
- (13) Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen
- (14) Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

**VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID**

**Vraag nr. 2
van 25 september 1996
van mevrouw SONJA BECQ**

*Interministeriële Conferentie voor Volksgezondheid
– Werking*

Eind 1994 werd door de federale minister van Volksgezondheid het initiatief genomen tot het opzetten van een Interministeriële Conferentie voor Volksgezondheid, die wordt voorbereid door een interministeriële werkgroep.

1. Wie maakt deel uit van deze Interministeriële Conferentie voor Volksgezondheid ?
2. Hoe vaak kwam de conferentie samen ?
3. Wie maakt deel uit van de werkgroep en doet deze werkgroep dienst als een soort permanent drugsoverleg tussen het federale en het Vlaamse niveau ?
4. Welke thema's werden tot op heden besproken, enerzijds in de werkgroep en anderzijds in de interministeriële conferentie, en tot welke resultaten hebben de besprekingen geleid ?
5. Hoe worden de resultaten van de besprekingen openbaar gemaakt ?

Antwoord

1. Aan de Interministeriële Conferentie voor Volksgezondheid nemen deel: de federale ministers van Volksgezondheid en Sociale Zaken en gemeenschaps- en gewestministers bevoegd voor Volksgezondheid.

De Interministeriële Conferentie specifiek rond toxicomaniebeleid, bestaat uit dezelfde partners als de Conferentie voor Volksgezondheid, maar uitgebreid met Justitie, Binnenlandse Zaken en Wetenschapsbeleid.

2. Deze Interministeriële Conferentie rond toxicomanie kwam eenmaal samen, namelijk op 1 maart 1995.
3. Er is geen werkgroep meer actief, dus ook niet als permanent drugsoverleg tussen het federale en het Vlaamse niveau.

Op 20 juni 1996 heb ik, na de bespreking van de Vlaamse drugsnota in het Vlaams Parlement en na een gedachtenwisseling met de parlementaire werkgroep van de Kamer van Volksvertegenwoordigers belast met het onderzoek van de drugsproblematiek, een schrijven gericht naar de eerste minister, de heer Dehaene. In deze brief heb ik het ontbreken van een geïntegreerd drugsbeleid in België aangekaart. Ik verzocht tevens in deze nota om een nieuwe Interministeriële Conferentie te willen samenroepen nadat de genoemde parlementaire werkgroep zijn conclusies zou hebben neergelegd. Dit laatste werd in het vooruitzicht gesteld tegen 30 september 1996, doch de werkzaamheden hebben vertraging opgelopen.

4. In de Conferentie is een tekst goedgekeurd waarin de algemene principes zijn verwoord in verband met de coördinatie van de activiteiten inzake preventie, repressie, opvang en naverzorging inzake de drugsproblematiek, legale en illegale.

Dit akkoord heeft betrekking op de installatie in elke provincie, in Brussel en in de Duitstalige Gemeenschap van overlegplatforms.

Een werkgroep stelde de tekst op van een federaal ontwerp-ministerieel besluit, waarin voor elk dergelijk platform een specialist inzake gezondheidszorg zou worden gesubsidieerd.

Volgens het ontwerp zouden deze “Drugplatforms” aansluiten bij de “Overlegplatforms Geestelijke Gezondheidszorg”, die reeds fede-

raal zijn gereguleerd en gesubsidieerd. Het ontwerp werd begin oktober 1995 becommentarieerd vanuit de Vlaamse Gemeenschap om te bespreken op een toen in het vooruitzicht gestelde tweede Conferentie (oktober-november 1995).

Nadien is er echter geen Conferentie meer samengeroepen.

Uit recente navraag (september 1996) bleek dat er nog steeds geen duidelijkheid is voor deze federale plannen rond specifieke erkenning en subsidiering van drugsplatforms.

Daarom heb ik mijn schrijven van 20 juni 1996 (cfr. supra) herhaald aan de eerste minister.

5. Geen concrete resultaten te melden.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 136
van 31 juli 1996
van mevrouw VEERLE HEEREN

Sociale huisvestingsmaatschappijen – Aansluitingskosten riolering

Krachtens artikel 80 van de Huisvestingscode zijn de lokale huisvestingsmaatschappijen verplicht om het openbaar domein gratis over te dragen aan de betrokken gemeentebesturen, na het volledig te hebben uitgerust met alle infrastructuur en nutsvoorzieningen, via de kredieten van datzelfde artikel 80, eventueel aangevuld met eigen middelen.

Naar ik verneem zijn er inmiddels een aantal gemeentebesturen die aan de sociale bouwmaatschappijen een forfaitaire vergoeding aanrekenen voor aansluiting op het rioleringsnet. Deze vergoeding, die in bepaalde gemeenten oploopt tot 15.000 frank per woning, wordt zelfs aangerekend indien de gemeente hiervoor geen enkel aansluitingswerk moet uitvoeren. Dit laatste is vaak het geval, aangezien bij de aanleg van het rioleringsnet met de kredieten van artikel 80 reeds wachtbuizen op het openbaar domein worden aangelegd. Meer nog, sommige gemeenten rekenen deze forfaitaire vergoeding zelfs aan op het ogenblik dat het openbaar domein nog niet werd overgedragen.

Dit alles lijkt mij een nogal eigenaardige gang van zaken. De bouwmaatschappijen draaien immers zelf op voor de verwervingskosten en de intercalaire intresten. Voor de koopmaatschappijen in niet-inbreidingsgerichte woonuitbreidingsgebieden moeten ze vaak nog 20 % van de infrastructuurkosten betalen wegens de niet-subsidiering. Met andere woorden: de betrokken gemeentebesturen rekenen de partij die hun reeds eerder een volledig uitgerust domein ter beschikking stelde, nog eens forfaitaire kosten aan voor het gebruik van hun eigen gratis afgestane infrastructuur.

Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat de betrokken gemeenten, via een verkapte vorm van retributie, de sociale bouwmaatschappijen en het Vlaams Gewest tweemaal laten opdraven voor dezelfde kosten en bijgevolg de lasten voor de sociale huisvesting onnodig verzwaren. Men mag toch niet uit het oog verliezen dat de gemeenten dankzij de sociale huisvestingsprojecten enerzijds op korte termijn gratis hun openbaar domein aanzienlijk kunnen uitbreiden en verbeteren, en anderzijds op langere termijn nogmaals inkomsten genereren uit deze sociale investeringen via de gemeentebelastingen en hun aandeel in de onroerende voorheffing.

1. Vindt de minister, als voogdijminister over de gemeenten maar tegelijk ook bevoegd voor de sociale huisvesting, deze gang van zaken verantwoord ?
2. Zo neen, welke stappen heeft hij ondernomen om hieraan een einde te stellen en op welke manier kunnen de gedupeerde bouwmaatschappijen hun reeds gedane betalingen recupereren ?

Antwoord

Bij de oprichting van sociale woonwijken met huur- en koopwoningen alsook sociale kavels, worden de kosten voor het uitrusten van het openbaar domein (wegen, rioleringen, groenvoorzieningen, speelpleinen) geheel of gedeeltelijk ten laste genomen door het Vlaams Gewest.

Bij een gedeeltelijke tenlasteneming van deze werken door het Vlaams Gewest, wordt het resterende bedrag gedragen door de initiatiefnemer (meestal een lokale sociale huisvestingsmaatschappij) of de gemeente.

In de meeste gevallen treedt het Vlaams Gewest op als opdrachtgever van de werken. In welbepaalde gevallen kan de initiatiefnemer of de gemeente gemachtigd worden als opdrachtgever op te treden.

Wat het aansluiten van woningen op de openbare riolering betreft, kunnen er zich twee mogelijkheden voordoen.

1. De gemeente wenst om redenen van een goede uitvoering en verantwoordelijkheden in verband met de werken, de aansluiting van de woning op de riolering zelf uit te voeren. In dat geval zal de initiatiefnemer (sociale huisvestingsmaatschappij of andere) de minister via zijn administratie verzoeken om op basis van artikel 4 § 3, b) van het BV van 7 maart 1990, zelf op te treden als opdrachtgever. De kosten worden dan vergoed op basis van een forfaitaire subsidie aan deze initiatiefnemer.
2. De woningen werden op de openbare riolering aangesloten door het Vlaams Gewest, dat als opdrachtgever is opgetreden. In dit geval is de aanslag van de gemeente betwistbaar en moet de initiatiefnemer beroep tegen deze retributie instellen bij de bestendige deputatie van de provincieraad.

Vraag nr. 1 van 23 september 1996 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 1
van 23 september 1996
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 182.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 224
van 2 juli 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing

Reeds op 23 december 1986 keurde de toenmalige Vlaamse Raad een decreet goed met betrekking tot de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen.

Dit decreet bepaalt dat bij bouw of verbouwing die geheel of gedeeltelijk ten laste komt van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, een bepaald percentage van de kosten moet worden besteed aan in het gebouw geïntegreerde kunstwerken.

1. Wordt er toegezien op de toepassing van dit decreet voor gebouwen die door de administratie van de minister worden gesubsidieerd ?
2. Om welke kunstwerken gaat het dan meestal ?
3. In welke mate gaat het om kunstwerken van Vlaamse of buitenlandse kunstenaars, mannen of vrouwen ?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Op 23 december 1986 werden door de Vlaamse Raad twee analoge decreten (één voor de Vlaamse Gemeenschap en één voor het Vlaams Gewest) goedgekeurd, houdende integratie van kunstwerken in gebouwen van openbare diensten en daarmee gelijkgestelde diensten en van door de overheid gesubsidieerde inrichtingen, verenigingen en diensten die tot de Vlaamse Gemeenschap/het Vlaams Gewest behoren.

Het toezicht op de toepassing van deze decreten werd niet gecentraliseerd en berust voor elk bouw-dossier (gebouwen in eigen beheer zowel als subsidiedossiers) bij de individuele administraties.

Wel verplichtte de ministeriële omzendbrief van de minister van Cultuur van 4 september 1987 de diverse administraties om elke geplande integratie bij de administratie Kunst te melden en deze daar-

over telkens een beperkt informatief dossier te bezorgen, foto van de realisatie inclusief.

Bij de administratie Kunst werd uiteindelijk slechts een minimaal aantal dossiers (minder dan 20) ingediend, waarvan vele onvolledig.

Hierna volgt een overzicht van de stand van zaken m.b.t. de toepassing van de integratiedecreten binnen de diverse bevoegdheidssterreinen van de Vlaamse regering.

1. Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

Bedoeld decreet is in hoofdzaak van toepassing op de subsidiëring van culturele centra en openbare bibliotheken. De regeling heeft wel een uitdovend karakter.

De subsidieregeling van de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot culturele infrastructuurwerken, in casu culturele centra en openbare bibliotheken, werd immers opgeheven en vervangen door een subsidieregeling opgenomen in het decreet van 20 maart 1991 betreffende het investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan.

Momenteel worden nog onder meer de culturele centra van Roeselare en Torhout en de bibliotheken van Zulte, Ninove en Jette afgehandeld.

Het toezicht op de toepassing van de decreten houdende de integratie van kunstwerken werd behartigd door de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur en gebeurde via het bouwprogramma en het voorontwerp van het desbetreffende project.

Aangezien de kunstwerken moet worden geïncorporeerd in de infrastructuur of de omgeving stricto sensu, zodat ze het karakter krijgen van een goed onroerend door bestemming, gaat het meestal om beeldhouwwerken of glas-inloodramen. Deze kunstwerken worden verwezenlijkt door Vlaamse kunstenaars die hetzij individueel, hetzij in wedstrijdverband worden aangesteld.

Binnen de kunstensector wordt op basis van dit decreet, naar aanleiding van de verbouwingswerken van de Ancienne Belgique, een kunst-

werk van Marc Verstockt geïntegreerd in de vloer van de inkomhall. Ook voor het bouwproject van het Raveelmuseum zal in de integratie van een kunstwerk in het gebouw worden voorzien.

De decreten van 1986 zijn verder niet van toepassing op de sector van het Jeugdwerk. Binnen deze sector wordt geen infrastructuur gesubsidieerd.

2. Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid voert inzake de decreten van 1986 een actief beleid.

Dit beleid resulteerde in volgende realisaties.

Voor de twee belangrijkste kantoorgebouwen die momenteel in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap worden opgericht in Brussel, namelijk het Graaf de Ferraisgebouw (huisvesting Leefmilieu en Infrastructuur) en het H. Consciencegebouw (huisvesting Onderwijs), is telkens in de overeenkomsten een bedrag opgenomen van 15 miljoen frank voor de integratie van kunstwerken.

Daarbovenop stelt de promotor nog bijkomend 5 miljoen frank ter beschikking.

De keuze van de kunstenaars zal gebeuren door een deskundige jury. Voor de keuze zal een oproep worden gedaan tot de belangstellende kunstenaars om, na een bezoek aan de bouwplaats, een voorstel met prijsofferte te formuleren. Er is geen beperking wat de aard van de kunstwerken betreft : beeldhouwwerk, schilderijen, plafond-, muur-, vloergeïntegreerde kunstwerken. De voorkeur gaat natuurlijk uit naar in Vlaanderen werkzame kunstenaars.

Verder richtte Vlaams minister Wivina Demeester-De Meyer per 7 februari (1996) een omzendbrief aan de door het VIPA (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) gesubsidieerde instellingen waarbij :

- voor de periode 1987-1995 een overzicht wordt gevraagd van de opvolging van de decreten houdende de integratie van kunstwerken ;

- wordt gesteld dat nieuwe subsidie-aanvragen slechts ontvankelijk worden verklaard als de bouwplannen en het lastenboek in een geïntegreerd kunstwerk voorzien.

3. Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

De Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid heeft geen eigen infrastructuur onder haar bevoegdheid, noch beheert zij enige subsidieregeling voor gebouwen waarop deze decreten van toepassing zijn.

4. Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Uit de antwoorden die door de diverse instanties aan Vlaams minister Luc Van den Bossche werden bezorgd, blijkt dat aan deze decreten zeer uiteenlopende interpretaties worden gegeven die de facto steeds tot een niet-toepassing van de decreten van 1986 leiden.

Hierna volgt een overzicht van deze interpretaties.

DIGO

"De subsidiëring door de DIGO (Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs) werd ingevoerd bij decreet betreffende het Onderwijs van 5 juli 1990. Artikel 13 van de wet van 29 mei 1959 zoals gewijzigd door voormeld decreet stelt de voorwaarden vast om een beroep te kunnen doen op de aan de DIGO toegekende investeringsmiddelen.

De besteding van een bepaald percentage van de bouwkosten aan de integratie van kunstwerken werd hierin niet als verplichting opgenomen.

Indien een inrichtende macht, met toepassing van het decreet van 23 december 1986, de subsidiëring van een dergelijk kunstwerk vraagt, komt dit in principe in aanmerking voor subsidie na beslissing door de raad van bestuur van de DIGO."

ARGO

"De ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) stelt dat de decreten van 1986 niet van toepassing zijn op de ARGO-

infrastructuur. De ARGO stelt dat uit de voorbereidende werken van de decreten van 1986 blijkt dat de indiener van het decreetsvoorstel de toepassing van dit decreet uitdrukkelijk wenste beperkt te zien tot de gebouwen “die een functie hebben tot opvang van het publiek” en aldus normaal toegankelijk zijn voor het publiek.

De ARGO is van mening dat de ARGO-schoolgebouwen niet onder de toepassing van dit decreet vallen, vermits zij niet als dusdanig openstaan voor het grote publiek zoals dit voor de culturele centra en sporthallen wel het geval is.”

Katholieke Universiteit Leuven

“... Het patrimonium van de Katholieke Universiteit Leuven is zeer omvangrijk en manifest aanwezig in het Leuvense stadsbeeld. Voor de buitenwereld vormt het een geheel: de universiteit.

Onder meer hierdoor achten wij het weinig zinvol de toepassing van het decreet louter te bekijken in functie van de afzonderlijke gebouwen of de afzonderlijke gebouwencomplexen. Bovendien vinden wij het maatschappelijk weinig relevant om de reeds schaarse middelen voor kunstwerken te besteden aan louter utilitaire gebouwen, zoals de nieuwe Alma-keuken op campus Arenberg.

In de plaats hiervan opteert de KU Leuven om haar inspanningen op dit vlak prioritair te richten op die gebouwen, die omwille van hun betekenis, bestemming of ligging belangrijk zijn voor onze samenleving of voor het Leuvense stadsbeeld...”

Limburgs Universitair Centrum

“In de voorbije jaren heeft het Limburgs Universitair Centrum met de steun van de Europese Unie-EFRO en van de Vlaamse Gemeenschap (Limburgfonds) twee onderzoekscomplexen opgericht. Het betreft het Instituut voor Materiaalonderzoek, groot 3.420 m² en met een bouwwaarde van 32,4 miljoen frank, en het Expertise-centrum Digitale Media, groot 1.420 m² met een bouwwaarde van 70 miljoen frank.

De beschikbare financiële middelen bleken niet voldoende om ook onmiddellijk in de integratie van kunstwerken te voorzien. Door mecenaat

werd wel reeds de inkomhal van het Expertise-centrum voor Digitale Media met enkele kunstwerken verfraaid.”

Vrije Universiteit Brussel

“De oprichting of verbouwing van de universitaire faciliteiten wordt geregeld door het decreet van 12 juni 1991. Gelet op de beperkte omvang van de investeringskredieten en gelet op de bestemming ervan (o.a. het moet onroerende goederen betreffen), is er geen ruimte om kunstwerken aan te kopen lastens de investeringstoelage.”

Ufsia, Antwerpen

“Sinds het van kracht worden van de decreten werd door de Ufsia geen gebouw meer opgericht, noch verbouwingen gerealiseerd, geheel of gedeeltelijk ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.”

RUCA, Universitair centrum Antwerpen

Bij de laatste nieuwbouw (faculteitsgebouw Toegepaste Economische Wetenschappen op de Middelheimcampus) werd een monumentaal kunstwerk geïntegreerd, met name het werk “Zoek de zeven” van de hand van Pierre Alechinsky en Hugo Claus.

Het betreft een werk uitgevoerd in geëmailleerde lavasteen, een decompositie van een dichtbundel voorstellend (oppervlakte 18 m²).

Universitair Instelling Antwerpen

De UIA heeft sinds 1987 geen nieuwe gebouwen meer opgericht, noch zware verbouwingen gerealiseerd.

(De instellingen UZ Gent, Universiteit Gent en de Katholieke Universiteit Brussel hebben het hun gevraagde verslag nog niet bij de bevoegde minister ingediend)

5. Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling meldde dat dit decreet geen toepassingen heeft gekregen binnen het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw. Dit departement subsidieert geen gebouwen.

6. Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

De Vlaamse minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening meldde dat het departement Leefmilieu en Infrastructuur niet betrokken is bij de problematiek van integratie van kunstwerken in openbare gebouwen en tot dusver geen uitvoering heeft gegeven aan het betreffende decreet.

7. Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

De Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media deelde mee dat de departementen die onder zijn bevoegdheid vallen geen gebouwen subsidiëren en dat de decreten met betrekking tot de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen derhalve niet van toepassing zijn.

8. Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting diende tot dusver geen gegevens in.

9. Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie liet weten dat binnen zijn bevoegdheid geen bouwwerken werden gesubsidieerd.

Conclusie

Uit de verscheidene antwoorden blijkt dat de bestaande decreten niet de vooropgestelde resultaten hebben bereikt.

Ik zal dan ook aan mijn administratie vragen om de uitvoering van deze decreten te evalueren. Indien blijkt dat deze decreten nog een doelmatige potentialiteit bezitten, zullen ze worden geactualiseerd in samenspraak met de verschillende departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 167
van 19 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaams-Brabantbeleid – Overbrenging kadaster Wemmel naar Brussel

Onlangs werd het kadasterkantoor van de faciliteitengemeente Wemmel overgebracht naar de Brusselse gemeente Jette.

De federale minister van Financien verantwoordt dit door te stellen dat, aangezien Wemmel een faciliteitengemeente is, het kadaster de belastingplichtigen overeenkomstig de taalwetgeving in beide landstalen moet kunnen te woord staan.

Mij komt het anderzijds voor dat de faciliteitenregeling grondig verschilt van het tweetalig statuut dat heerst in de negentien gemeenten van de Brusselse agglomeratie, en dat de overheveling van Wemmel naar Brussel derhalve onterecht is.

In het licht van de bijzondere belangstelling die de Vlaamse regering en in het bijzonder de minister-president heeft voor de taaltoestanden in Vlaams-Brabant, had ik graag vernomen of hij op de hoogte is van deze aangelegenheid.

Druist dit inderdaad in tegen het Vlaams-Brabantbeleid van de Vlaamse regering ?

Heeft de minister-president terzake dan eventueel stappen ondernomen naar de federale minister van Financiën toe ?

Vraag nr. 9
van 26 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Federale middelen wetenschapsbeleid – Communautaire verdeelsleutel

In een persmededeling van de Vlaamse regering van 24 juli wordt gewag gemaakt van het gebruik van een compromis binnen de Interministeriële Conferentie voor Wetenschapsbeleid.

Vlaanderen zou voortaan door de zogenaamde communautaire verdeelsleutel voor de federale middelen in het wetenschapsbeleid, een aandeel van 56 % krijgen in de verschillende wetenschappelijke programma's en bij de verdeling van de opbrengsten van de Nationale Loterij.

In de persmededeling lees ik dat deze sleutel in de toekomst vanzelfsprekend moet evolueren naar 60/40.

Dit laatste is volkomen terecht natuurlijk en, gezien het aandeel van de Vlamingen in de belastingopbrengsten en de regionale verdeling van de verkoop van producten van de Nationale Loterij, allicht nog te weinig.

Hoe dan ook, "in de toekomst" is uiterst vaag. Had de regering daarbij een bepaalde termijn voor ogen ?

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
 VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 6
van 25 september 1996
van mevrouw VERA DUA

Reiniging gemeentelijke rioolkolken – Slibverwerking

Het reinigen van gemeentelijke rioolkolken blijkt in de praktijk vrij problematisch te zijn. Volgens de vigerende wetgeving moet het opgezogen rioolkolkslib ofwel worden afgevoerd naar een slibverwerkend bedrijf, ofwel worden gestort op een vergunde klasse II-stortplaats. De privé-firma's die op een verantwoorde manier instaan voor de reiniging van rioolkolken hebben te kampen met enorme problemen.

De meeste klasse II-stortplaatsen weigeren dit slib, hetzij omdat ze worden beheerd door een intercommunale die enkel materiaal aanvaardt van de aangesloten gemeenten, hetzij omdat deze stortplaatsen geen vergunning hebben voor het storten van rioolkolkslib, hetzij omdat het materiaal moet worden aangeboden onder "steekvaste" vorm.

Vermits er in Vlaanderen maar een zeer beperkt aantal bedrijven erkend is als slibverwerker, biedt dit alternatief in de meeste gevallen ook geen afdoende oplossing wegens te hoge transportkosten.

De gemeenten nemen hierbij een zeer dubbelzinnige houding aan : de firma's die op legale en milieuverantwoorde manier werken, zijn genoodzaakt een hogere kostprijs aan te rekenen gezien de hierboven geschetste problemen. De gemeenten kiezen dan maar voor firma's die het minder nauw nemen met de wetgeving en het rioolkolkslib gewoon ergens dumpen. Ofwel zien de gemeenten af van een regelmatig onderhoud van hun riolen, met alle gevolgen vandien.

1. Wat wordt er juist bedoeld met de term "rioolkolkslibsubstantie in steekvaste vorm" ? Aan welke eisen moet deze substantie voldoen om aanvaard te worden op een klasse II-stortplaats ?
2. Hoeveel en welke stortplaatsen in Vlaanderen beschikken over een vergunning voor het storten van rioolkolkslib ?
3. Kan een stortplaats die beschikt over een vergunning voor het storten van rioolkolkslib het storten weigeren aan een privé-firma, niettegenstaande er wordt voldaan aan alle gestelde voorwaarden ?
4. Bestaan er plannen inzake het recycleren van rioolkolkslib ?
5. Hoeveel en welke bedrijven in Vlaanderen beschikken over een erkenning als slibverwerker ?
6. Is de minister zich bewust van het feit dat vele firma's die instaan voor het reinigen van rioolkolken, alsook sommige gemeenten die zelf beschikken over één of meerdere rioolkolkslibzuigers, de wetgeving overtreden en wordt er toezicht uitgeoefend op deze firma's en gemeenten ?
7. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen of uitgewerkt om deze vorm van oneerlijke concurrentie te bestrijden ?

8. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen of uitgewerkt om de gemeenten aan te zetten tot een milieuverantwoorde rioolkolcreiniging ?

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 3
van 26 september 1996
van mevrouw NELLY MAES

Sociale woningen – Regionale spreiding volgens behoefte

Volgens het onderzoek “Wonen in Vlaanderen”, dat in opdracht van het departement van de minister werd gevoerd, blijkt de regionale spreiding van het aanbod van sociale huurwoningen nauwelijks

enig verband te tonen met de geschatte sociale behoeften.

Welke maatregelen heeft de minister genomen of uitgewerkt om tot een spreiding van sociale woningen te komen die beter aansluit bij de behoeften ?

Ik denk daarbij vooral aan die arrondissementen waar de verhouding aanbod-behoefte erg ongunstig is (Oostende, Leuven, Halle, Vilvoorde, Veurne, Antwerpen, Brugge en Aalst) en waar ook de haalbaarheid van het verwerven van een woning beneden het Vlaams gemiddelde ligt.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
(Reglement artikel 77, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
132	02.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Handelsattachés – Prestaties</i>	236
166	18.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Hoge Raad voor Werkgelegenheid – Samenstelling</i>	237
○ 167	19.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaams-Brabantbeleid – Overbrenging kadaster Wemmel naar Brussel</i> .	247
3	23.09.1996	N. Maes	<i>Verdragen – Stand van zaken</i>	238
○ 9	26.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Federale middelen wetenschapsbeleid – Communautaire verdeelsleutel</i> .	248
12	01.10.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>NMBS-investeringsplan – Gevolgen vervoersbeleid Limburg</i>	147
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
△ 1	23.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)</i> .	239
6	25.09.1996	V. Dua	<i>Personeel wetenschappelijke instellingen – Doctoraatsvereiste</i>	148
7	25.09.1996	S. Becq	<i>Pesten op school – Beleid</i>	150
9	26.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Taalinspectie</i>	152
12	26.09.1996	N. Maes	<i>Europese richtlijn ouderschapsverlof – Voorbereiding uitvoering</i>	152
15	02.10.1996	F. Vermeiren	<i>Vlaams Personeelsstatuut – Verlof voor opdracht van algemeen belang</i> .	153
16	02.10.1996	J. De Meyer	<i>Schoolgebouwen – Financiële middelen</i>	154
17	02.10.1996	N. Maes	<i>HOBU-decreet kunstonderwijs – Loonschaal docent artistieke vakken</i> .	156
△ 18	02.10.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Telefoongidsvermelding scholen randgemeenten – Taalgebruik</i>	157
19	02.10.1996	N. Maes	<i>Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Pedagogische inspectie</i>	159
△ 20	02.10.1996	N. Maes	<i>Volwassenenonderwijs Nederlands – Faciliteitengemeenten</i>	159
21	03.10.1996	W. Vandenbossche	<i>Vlaamse gemeentescholen Anderlecht – Politieke neutraliteit</i>	160
22	03.10.1996	J. De Meyer	<i>Secundair onderwijs – Organieke en budgettaire omkadering</i>	161
24	03.10.1996	K. Van Overmeire	<i>Koninklijk Atheneum Aalst – Politieke neutraliteit</i>	162
26	04.10.1996	C. Decaluwé	<i>Publiciteit voor onderwijsinstellingen – Financiële middelen</i>	162
27	04.10.1996	C. Decaluwé	<i>Koninklijk Technisch Atheneum Heule – Aankoop vliegtuig</i>	164
28	04.10.1996	M. Olivier	<i>Analfabetisme en functionele ongeletterdheid – Situatie en maatregelen</i> .	165
29	04.10.1996	C. Vandenbroeke	<i>Personeelssterkte onderwijs – Gegevens Dienst Algemeen Bestuur</i>	167
30	04.10.1996	P. Huybrechts	<i>Onderwijssituatie Ronse – Ophaling leerlingen door Waalse scholen</i> . . .	168
31	04.10.1996	P. Huybrechts	<i>Bouwopleidingen – Promotie</i>	168
32	04.10.1996	L. Sannen	<i>Verlies vaste benoeming – Pensioenrechten</i>	169

35	07.10.1996	C. Decaluwé	<i>Nieuwe spelling – Vormingsinitiatieven voor ambtenaren</i>	169
43	14.10.1996	S. Platteau	<i>Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Pedagogische inspectie</i>	173
50	15.10.1996	L. Goovaerts	<i>Sensibiliserings- en informatiecampagnes – Overzicht</i>	174
55	17.10.1996	W. Aers	<i>Mededeling Universiteit Gent – Taalgebruik</i>	174

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

	3	23.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Gebruiksovereenkomst containerpark Visé</i>	175
○	6	25.09.1996	V. Dua	<i>Reiniging gemeentelijke rioolkolken – Slibverwerking</i>	248
	9	25.09.1996	S. Stevaert	<i>Milieuvergunningen – Openbaarheid bijkomend onderzoek</i>	176
	13	01.10.1996	N. Maes	<i>Natuurgebieden – Vrijwaring natuurontwikkeling</i>	177
	14	01.10.1996	P. Ceysens	<i>Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties</i>	178
	36	03.10.1996	V. Dua	<i>Vloethemveld Zedelgem – Militair oefenterrein</i>	178
	46	04.10.1996	J. Malcorps	<i>Proces-verbaal Milieu-inspectie – Openbaarheid</i>	179
	47	07.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Regeringsbesluit bedrijfsmilieucoördinator – Publicatiedatum</i>	180

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

	2	25.09.1996	S. Becq	<i>Interministeriële Conferentie voor Volksgezondheid – Werking</i>	241
	8	01.10.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opheffing Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie – Betrokkenheid</i>	180
	13	04.10.1996	P. Huybrechts	<i>Beschutte werkplaatsen – Uitbetaling subsidies zwakke werknemers</i>	181
	22	15.10.1996	L. Goovaerts	<i>Sensibiliserings- en informatiecampagnes – Overzicht</i>	182

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

	1	23.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)</i>	182
	2	23.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>A12 Puurs-Willebroek – Kruispunt Veurtstraat-Breendonkstraat</i>	183
	3	23.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ring Willebroek – Richtingborden</i>	183
	4	23.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kruispunt A12-N16 Willebroek – Heraanleg</i>	184
	5	23.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Verkeersontlasting dorpskern Moelingen</i>	184
	6	23.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn – Reizigersinformatie</i>	185
	7	25.09.1996	V. Dua	<i>Uitbreiding zonevreemde woningen – Toepassing begrip "bouwvolume"</i>	185
	8	25.09.1996	V. Dua	<i>Trolleybuslijn Gent – Lijnverlenging</i>	186
	9	25.09.1996	V. Dua	<i>Zwarte punten – Criteria</i>	186
	10	25.09.1996	S. Stevaert	<i>Regionale adviescommissies ruimtelijke ordening – Benoemingen</i>	187
	11	25.09.1996	S. Stevaert	<i>Bijzonder groengebied Limburgs Maasland – Werken</i>	188
	12	26.09.1996	C. Van Eyken	<i>Kustram – Veiligheid</i>	188
	13	26.09.1996	J. Sauwens	<i>Lijnen en haltes openbaar vervoer – Ministeriële verklaringen</i>	189
	14	26.09.1996	C. Decaluwé	<i>Studie infrastructuurwerken Leie en Bovenschelde – Auteursrechten</i>	191

15	26.09.1996	C. Decaluwé	<i>Gewestwegen – Verlichting</i>	191
16	26.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	192
17	01.10.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>NMBS-investeringsplan – Gevolgen vervoersbeleid Limburg</i>	193
19	02.10.1996	J. De Meyer	<i>Overstromingsgevaar Doel – Dijkverhogingswerken</i>	193
20	02.10.1996	J. Sauwens	<i>Kleinschalige waterzuivering – Weekendzones</i>	194
21	02.10.1996	J. Geysels	<i>Kempisch Kanaal Ravels – Onderhoud dijken en oevers</i>	195
23	02.10.1996	C. Decaluwé	<i>Bussenpark De Lijn Kortrijk – Vernieuwing</i>	195
24	02.10.1996	C. Decaluwé	<i>Voetpaden Meensesteenweg Bissegem – Heraanleg</i>	196
25	02.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kanaal Leuven-Dijle Boortmeerbeek – Nieuwe brug</i>	197
28	03.10.1996	N. Maes	<i>Gemeentelijke boomhakreglementen – Ministeriële goedkeuring</i>	197
29	03.10.1996	V. Dua	<i>Vloethemveld Zedelgem – Militair oefenterrein</i>	198
30	03.10.1996	J. De Meyer	<i>Veerdienst Lillo-Doel-Liefkenshoek – Evaluatie</i>	199
31	03.10.1996	M. Olivier	<i>Studietoelagen hoger onderwijs – Openbaar-vervoercriterium</i>	200
34	03.10.1996	J. De Roo	<i>N49 Zelzate-Maldegem – Veiligheid kruispunten</i>	201
36	03.10.1996	J. Stassen	<i>N41 Sint-Niklaas-Dendermonde – Heraanleg</i>	201
37	03.10.1996	J. Stassen	<i>N419 Kruibeke-Bazel – Geluidshinder</i>	202
38	03.10.1996	J. Stassen	<i>N70 Beveren – Heraanleg</i>	203
39	03.10.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kanalen – Zondagvaart</i>	203
40	04.10.1996	J. De Roo	<i>Mobiliteitsconvenants – Belbusproject Meetjesland</i>	204
41	04.10.1996	C. Decaluwé	<i>Verkeerstellingen – E17</i>	204
45	04.10.1996	P. Huybrechts	<i>Tramlijn Antwerpen-Zwijndrecht – Stand van zaken</i>	205
47	04.10.1996	P. Huybrechts	<i>Luchthavens – Exploitatietoelage – Privatisering luchthaven Antwerpen</i> .	206
50	04.10.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Kruispunt N9 Zellik (Asse) – Geluidssignalisatie verkeerslichten</i>	206

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

2	23.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN-homepage Internet – Nationaal symbool</i>	207
3	23.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN Journaal – "Extreemrechts" en "centrumrechts"</i>	208
4	26.09.1996	J. Penris	<i>BRTN-verslaggeving – Olympische Spelen</i>	208
6	01.10.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>BRTN De lieve lust – Uitzenduur</i>	209
9	02.10.1996	C. Decaluwé	<i>Lokale radio's – Controles</i>	209
10	02.10.1996	M. Olivier	<i>Rationeel energiegebruik – Warmtekrachtkoppeling</i>	213
12	03.10.1996	F. Vermeiren	<i>Geschreven pers – Subsidies</i>	215
13	03.10.1996	D. Lootens-Stael	<i>TV Brussel – Anderstalige uitzendingen</i>	216
14	03.10.1996	H. Suykerbuyk	<i>Mediasamenwerking met Nederland – Stichting Wereldomroep</i>	217

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

136	31.07.1996	V. Heeren	<i>Sociale huisvestingsmaatschappijen – Aansluitingskosten riolering . . . . .</i>	242
1	23.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)</i>	243
○ 3	26.09.1996	N. Maes	<i>Sociale woningen – Regionale spreiding volgens behoefte . . . . .</i>	249
5	01.10.1996	N. Maes	<i>Sociale huurwoningen – Mobiliteit volgens gezinssamenstelling . . . . .</i>	218
6	01.10.1996	N. Maes	<i>Sociale huurwoningen – Mobiliteit volgens inkomensevolutie . . . . .</i>	218
9	02.10.1996	C. Decaluwé	<i>Sociale-huurprijberekening – Begrip "inkomen" . . . . .</i>	219
12	03.10.1996	C. Decaluwé	<i>Sociaal patrimonium – Leegstand . . . . .</i>	221
13	03.10.1996	C. Decaluwé	<i>Domus Flandria – Definitieve machtigingen . . . . .</i>	221
14	03.10.1996	C. Decaluwé	<i>Domus Flandria – Verdeelsleutels . . . . .</i>	222
17	04.10.1996	G. Cardoen	<i>Omzendbrief gemeentebegroting – Verplicht advies cultuurraden . . . . .</i>	222
22	08.10.1996	F. Vermeiren	<i>Mandaten vanwege gemeente- en provincieraden – Opdrachtbevoegdheid .</i>	224

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

224	02.07.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing . . . . .</i>	244
1	23.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2) .</i>	225
2	23.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Vlaams sportcomplex . . . . .</i>	225
3	25.09.1996	S. Becq	<i>Pesten op school – Beleid . . . . .</i>	225
4	25.09.1996	S. Becq	<i>Kleine beschutte werkplaatsen – Sociale formatieplaatsen . . . . .</i>	227
7	01.10.1996	J.-M. Bogaert	<i>Restauratie Dodengang – Toepassing Vlaamse decreetgeving . . . . .</i>	227
8	01.10.1996	P. Ceysens	<i>Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties . . . . .</i>	228
10	01.10.1996	P. Ceysens	<i>Personeelsdiensten gemeente en OCMW – Samensmelting . . . . .</i>	228
13	02.10.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gehandicaptenvoorzieningen – Capaciteit en bezettingsgraad . . . . .</i>	229
15	02.10.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Telefoongidsvermelding scholen randgemeenten – Taalgebruik . . . . .</i>	230
18	02.10.1996	N. Maes	<i>Volwassenenonderwijs Nederlands – Faciliteitengemeenten . . . . .</i>	230
21	02.10.1996	M. Olivier	<i>Instellingen jeugd- en sociaal toerisme – Toegankelijkheid gehandicapten</i>	231
22	02.10.1996	S. Becq	<i>Beschutte werkplaatsen – Uitbesteding werknemers . . . . .</i>	231
28	03.10.1996	J. Penris	<i>Paralympics – BOIC-premies en BLOSO-contracten . . . . .</i>	231
30	03.10.1996	J. De Roo	<i>Topsport – Beleid . . . . .</i>	232
33	04.10.1996	P. Huybrechts	<i>Beschutte werkplaatsen – Uitbetaling subsidies zwakke werknemers . . .</i>	234

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

3	26.09.1996	C. Van Eyken	<i>Campagne Brussel Hoofdstad Woonstad – Pendelende ambtenaren . . .</i>	234
5	01.10.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Interdepartementale Commissie voor Gelijke Kansen – Werking . . . . .</i>	235
6	01.10.1996	P. Ceysens	<i>Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties . . . . .</i>	235
7	03.10.1996	J. Gabriels	<i>Studieopdrachten – Overzicht . . . . .</i>	236